TEN TAMIL ETHICS

[நீதிநூல்கள் பத்து]

★

T
/O
K897

KAZHAGAM

Publication No: 198

TEN TAMIL ETHICS

[நீதிநூல்கள் பத்து]

★

BY

T. B. KRISHNASWAMI, M.A., B.L.

★

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LIMITED.
TIRUNELVELI. :: MADRAS-1.

First Edition: March, 1937.
Reprints: Nov., 1950; Oct., 1957

Library IIAS, Shimla
170 K 897 T
00004575

TEN TAMIL ETHICS

[All Rights Reserved]

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, MADRAS - 1.

Head Office

98, EAST CAR STREET, TIRUNELVELI.

170 K897T
73
INSTITUTE OF ADVANCED STUDY
4575
7.10.65
SIMLA

Appar Achakam, 2/140, Broadway, Madras-1. C. 1100.

PUBLISHERS' PREFACE

We have great pleasure in bringing out this hand-some edition of the celebrated Ten Tamil Ethics with an English Translation by T. B. Krishnaswami Esq., M. A., B. L., Madras Educational Service. The translation besides being faithful to the original is exquisite. We are sure that the English knowing public as well as students of Tamil who are making researches in Tamil Literature will find this edition very useful and accord a warm reception to it. We have done everything to make this book handsome, attractive and useful. The publication of this book has been sanctioned by the Director of Public Instruction in his Dis. No. 1446/36 dated 15-4-36.

AUTHOR'S PREFACE

Newman defined a classic, a first class literary work, as that which delighted one in youth, continued to delight him in manhood and ceased not to delight him in old age. In this sense, the accompanying ten works, gathered between two covers, are classic and of the first order. The Tamil child learns these poems by heart in early age, proves their truth and value in the struggle of life and finally in old age cherishes and treasures them up as a precious and perdurable heritage to be handed on to posterity. Epigrammatic brevity, imperious verbal economy and exquisite felicity of phrasing are some of the outstanding literary qualities by which these poems are distinguished. Their ethical and moral worth are best realised by those who carrying them about, snatch a thought or two, "in vacant or in pensive mood" and revolving it in the mind, find it productive of more thought, more feeling and some decisive action. The company of noble thoughts is his, who decides to make a companion—ein begleiter—of this volume.

"He lives most, who thinks most, feels the noblest, acts the best."

AUTHOR'S NOTE

I am grateful to THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD., for the excellent printing and get up of the book and to Messrs. M. V. Nellaiappa Pillai, B. A., and T. S. Kandaswamy Mudaliar, M. A., members of the Publication Committee of the said Society, for their valuable suggestions.

CONTENTS

1.	ஆத்திசூடி	Athichudi	2
2.	கொன்றைவேந்தன்	Konrai Venthan	14
3.	உலகநீதி	Ulaga Neethi	26
4.	வெற்றிவேற்கை என்னும் நறுந்தொகை	Vetri-Verkai (Narunthogai)	38
5.	மூதுரை	Muthurai	54
6.	நல்வழி	Nalvazhi	66
7.	நன்னெறி	Nanneri	82
8.	நீதிநெறிவிளக்கம்	Nithi-Neri-Vilakkam	98
9.	நீதிவெண்பா	Neethi Venba	138
10.	அறநெறிச்சாரம்	Aranericharam	172

நீதி நூல்
ETHICAL POEMS

I. ஆத்திசூடி

கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே

1. அறஞ்செய விரும்பு.
2. ஆறுவது சினம்.
3. இயல்வது கரவேல்.
4. ஈவது விலக்கேல்.
5. உடையது விளம்பேல்.
6. ஊக்கமது கைவிடேல்.
7. எண்ணெழுத் திகழேல்.
8. ஏற்ப திகழ்ச்சி.
9. ஐய மிட்டுண்.
10. ஒப்புர வொழுகு.
11. ஓதுவ தொழியேல்.
12. ஒளவியம் பேசேல்.
13. அஃகஞ் சுருக்கேல்.

I. ATHICHUDI

(wearing a garland of Athi)

Invocation

Praise we now and worship oft and oft God Ganesha, the beloved son of Him who wears a garland of Athi (*Euphorbia Tirucali*).

1. Love righteousness.
   (Delight in conforming to Law. His delight is in the Law of the Lord—Ps. I. 2)
2. Subdue wrath.
3. Do not withhold what you can afford to give.
4. Hinder not another's gift.
5. Proclaim not your worth.
6. Give not up perseverance.
7. Scorn not numbers and letters.
8. Begging is contemptible.
9. Give alms and eat.
10. Conform to the ways of the wise.
11. Cease not to learn.
12. Speak not words of envy.
13. Use not short corn-measure.

14. கண்டொன்று சொல்லேல்.

15. ஙப்போல் வளை.
16. சனிநீ ராடு.
17. ஞயம்பட வுரை.
18. இடம்பட வீடெடேல்.
19. இணக்கமறிந் திணங்கு.
20. தந்தைதாய்ப் பேண்.
21. நன்றி மறவேல்.
22. பருவத்தே பயிர்செய்.
23. மன்றுபறித் துண்ணேல்.
(மண்பறித் துண்ணேல்)
24. இயல்பலா தனசெயேல்.
25. அரவ மாட்டேல்.
26. இலவம்பஞ்சிற் றுயில்.
27. வஞ்சகம் பேசேல்.
28. அழகலா தனசெயேல்.
29. இளமையிற் கல்.
30. அறனை மறவேல்.
31. அனந்த லாடேல்.
32. கடிவது மற.

33. காப்பது விரதம்.

34. கிழமைப் படவாழ்.

14. Speak not differently from what you have [seen.
15. Be as the letter ஐ supporting all your kin.
16. Take oil-baths on Saturdays.
17. Speak sweetly.
18. Build not too big a house.
19. Befriend after proper knowledge and under- [standing.
20. Protect your parents.
21. Forget not good done.
22. Cultivate in season.
23. Live not by litigious robbery.
(Do not live by land wrested from your neighbours)
24. Do nothing improper.
25. Refrain from snake-charming.
26. Sleep on a mattress of silk-cotton.
27. Speak not words of deceit.
28. Do nothing unbecoming.
29. Learn while young.
30. Forget not your duty.
31. Sleep not too much.
32. Desire not the forbidden.
(Speak not harsh words to anybody)
33. Keep the vow.
(Care for life is the real vow)
34. Live for others.

35. ஊிழ்மை யகற்று.
36. குணமது கைவிடேல்.

37. கூடிப் பிரியேல்.
38. கெடுப்ப தொழி.

39. கேள்வி முயல்.
40. கைவினை கரவேல்.

41. கொள்ளை விரும்பேல்.
42. கோதாட் டொழி.

43. சக்கர நெறிநில்.
44. சான்றோ ரினத்திரு.
45. சித்திரம் பேசேல்.
46. சீர்மை மறவேல்.
47. சுளிக்கச் சொல்லேல்.
48. சூது விரும்பேல்.

49. செய்வன திருந்தச்செய்.
50. சேரிட மறிந்துசேர்.
51. சையெனத் திரியேல்.
52. சொற்சோர்வு படேல்.
53. சோம்பித் திரியேல்.
54. தக்கோ னெனத்திரி.

35. Refrain from what is low and mean.

36. Forsake not what is good.
(Do not discontinue what you find beneficial)

37. Part not from friends.

38. Refrain from evil-doing.
(Diverte a malo)

39. Listen and learn.

40. Deny not the benefit of your craftsmanship.
(Despise not handicraft)

41. Desire not plunder.

42. Avoid reproach.
(Give up offensive sport)

43. Obey the law of the land.

44. Associate with the wise.

45. Speak not words of deception.

46. Forget not what is excellent.

47. Speak not to provoke.

48. Desire not gambling.
(Never gamble)

49. Whatever you do, do well.

50. Associate with those found worthy.

51. Don't roam about to be chidden.

52. Become not forgetful in your speech.

53. Don't go about lazing.

54. Move so as to be esteemed.
(May your conduct win esteem)

55. தானமது விரும்பு.
56. திருமாலுக் கடிமைசெய்.
57. தீவினை யகற்று.
58. துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்.

59. தூக்கி வினைசெய்.
60. தெய்வ மிகழேல்.
61. தேசத்தோ டொத்துவாழ்.

62. தையல்சொற் கேளேல்.
63. தொன்மை மறவேல்.
64. தோற்பன தொடரேல்.
65. நன்மை கடைப்பிடி.
66. நாடொப் பனசெய்.
67. நிலையிற் பிரியேல்.
68. நீர்விளை யாடேல்.
69. நுண்மை நுகரேல்.
70. நூல்பல கல்.
71. நெற்பயிர் விளை.
72. நேர்பட வொழுகு.
73. நைவினை நணுகேல்.
74. நொய்ய வுரையேல்.
75. நோய்க் கிடங்கொடேல்.
76. பழிப்பன பகரேல்.
77. பாம்பொடு பழகேல்.

55. Love to give gifts.
56. Worship Vishnu.
57. Refrain from evil-doing.
58. Do not give room to trouble.
(Don't invite trouble)
59. Ponder ere you act.
60. Despise not God.
61. Live in harmony with (your) countrymen.
(Live as others do)
62. Be not led by your wife.
63. Forget not your traditions.
64. Engage not in a failing cause.
65. Hold fast that which is good.
66. Do what will meet with general approval.
67. Fall not from your status.
68. Sport not in deep waters.
69. Indulge not in delicacies.
70. Study many sciences.
71. Cultivate paddy.
72. Act uprightly.
73. Attempt not what afflicts others.
74. Speak not trivialities.
75. Lay not yourself open to illness.
76. Speak not to be despised.
77. Play not with the snake.

78. பிழைபடச் சொல்லேல்.
79. பீடு பெறநில்.
80. புகழ்ந்தாரைப் போற்றிவாழ்.
81. பூமி திருத்தியுண்.
82. பெரியாரைத் துணைக்கொள்.
83. பேதைமை யகற்று.
84. பையலோ டிணங்கேல்.
85. பொருடனைப் போற்றிவாழ்.
86. போர்த்தொழில் புரியேல்.
87. மனந்தடு மாறேல்.
88. மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்.
89. மிகைபடச் சொல்லேல்.
90. மீதூண் விரும்பேல்.
91. முனைமுகத்து நில்லேல்.
92. மூர்க்கரோ டிணங்கேல்.
93. மெல்லினல்லா டோள்சேர்.
94. மேன்மக்கள் சொற்கேள்.
95. மைவிழியார் மனையகல்.
96. மொழிவ தறமொழி.
97. மோகத்தை முனி.
98. வல்லமை பேசேல்.
99. வாதுமுற் கூறேல்.
100. வித்தை விரும்பு.

78. Be your speech faultless.
79. Keep up your dignity.
80. Protect your dependents, who propitiate you.
81. Live by cultivating the soil.
82. Seek the help of the Great.
83. Wipe out ignorance.
84. Do not associate with the vulgar.
85. Husband your resources and prosper
86. Provoke no quarrel.
87. Be not perplexed in mind.
88. Give no room to your foemen.
89. Speak not too much.
90. Love not too much food.
91. Be not idle in the fighting ranks.
92. Associate not with the wicked.
93. Live with your own sweet wife.
    (Go not after strange women)
94. Listen to the words of the wise.
95. Avoid the houses of prostitutes (those that paint their eyelashes).
96. Speak decisively.
97. Give up passion.
98. Boast not your parts.
99. Be not forward to challenge combats.
100. Love learning.

101. வீடு பெறநில்.

102. உத்தம னாயிரு.

103. ஊருடன் கூடிவாழ்.

104. வெட்டெனப் பேசேல்.

105. வேண்டி வினைசெயேல்.

106. வைகறைத் துயிலெழு.

107. ஒன்னாரைத் தேறேல்.

108. ஓரஞ் சொல்லேல்.

101. Work for salvation.
102. Be thou noble.
103. Live in harmony with your fellow citizens.
104. Speak not bluntly.
105. Act not with an eye to the return.
106. Wake up before sunrise.
107. Associate not with enemies.
108. Be not partial and unjust.

II. கொன்றை வேந்தன்

கடவுள் வாழ்த்து

கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியிணை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.
2. ஆலயந் தொழுவது சாலவு நன்று.
3. இல்லற மல்லது நல்லற மன்று.
4. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.

5. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு.
6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.

7. எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்.
8. ஏவா மக்கண் மூவா மருந்து.

9. ஐயம் புகினுஞ் செய்வன செய்.

10. ஒருவனைப்பற்றி யோரகத் திரு.

II. KONRAI VENTHAN

(wearing the Cassia)

Invocation

Worship we the sacred feet of Him who is the son of the Lord, adorned with the garlands of Konrai *(Cassia)*.

1. Mother and Father are the visible Gods.
2. Very good it is to worship at a temple.
3. No duty, like a house-holder's.
4. The wicked shall possess the fortune of the Miser.
5. Moderation in food is an ornament to women.
6. Who hates his townsmen, he shall perish root and branch.
7. Numbers and letters may fitly be called eyes.
8. Children, who act without need of constant direction from parents, are to them the means of feeling ever young.
9. Do that which ought to be done even if you have to beg.
10. (When you go to a strange place) secure the friendship of a worthy person and settle down there.

11. ஓதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்.

12. ஔவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற் கழிவு.
13. அஃகமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு.
14. கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம் பாமை.

15. காவல் தானே பாவையர்க் கழகு.

16. கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.
17. கீழோ ராயினுந் தாழ வுரை.
18. குற்றம் பார்க்கிற் சுற்ற மில்லை.
19. கூரம் பாயினும் வீரியம் பேசேல்.

20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.
21. கேட்டி லுறுதி கூட்டு முடைமை.

22. கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி.
23. கொற்றவ னறித லுற்றிடத் துதவி.

24. கோட்செவிக் குறளை காற்றுட னெருப்பு.
25. கௌவை சொல்லி னெவ்வருக்கும் பகை.
26. சந்நதிக் கழகு வந்திசெய் யாமை.
27. சான்றோ ரென்கை யீன்றோட் கழகு.
28. சிவத்தைப் பேணிற் றவத்திற் கழகு.

11. More than even study is good conduct essential to Brahmans.
12. Envious talk ruins wealth.
13. Be thrifty and secure grain and cash.
14. Chastity for a woman is implicit obedience to her husband.

(Chastity in man or woman is integrity of speech)

15. The preservation of their chastity is the ornament of women.
16. Forget quickly the unattainable.
17. Talk humbly even to the lowly.
18. Fault-finding militates against kinship.
19. Boast no valour though armed with pointed darts.
20. Forget the evil that men do to you.
21. Fortitude in adversity will bring in prosperity.
22. Better than wealth on hand, is learning.
23. To be known to the king may be of help in an emergency.
24. To listen to tales is to help fire with wind.
25. Who speaks ill of others shall be hated by all.
26. The beauty of a family is fertility.
27. To be known as wise is credit to one's mother.
28. To worship Siva beautifies penance.

29. சீரைத் தேடி னேரைத் தேடு.
30. சுற்றத்திற் கழகு சூழ விருத்தல்.
31. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.
32. செய்தவ மறந்தாற் கைதவ மாளும்.

33. சேமம் புகினும் யாமத் துறங்கு.
(சேமம் புகினும் சாமத் துறங்கு)
34. சையொத் திருந்தா லைய மிட்டுண்.
35. சொக்க ரென்பவ ரத்தம் பெறுவர்.

36. சோம்ப ரென்பவர் தேம்பித் திரிவர்.
37. தந்தைசொன் மிக்க மந்திர மில்லை.

38. தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலு மில்லை.
39. திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு.
40. தீராக் கோபம் போரா முடியும்.
41. துடியாப் பெண்டிர் மடியி னெருப்பு.
42. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்.

43. தெய்வஞ் சீறிற் கைதவ மாளும்.

44. தேடா தழிக்கிற் பாடா முடியும்.
45. தையும் மாசியும் வையகத் துறங்கு.

29. Seek honour, seek the plough.
30. To live amidst one's kin is credit to kinship.
31. Gambling and contention cause trouble.
32. Failure in daily austerities involves one in illusion.
33. Though you are in prison sleep at 9 P. M.
(Though on guard sleep at midnight)
34. If you possess wealth give alms and then eat.
35. The wealthy shall attain to virtue and happiness.
36. The indolent shall wander in distress.
37. No sacred verse is holier than one's father's words.
38. No temple holier than one's own mother.
39. Earn wealth even by crossing the billowy seas.
40. Implacable anger will end in strife.
41. Unfeeling wives are as fire in one's lap.
42. Slanderous wives are like *Yama* (God of Death).
43. When the Gods are enraged, all a man's virtue fail him.
44. Spending without earning will end in disaster.
45. During the months of Thai and Masi (January 15th, to March 15th) sleep under a thatch of straw.

46. தொழுதூண் சுவையி னுழுதூ ணினிது.

47. தோழ னோடு மேழைமை பேசேல்.

48. நல்லிணக்க மல்ல தல்லற் படுத்தும்.
49. நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை.

50. நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை.

51. நீரகம் பொருந்திய வூரகத் திரு.
52. நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி.

53. நூன்முறை தெரிந்து சீலத் தொழுகு.
54. நெஞ்சை யொளித்தொரு வஞ்சக மில்லை.
55. நேரா நோன்பு சீரா காது.

56. நைபவ ரெனினு நொய்ய வுரையேல்.

57. நொய்யவ ரென்பவர் வெய்யவ ராவர்.
58. நோன்பென் பதுவே கொன்று தின்னாமை.
59. பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியம் தெரியும்.

60. பாலோ டாயினுங் கால மறிந்துண்.
61. பிறன்மனை புகாமை யறமெனத் தகும்.

46. To live by the plough is sweeter than to live by serving.

47. Speak not of your defects even to your own friend.

48. All but good associations will bring in trouble.

49. When all the land is happy, there can be no evil.

50. Integrity of speech is a mark of sound scholarship.

51. Live in a town that hath plenty of water.

52. Venture on even the smallest act after mature deliberation.

53. Study rules well and act wisely.

54. No cheating one's own conscience.

55. Penance done perfunctorily will come to naught.

56. Even to the meanest, speak not words of contempt.

57. Violence is the worst meanness.

58. The best penance is not to kill and eat meat.

59. The religious merit of one is known by the growth of his grain.

60. Take all things timely, even milk.

61. To refrain from loving another's wife is virtue.

INSTITUTE OF ADVANCED ... Acc. No. 4575

62. பீரம் பேணி பாரந் தாங்கும்.

63. புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்.
64. பூரியோர்க் கில்லை சீரிய வொழுக்கம்.
65. பெற்றோர்க் கில்லை சுற்றமுஞ் சினமும்.
66. பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்.
67. பையச் சென்றால் வையந் தாங்கும்.
68. பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்.
69. போனக மென்பது தானுழந் துண்டல்.
70. மருந்தே யாயினும் விருந்தோ டுண்.
71. மாரி யல்லது காரிய மில்லை.
72. மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.
73. மீகாம னில்லா மரக்கல மோடாது.
74. முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்.

75. மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்.

76. மெத்தையிற் படுத்த னித்திரைக் கழகு.
77. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது.
78. மைவிழி யார்தம் மனையகன் றொழுகு.

79. மொழிவது மறுக்கி னழிவது கருமம்.
80. மோன மென்பது ஞான வரம்பு.
81. வளவ னாயினு மளவறிந் தழித்துண்.
82. வானஞ் சுருங்கிற் றானஞ் சுருங்கும்.

62. A child brought up on its mother's milk maintains weight.
63. Avoid meat-eating, murder and theft.
64. Noble behaviour is alien to the low.
65. The wise man transcends love and hate.
66. Innocence is a precious jewel to women.
67. Walk gently and the world will bear.
68. Shun all evil.
69. Food is the fruit of self-labour.
70. Even ambrosia, eat with your guests.
71. Without rain, nothing is possible.
72. Rain follows lightning-flashes.
73. No ship can sail without a pilot.
74. Whatever is done in the forenoon bears fruit in the afternoon.
75. The words of the aged are as nectar against death.
76. Sweet is sleep on a soft mattress.
77. The wealth of the plough shall never wane.
78. Steer clear of women possessing painted eyes (harlots).
79. Neglect of good counsel spells ruin.
80. Perfect silence is the border land of wisdom.
81. Though a *Chola* King, live within income.
82. When rainfall is scarce, charities will dwindle.

83. விருந்திலோர்க்கில்லை பொருந்திய வொழுக்கம்.

84. வீரன் கேண்மை கூரம் பாகும்.
85. உரவோ ரென்கை யிரவா திருத்தல்.
86. ஊக்க முடைமை யாக்கத்திற் கழகு.
87. வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச் சிந்தை.
88. வேந்தன் சீறி னுந்துணை யில்லை.

89. வையந் தோறுந் தெய்வந் தொழு.
90. ஒத்த விடத்து நித்திரை கொள்.
91. ஓதாதார்க் கில்லை யுணர்வொடு மொழுக்கம்.

83. Without hospitality, there is no domestic virtue.

84. A hero's friendship will serve as a keen arrow.

85. The strong never beg.

86. Perseverance makes for prosperity.

87. Innocence has no evil designs.

88. Against the King's wrath there is no protection.

89. At each sacred shrine, worship God.

90. Sleep on level ground.

91. Noble feeling and decorous behaviour are seldom found in those who are not versed in sacred writings.

III. உலக நீதி

காப்பு

உலகநீதி புராணத்தை யுரைக்கவே
கலைக ளாய்வருங் கரிமுகன் காப்பு.

1

ஓதாம லொருநாளும் இருக்க வேண்டாம்
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்
மாதாவை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்
போகாத இடந்தனிலே போக வேண்டாம்
போகவிட்டுப் புறஞ்சொல்லித் திரிய வேண்டாம்
வாகாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

2

நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டாம்
நஞ்சுடனே யொருநாளும் பழக வேண்டாம்

III. ULAGA NEETHI

(The Universal Moral Precept)

Invocation

May the Lord whom many Sciences cannot perceive, the Elephant-faced Ganesha be my help, when I utter forth these words of Universal Moral Precept.

1

Neglect not your daily study

Speak ill of no one

Neglect not your mother

Associate not with evil-doers

Go not to forbidden places

Speak ill of no one behind his back

O, my heart, praise Him mounted on the peacock, the wedded lord of lovely *Valli*, the daughter of the strong-shouldered hillmen (Kuravas).

2

Do not wilfully tell a lie

Set not your hand to transitory tasks

Do not familiarise yourself with poison

நல்லிணக்க மில்லாரோ டிணங்க வேண்டாம்
அஞ்சாமல் தனிவழியே போக வேண்டாம்
அடுத்தவரை யொருநாளுங் கெடுக்க வேண்டாம்
மஞ்சாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

3

மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்
மாற்றானை யுறவென்று நம்ப வேண்டாம்
தனந்தேடி யுண்ணாமற் புதைக்க வேண்டாம்
தருமத்தை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
சினந்தேடி யல்லலையுந் தேட வேண்டாம்
சினந்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேறல் வேண்டாம்
வனந்தேடுங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

4

குற்றமொன்றும் பாராட்டித் திரிய வேண்டாம்
கொலைகளவு செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்
கற்றவரை யொருநாளும் பழிக்க வேண்டாம்
கற்புடைய மங்கையரைக் கருத வேண்டாம்

Do not associate with those who keep bad company
Go not along a lonely way foolhardily
Ruin not those who depend on you
O, my heart, praise Him mounted on the peacock, the wedded lord of lovely Valli, the daughter of the hardy Kuravas who inhabit cloud-capped hills.

3

Do not go the way of your mind without controlling it
Believe not in the kinship of an enemy
Bury not hard-earned treasure, stinting yourself the necessaries of life
Do not neglect righteousness
Don't get angry and thereby get into trouble
Go not by the doors of those angered against you
O, my heart, praise Him mounted on the peacock, the wedded lord of Valli, the daughter of the Kuravas who love jungles.

4

Go not about making much of faults
Associate not with thieves and murderers
Despise not the learned
Cast not lascivious eyes on the chaste

கொற்றவனோ டெதிர்மாறு பேச வேண்டாம்
கோயிலில்லா ஊரிற்குடி யிருக்க வேண்டாம்
மற்றுநிக ரில்லாத வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

5

வாழாமற் பெண்ணை வைத்துத் திரிய வேண்டாம்
மனையாளைக் குற்றமொன்றுஞ் சொல்ல வேண்டாம்
வீழாத படுகுழியில் வீழ வேண்டாம்
வெஞ்சமரிற் புறங்கொடுத்து மீள வேண்டாம்
தாழ்வான குலத்துடனே சேர வேண்டாம்

தாழ்ந்தவரைப் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்
வாழ்வாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

6

வார்த்தை சொல்வார் வாய்பார்த்துத் திரியவேண்
மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம் [டாம்
மூத்தோர்சொல் வார்த்தைதனை மறக்க வேண்டாம்
முன்கோபக் காரரோ டிணங்க வேண்டாம்

Contradict not thy king

Live not in any place which is without a temple

O, my heart, praise Him mounted on the peacock, the wedded lord of the unparalleled Valli.

5

Put not your wife aside and wander elsewhere

Speak nothing slanderous of your wife to others

Fall not into the bottomless and undesirable pit

Do not escape with life by turning your back on a field of battle

Do not befriend persons of low birth

Do not speak ill of the fallen

O, my heart, praise Him mounted on the peacock, the wedded lord of Valli, daughter of the rich Kuravas.

6

Follow not the speakers of idle words

Tread not the door-step of those who disregard you

Forget not the words of your elders

Keep no company with the peevish and easily irritable

வாத்தியார் கூலியைவைத் திருக்க வேண்டாம்
வழிபறித்துத் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
சேர்த்தபுக ழாளனொரு வள்ளி பங்கன்
திருக்கைவே லாயுதத்தைச் செப்பாய் நெஞ்சே.

7

கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்
கணக்கழிவை யொருநாளும் பேச வேண்டாம்
பொருவார்தம் போர்க்களத்திற் போக வேண்டாம்
பொதுநிலத்தி லொருநாளும் இருக்க வேண்டாம்
இருதார மொருநாளுந் தேட வேண்டாம்
எளியாரை எதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம்
குருகாரும் புனங்காக்கு மேழை பங்கன்
குமரவேள் பாதத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

8

சேராத இடந்தனிலே சேர வேண்டாம்
செய்தநன்றி யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
ஊரோடுங் குண்டுணியாய்த் திரிய வேண்டாம்.
உற்றாரை உதாசினங்கள் சொல்ல வேண்டாம்
பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டாம்
பிணைபட்டுத் துணைபோகித் திரிய வேண்டாம்
வாராருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

Do not keep back payment to the teacher

Keep no company with roving highway robbers

Praise, O my heart, Him, who has the spear in hand, the much-lauded lord, with Valli by his side.

7

Attempt no act without deep deliberation

Never render false accounts

Go not where people fight

Live not on Communal Land

Seek not to marry two wives

Set not the helpless in opposition to you

Praise, O my heart, the feet of Kumara, the lord with the lady on his side, whose duty was to scare away birds from the millet field.

8

Associate not with the unworthy

Forget not the good done to you

Ramble not as a tale-bearer everywhere

Speak not contemptuously of your relations

Give not up great deeds

Stand not as a surety unto any one

Praise, oh my heart, the peacock mounted Lord of Valli of the much praised Kuravas.

9

மண்ணினின்று மண்ணோரஞ் சொல்ல வேண்டாம்
மனஞ்சலித்துச் சிலுகிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
கண்ணழிவு செய்துதுயர் காட்ட வேண்டாம்
காணாத வார்த்தையைக்கட் டுரைக்க வேண்டாம்
புண்படவே வார்த்தைதனைச் சொல்ல வேண்டாம்
புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
மண்ணளந்தான் தங்கையுமை மைந்தன் எங்கோன்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

10

மறம்பேசித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
வாதாடி வழக்கழிவு சொல்ல வேண்டாம்
திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
தெய்வத்தை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
ஏசலிட்ட உற்றாரை நத்த வேண்டாம்
குறம்பேசி வாழ்கின்ற வள்ளி பங்கன்
குமரவேள் நாமத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

11

அஞ்சுபேர் கூலியைக்கைக் கொள்ள வேண்டாம்
அதுவேதிங் கென்னின் நீ சொல்லக் கேளாய்

9

Speak not on one side in a land dispute, standing on the very land

Get not dispirited and go about quarelling with all people

Cause no man pain mercilessly

Speak not to what you have not seen yourself

Speak not to wound or offend

Associate not with vagrant tale-bearers

Praise, Oh my heart, Our lord, the son of Uma, the younger sister of the world-measurer (Vishnu).

10

Join not with wanderers abroad, bragging about heroism

Do not pervert justice by vain contention

Don't boast of your strength and go about challenging all to fight

Never forget God

Die rather than speak a lie

Desire no foul-mouthed kinsmen

O my heart, utter the name of God Kumara, the lord having on his side Valli living by fortune-telling.

11

Appropriate not the wages of the five. Who they are I shall mention. Listen. The

தஞ்சமுடன் வண்ணான் நாவிதன்றன் கூலி
சகலகலை யோதுவித்த வாத்தியார் கூலி
வஞ்சமற நஞ்சறுத்த மருத்துவிச்சி கூலி
மகாநோவு தனைத்தீர்த்த மருத்துவன்றன் கூலி
இன்சொலுடன் இவர்கூலி கொடாத பேரை
ஏதேது செய்வானோ எமன் றானே.

12

கூறுக்கி யொருகுடியைக் கெடுக்க வேண்டாம்
கொண்டைமேற் பூத்தேடி முடிக்க வேண்டாம்
தூறுக்கித் தலையிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
துர்ச்சனராய்த் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
வீறான தெய்வத்தை யிகழ வேண்டாம்
வெற்றியுள்ள பெரியோரை வெறுக்க வேண்டாம்
மாறான குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

13

ஆதரித்துப் பலவகையாற் பொருளுந் தேடி
அருந்தமிழால் அறுமுகனைப் பாட வேண்டி
ஓதுவித்த வாசகத்தால் உலக நாதன்
உண்மையாய்ப் பாடிவைத்த உலக நீதி
காதலித்துக் கற்றோருங் கேட்ட பேருங்
கருத்துடனே நாடோறுங் களிப்பி னோடு
போதமுற்று மிகவாழ்ந்து புகழுந் தேடிப்
பூலோக முள்ளளவும் வாழ்வர் தாமே.

washerman, the barber, the teacher who has taught you all science, the midwife who has honestly helped at the delivery, the physician who has cured you of a deadly disease. Who pay not their wages with love and with sweet words, will suffer unspeakably at the hands of the lord of Hell.

12

Divide not a family and ruin it

Seek not flowers to wear on your hair-knot

Rove not about openly as a scandal-monger

Do not keep company with the vagrant wicked

Despise not the Omnipotent

Hate not the victorious great

Praise, O my heart....the Lord mounted on a peacock with Valli by his side, the daughter of the Kuravas opposed (to men of other lands).

13

I longed for and sought fortune in diverse ways. I desired to sing the praises of the six-faced God in sweet Tamil. I, Ulaganathan, have sung these moral precepts, *Ulaganeethi* as instructed by the lord of the Universe. May all who lovingly and gladly hear and con them, and earnestly follow them, daily grow in wisdom, live in prosperity, grow in fame, and endure as long as the Earth itself !

IV. வெற்றி வேற்கை

என்னும்

நறுந்தொகை

கடவுள் வாழ்த்து

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்
சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே.

நூற் பயன்

வெற்றி வேற்கை வீர ராமன்
கொற்கை யாளி குலசே கரன்புகல்
நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னாற்
குற்றங் களைவோர் குறைவிலா தவரே.

வாழ்த்து

வாழிய நலனே வாழிய நலனே.

நூல்

1. எழுத்தறி வித்தவ னிறைவ னாகும்.
2. கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.
3. செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்.
4. வேதியர்க் கழகு வேதமு மொழுக்கமும்.
5. மன்னர்க் கழகு செங்கோன் முறைமை.

IV. VETRI-VERKAI

(The hand which holds the spear of Victory)

OR NARUNTHOGAI, THE SWEET MISCELLANY

Invocation

Set we upon our head, the sacred lotus feet of the Five-armed God (Ganesh), who is the essence of the Pranava, or world-creating sound "A U M"

The use of the work

Athi-vira-raman, the holder in his hand of the spear of victory, the ruler of Korkai, and the crown of the Royal Race, has given to the world this *Narunthogai* of high wisdom in good Tamil, and those who wipe off their faults with its aid, will lead blameless lives.

Benediction

Let all good prosper, let all good prosper.

1. The teacher of letters is the Lord.
2. Faultless speech is an essential of good learning.
3. It is gracious of the rich to support their kindred.
4. Knowledge of the Vedas and an exemplary conduct are expected of the Brahmans.
5. Absolute justice adorns kingship.

6. வைசியர்க் கழகு வளர்பொரு ளீட்டல்.

7. உழவர்க் கழகிங் குழுதூண் விரும்பல்.

8. மந்திரிக் கழகு வரும்பொரு ளுரைத்தல்.

9. தந்திரிக் கழகு தறுக ணாண்மை.

10. உண்டிக் கழகு விருந்தோ டுண்டல்.

11. பெண்டிர்க் கழகெதிர் பேசா திருத்தல்.

12. குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்.

13. விலைமகட் கழகுதன் மேனி மினுக்குதல்.

14. அறிஞர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்.

15. வறிஞர்க் கழகு வறுமையிற் செம்மை.

16. தேம்படு பனையின் றிரள்பழத் தொருவிதை
வானுற வோங்கி வளம்பெற வளரினும்
ஒருவர்க் கிருக்க நிழலா காதே.

17. தெள்ளிய வாலின் சிறுபழத் தொருவிதை
தெண்ணீர்க் கயத்துச் சிறுமீன் சினையினும்
நுண்ணிதே யாயினு மண்ணல் யானை
அணிதேர் புரவி யாட்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழலா கும்மே.

6. To accumulate righteous wealth is the merit of the merchant.

7. The virtue of the ploughman is to desire to eat the fruits of tillage.

8. To act with foresight is the virtue of a minister (statesman).

9. To be brave and unshaken in any emergency is the virtue of the captain.

10. It is gracious to eat with guests.

11. Not to contradict their husbands is a virtue in women.

12. To nurse her husband is characteristic of the well-born wife.

13. Adorning her body is characteristic of the prostitute.

14. Self-control after study and thought, is a virtue of the wise.

15. Rectitude in poverty is the virtue of the poor.

16. Though each big seed of the close-grown bunches of the Palmyrah sprouts forth and shoots high into the sky, it casts no shade in which any could rest.

17. The seed of the Banyan is smaller than the egg of the smallest fresh-water fish; and yet, when it grows into a tree, it casts a shade in which may rest kings with their four-fold armies horse and foot, huge elephants and splendid chariots.

18. பெரியோ ரெல்லாம் பெரியரு மல்லர்.

19. சிறியோ ரெல்லாம் சிறியரு மல்லர்.

20. பெற்றோ ரெல்லாம் பிள்ளைக ளல்லர்.

21. உற்றோ ரெல்லா முறவின ரல்லர்.

22. கொண்டோ ரெல்லாம் பெண்டிரு மல்லர்.

23. அடினுமா வின்பா றன்சுவை குன்றாது.

24. சுடினுஞ் செம்பொன் றன்னொளி கெடாது.

25. அரைக்கினுஞ் சந்தனந் தன்மண மறாது.

26. புகைக்கினுங் காரகில் பொல்லாங்கு கமழாது.

27. கலக்கினுந் தண்கடல் சேறா காது.

28. அடினும்பால் பெய்துகைப் பறாதுபேய்ச்
[சுரைக்காய்.

29. ஊட்டினும் பல்விரை யுள்ளிகம ழாதே.

30. பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தான்றர வருமே.

31. சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம்
பெரியோ ராயிற் பொறுப்பது கடனே.

32. சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தன ராயிற்
பெரியோ ரப்பிழை பொறுத்தலு மரிதே.

18. All old men are not great (wise).

19. All young men are not small (unwise).

20. All those begotten are not children.

21. All the kindred are not kinsmen.

22. All the married (women) are not wives.

23. Even when boiled, cow's milk does not lose its sweet taste.

24. Even when heated, pure gold does not lose its lustre.

25. Even when ground, sandal-wood does not lose its fragrance.

26. Even when made to smoke, the black *Ahil* does not smell bad.

27. Even when stirred up, the cold sea does not get muddy.

28. The wild gourd even though boiled in milk, loses none of its bitterness.

29. Nor will the garlic smell well, though mixed with many spices.

30. Honour and shame are of one's own making.

31. The trivial faults of the low, it behoves the wise to condone.

32. Should the low however err egregiously it will be hard for the wise to forgive.

33. நூறாண்டு பழகினு மூர்க்கர் கேண்மை
நீர்க்குட் பாசிபோல் வேர்க்கொள் ளாதே.

34. ஒருநாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை
இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே.

35. கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினுங் கற்கை நன்றே.

36. கல்லா வொருவன் குலநலம் பேசுதல்
நெல்லினுட் பிறந்த பதரா கும்மே.

37. நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன்
கற்றில னயிற் கீழிருப் பவனே.

38. எக்குடி பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடியிற் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்.

39. அறிவுடை யொருவனை யரசனும் விரும்பும்.

40. அச்சமுள் ளடக்கி யறிவகத் தில்லாக்
கொச்சை மக்களைப் பெறுதலி னக்குடி
எச்சமற் றேமாந் திருக்கை நன்றே.

41. யானைக் கில்லை தானமுந் தருமமும்.

33. The friendship of the wicked, though a century old, strikes no root as the duck-weed in a stream.

34. The friendship of the great, though for a day, strikes its roots deep (like a tree) splitting the centre of the earth.

35. To learn is desirable, most desirable. To learn is beneficial, though going a-begging.

36. An illiterate person who makes a vain boast of birth is mere chaff born amidst corn.

37. Even the man of the highest caste of four, if illiterate, is lowest of the low.

38. The learned man whosoever he be and from whatsoever community he hails, is most welcome.

39. Even a king will long for the company of the learned.

40. Far better and pleasurable is it for a family to be bereft of children, than to beget ignorant children who shrink not from evil-doing.

41. Though it has a long trunk (hand) the elephant is neither known to bestow gifts nor to do charity.

42. பூனைக் கில்லை தவமுந் தயையும்.

43. ஞானிக் கில்லை யின்பமுந் துன்பமும்.

44. சிதலைக் கில்லை செல்வமுஞ் செருக்கும்.

45. முதலைக் கில்லை நீச்சு நிலையும்.

46. அச்சமு நாணமு மறிவிலோர்க் கில்லை.

47. நாளுங் கிழமையு நலிந்தோர்க் கில்லை.

48. கேளுங் கிளையுங் கெட்டோர்க் கில்லை.

49. உடைமையும் வறுமையு மொருவழி நில்லா.

50. குடைநிழ லிருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர்
நடைமெலிந் தோரூர் நண்ணினு நண்ணுவர்.

51. சிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையு முடையோர்
அறக்கூழ்ச் சாலை யடையினு மடைவர்.

52. அறத்திடு பிச்சை கூவி யிரப்போர்
அரசோ டிருந்தர சாளினு மாளுவர்.

53. குன்றத் தனையிரு நிதியைப் படைத்தோர்
அன்றைப் பகலே யழியினு மழிவர்.

54. எழுநிலை மாடங் கால்சாய்ந் துக்குக்
கழுதை மேய்பா ழாயினு மாகும்.

42. The cat, though it closes its eyes like a sage, knows no penance and shows no grace.

43. The sage knows neither pleasure nor pain.

44. The white-ant knows nothing of wealth or pride.

45. The crocodile cares not for water, deep or shallow.

46. Fools know neither fear nor shame.

47. The sick cannot wait for (auspicious) stars and days.

48. The fallen have neither friends nor kinsmen.

49. Poverty and prosperity abide not for ever.

50. Kings on elephants with white silk umbrellas, may, by a reverse of fortune, wearied with walking, seek shelter in the nearest city.

51. Men, great and wealthy and honoured, might, losing these, seek shelter in a house of charity.

52. Beggars begging hoarse for food might one day sit with kings and rule.

53. Many a man, blest with hoards mountain-high, may lose them all in a day and perish forthwith.

54. Even the seven-storied palace may topple and crumble and become the grazing ground for asses.

55. பெற்றமுங் கழுதையு மேய்ந்த வப்பாழ்
பொற்றொடி மகளிரு மைந்தருங் கூடி
நெற்பொலி நெடுநக ராயினு மாகும்.

56. மணவணி யணிந்த மகளி ராங்கே
பிணவணி யணிந்துதங் கொழுநரைத் தழீஇ
உடுத்த வாடை கோடி யாக
முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்.

57. இல்லோ ரிரப்பது மியல்பே யியல்பே.

58. இரந்தோர்க் கீவது முடையோர் கடனே.

59. நல்ல ஞாலமும் வானமும் பெறினும்
எல்லா மில்லை யில்லில் லோர்க்கே.

60. தறுகண் யானை தான்பெரி தாயினும்
சிறுகண் மூங்கிற் கோற்கஞ் சும்மே.

61. குன்றுடை நெடுங்கா டூடே வாழினும்
புன்றலைப் புல்வாய் புலிக்கஞ் சும்மே.

62. ஆரையாம் பள்ளத் தூடே வாழினும்
தேரை பாம்பிற்கு மிகவஞ் சும்மே.

63. கொடுங்கோன் மன்னர் வாழு நாட்டிற்
கடும்புலி வாழுங் காடு நன்றே.

64. சான்றோ ரில்லாத் தொல்பதி யிருத்தலின்
தேன்றேர் குறவர் தேய நன்றே.

55. The wilderness where the ox and the wild ass grazed, may grow into a great and lovely city, rich in granaries and full of lovely men and women wearing ornaments of gold.

56. Brides may get widowed and clasping the corpses of their husbands find the bridal dress turn to widows' weeds, dishevel their plaited hair and weep their miserable state.

57. It is natural, most natural for those in want to beg.

58. It is rich men's duty to give to those who beg.

59. Earth and heaven are no sweet possession to one who is unmarried.

60. The bold elephant though huge still fears the small knotted bamboo stick.

61. Even in a deep hilly forest, the small headed deer fears the tiger.

62. The frog though living in a deep pool overgrown with water cresses, dreads the snake.

63. Better the forest haunted by the wild tiger than the land ruled over by a lawless king.

64. Better the mountains where the hill tribes seek honey, than an ancient city without wise and good men.

65. காலையு மாலையு நான்மறை யோதா
அந்தண ரென்போ ரனைவரும் பதரே.

66. குடியலைத் திரந்துவெங் கோலொடு நின்ற
முடியுடை யிறைவனு மூர்க்கனும் பதரே.

67. முதலுள பண்டங் கொண்டுவா ணிபஞ்செய்
ததன்பய னுண்ணு வணிகரும் பதரே.

68. வித்து மேரு முளவா யிருப்ப
எய்த்தங் கிருக்கு மேழையும் பதரே.

69. தன்மனை யாளைத் தாய்மனைக்ககற்றிப்
பின்பவட் பாராப் பேதையும் பதரே.

70. தன்மனை யாளைத் தனிமனை யிருத்திப்
பிறர்மனைக் கேகும் பேதையும் பதரே.

71. தன்னு யுதமுந் தன்கையிற் பொருளும்
பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.

72. வாய்ப்பறை யாகவு நாக்கடிப் பாகவும்
சாற்றுவ தொன்றைப் போற்றிக் கேண்மின்.

73. பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன் மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.

74. மெய்யுடை யொருவன் சொலமாட் டாமையாற்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.

65. Mere chaff are they who call themselves Brahmans, but study not the Vedas morning and evening.

66. The wicked king who harasses his people and with their enforced gifts carries on maladministration, he is no better than chaff.

67. The merchant who engages not in trade with capital and makes no profit thereby, is but chaff.

68. The fool who owning seeds and the plough sits idle is certainly no better than chaff.

69. The man who sends away his wife to her mother's home and cares not to get her back, he is no better than chaff.

70. The fool who neglects his own wife and goes after those of others is no better than chaff.

71. The fool who (not exerting himself) hands over the tools of his calling and his wealth to another is no better than chaff.

72. Listen to what I say, using the mouth as drum and the tongue as a drum-stick.

73. A liar may, by power of expression, pass for a truth-speaker.

74. A truth-speaker lacking power of expression may pass for a liar.

75. இருவர்தஞ் சொல்லையு மெழுதரங் கேட்டே
இருவரும் பொருந்த வுரையா ராயின்
மனுமுறை நெறியின் வழக்கிழந் தவர்தா
மனமுற மறுகிநின் றழுத கண்ணீர்
முறையுறத் தேவர் மூவர் காக்கினும்
வழிவழி யீர்வதோர் வாளா கும்மே.

76. பழியா வருவது மொழியா தொழிவது.

77. சுழியா வருபுன லிழியா தொழிவது.

78. துணையோ டல்லது நெடுவழி போகேல்.

79. புணைமீ தல்லது நெடும்புன லேகேல்.

80. எழிலார் முலைவரி விழியார் தந்திரம்
இயலா தனகொடு முயல்வா காதே.

81. வழியே யேகுக வழியே மீளுக.

82. இவைகா ணுலகிற் கியலா மாறே.

75. If judges do not hear the words of both parties seven times over and administer even-handed justice in conformity with the laws of Manu, the tears shed by the injured party will serve as a sharp sword to cut off their progeny for generations, even though they be well guarded by the three Gods.

76. Speak not what might prove matter for reproach.

77. Avoid getting into waters that flow in swirls.

78. Do not set forth on a long or distant journey without a companion.

79. Save on a raft, venture not on deep waters.

80. Attempt not the impossible, relying on the tricky words of women with beautiful breasts and painted eyes.

81. Go by a proper path and return by the same.

82. These are the precepts for the guidance of the world.

V. மூதுரை

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

நன்றி ஒருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
என்று தருங்கொ லெனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தருத லால். 1

நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த உபகாரங்
கல்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த உபகாரம்
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர். 2

இன்னா இளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
இன்னா அளவி லினியவும்—இன்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகு. 3

V. MUTHURAI

(Mature Wisdom)

Invocation

They that with flowers seek regularly the feet of the God with the Elephant's trunk and a coral body, attain to power of speech, purity of mind and the grace of the Flower-Goddess Lakshmi. Their body shall not suffer from illness.

1. Since the tall up-standing and flourishing cocoanut gives at the top what it has taken at the foot, need one, who has done any good, ask when there would be a return therefor ?

2. The good done to the good is as the carving on stone ; but the good done to the heartless, (wicked) is as writing upon water.

3. Unpleasant is youth afflicted with poverty ; in old age even sweet things are painful ; they are like fair flowers out of season and the beauty of a widow.

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய்
நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்
கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும். 4

அடுத்து முயன்றாலு மாகுநா ளன்றி
எடுத்த கருமங்க ளாகா—தொடுத்த
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா. 5

உற்ற இடத்தில் உயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ—கற்றூண்
பிளந்திறுவ தல்லால் பெரும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோ தான். 6

நீரளவே யாகுமாம் நீராம்பல் தான்கற்ற
நூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு—மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே யாகுங் குணம். 7

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நன்றேஎ—நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவும் நன்றே அவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவும் நன்று. 8

தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதேஎ—தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே அவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது. 9

4. Boiled over and over, milk will not lose in sweetness; the *chunk* (Shell) the more it is burnt shows itself whiter; however long associated with, the low are not friends; the noble, however much distressed, will still continue noble.

5. Whatever effort men may put forth, except at the due season no act will fructify; the many-branched and tall-grown trees do not yield fruit except in season.

6. Those that prefer honour to life will not yield to their enemies; the pillar of stone when loaded very heavily breaks but does not bend.

7. The water-plant grows to the height of the water; a man's intelligence is as keen as the classics he has studied; a man's fortune is even as his good deeds; his character is according to his birth, noble or ignoble.

8. It is pleasant to see good people; pleasant to listen to their good words; pleasant too to speak of their goodness; to associate with them is also pleasant.

9. It is bad to see the wicked; it is bad to listen to their frivolous speech; it is bad to speak of their qualities; it is bad to associate with them.

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம்—தொல்லுலகில்
நல்லா ரொருவர் உளரேல் அவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை. 10

பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்டுமி போனால் முளையாதாம்—கொண்டபேர்
ஆற்ற லுடையார்க்கும் ஆகா தளவின்றி
ஏற்ற கருமஞ் செயல். 11

மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா—கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரு மாகி விடும். 12

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவன்நல் மரம். 13

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத்—தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி. 14

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக் காகார மானாற்போல்—பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த உபகாரங்
கல்லின்மே லிட்ட கலம். 15

10. The water to the paddy-fields flowing along channels feeds also the grass there; likewise if there is one good man upon this ancient earth, for his sake the rain falls to benefit all.

11. Though it is really rice that sprouts out of the husk, yet if the husk be gone, paddy will not grow; likewise even unto men of great energy, nothing will be possible except with suitable instruments.

12. Big is the frond of the *palm* but scentless; sweet scented is the tiny *magizha* flower. Judge not men therefore from size merely. The vast ocean has water not fit for a bath; the tiny spring by its side has good drinking water.

13. They are not trees which stand in the forest in all the glory of branches and twigs. It is he who in the midst of an assembly stands like a tree unable to read a word of writing.

14. The poem learnt by an illiterate man is as the Turkey's imitation of the peacock dancing in the forest with its tail outspread.

15. Like to the physician to the tiger being swallowed up by it, is a good deed to the ungrateful and low-minded. It is like a mud pot dropped on a stone.

அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா—மடைத்தலையில்
ஓடுமீ னோட உறுமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு. 16

அற்ற குளத்தின் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லர்—அக்குளத்திற்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி யுறுவார் உறவு. 17

சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும்—சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகு மென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால். 18

ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல்நீர்
நாழி முகவாது நால்நாழி—தோழி
நிதியுங் கணவனும் நேர்படினும் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன். 19

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி—உடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரு முண்டு. 20

இல்லா ளகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை
இல்லாளும் இல்லாளே யாமாயின்—இல்லாள்
வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமேல் அவ்வில்
புலிகிடந்த தூறாய் விடும். 21

16. Mistake not the humble to be ignorant and try to over-pass them; the stork that at the stream-head lets the small fish go, is waiting motionless for the big fish to turn up.

17. They are not kinsmen who like birds in a tank forsake it when the water dries up; they are the real kinsmen who like the lily and the water-plants in that tank, suffer with it.

18. When the noble fall, they are noble still; others are nowhere; when a pot of gold breaks, it is still gold; when a mud pot breaks, it is nothing.

19. However deep you dip in sea-water, a measure will not draw up four measures of water; O friend, though a woman gets a good husband and plenty of riches, the happiness of the pair is as destiny determines it.

20. Regard not your brothers, as kindred; for disease grows within one and kills. The medicine from the far-off mount cures the illness. There are people who are like that.

21. With a good and obedient wife, there is nothing lacking to make a happy home; but when the mistress of the house is not as she ought to be or is violent and harsh-spoken, the house is as a tiger's den.

எழுதியவா றேகாண் இரங்குமட நெஞ்சே
கருதியவா றுமோ கருமம்—கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததேல்
முற்பவத்திற் செய்த வினை. 22

கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே—விற்பிடித்து
நீர்கிழிய எய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம். 23

நற்றா மரைக்கயத்தில் நல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்—கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை உகக்கும் பிணம். 24

நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு—நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர். 25

மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்—மன்னற்குத்
தன்தேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றஇட மெல்லாஞ் சிறப்பு. 26

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்றம்—மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண். 27

22. O pining foolish heart, not as we wish but as decreed by fate do things happen; if a man who goes to Kalpaka, the fount of all bounty, gets only the poisonous nux-vomica, is it not fate that rules his destiny?

23. By their great wrath, the low are as the clevage of stones, irreconcilable and there are those who are as cuts in gold, reconcilable but the wrath of the noble-minded is as transient as the mark on the water caused by an arrow shot into it.

24. As in a beautiful lotus tank, swans love to gather, so the good seek the company of the good. The ignorant and the wicked seek their like, even as in the burial ground, the crow seeks the corpse.

25. Knowing its poisonous nature, the hooded serpent keeps out of sight; the water-snake fearlessly lies in the open; the guilty minded hide themselves; the innocent hide not.

26. Of the two, a learned man and a king, rightly considered the scholar enjoys the greater regard. The king is esteemed only in his own country; the scholar is esteemed wherever he goes.

27. To the illiterate the words of the wise are an annoyance; to wicked people, justice is an annoyance; to the plantain its own yield is ruin; an unbecoming wife is the ruin of the house.

சந்தன மென்குறடு தான்தேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலால்—தந்தந்
தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டால்
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று. 28

மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளும் நல்ல
உருவும் உயர்குலமு மெல்லாம்—திருமடந்தை
ஆம்போ தவளோடு மாகும் அவள்பிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம். 29

சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
ஆந்தனையுங் காப்பர் அறிவுடையோர்—மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம். 30

---

28. Soft sandalwood, however much rubbed, loses not its fragrance; likewise garlanded kings when they meet with reverses, may grow poor in wealth, but not in the generosity of their heart.

29. The companionship of kindred, great fortune, beauty, noble birth come from good Fortune; when that leaves a man, all these disappear.

30. The noble-minded protect the wicked even if they keep on annoying them till death. The tree continues to give its shade to the man that is cutting it, until it is cut down.

VI. நல்வழி

கடவுள் வாழ்த்து

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்—எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல். 1

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி. 2

இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே—இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு. 3

VI. NALVAZHI

(The Good Path)

Invocatory

Milk, clear honey, treacle and *dhal*; these mixed together I shall offer to Thee, O, spotless Gem with the lofty elephant's face. Give me in return proficiency in the threefold classical Tamil.

1. Virtue ought to be acquired; and sin avoided; the past good and bad deeds are to earth-born mortals, an abiding possession; well-considered this is most important and all religionists preach it; refrain from evil and do good.

2. Correctly stated, there are on this earth only two castes, those who give in consonance with an unerring moral code are noble; those who give not, are low. This is as set forth in the best books.

3. Is not the body of the nature of a bag that holds all manner of miseries? Do not believe this false body to be true, but do charity; by so doing, you will attain in due course to salvation attainable only by the all-powerful sages who have conquered sin.

எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற்-கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு. 4

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா-இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தாநினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில். 5

உள்ள தொழிய ஒருவர்க் கொருவர்சுகங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு. 6

எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை—நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு. 7

ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம்—தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம். 8

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு

4. It is not possible for any to accomplish anything except when good *karma* favours him; it is like a blind man flinging his walking stick to bring down a mango; one will get what he wants at the appointed time.

5. Things unattainable are not attained however hard one may strive for them; those one ought to have, come to him willy-nilly; meanwhile it is man's lot to make his heart fester by much thinking and then to die off at last.

6. In this world except one's allotted happiness, one cannot get anything of another's happiness; what is the good therefore of going across the seas and coming back?

7. Considered in all manner of ways, this body is simply a little hut, that harbours vile disease breeding worms in plenty; the wise know this and therefore live un-attached, like water on the lotus. But they speak not of this to others.

8. Though the efforts to earn be innumerable, except as fate has ordained, one does not come by wealth; what is worth seeking is honour, O men of the world, for fortune doth not ever abide!

9. Even when a river is dry and the sand scorches the feet, the river-springs supply the needed water; likewise the good and

நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து. 9

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும். 10

ஒருநா ளுணவையொழி யென்றா லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது. 11

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு. 12

ஆவாரை யாரே யழிப்ப ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல். 13

பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியாது
உயிர்விடுகை சால வுறும். 14

well-born, even when they grow poor, will not willingly refuse to confer benefits on suppliants.

10. Though year by year we wail, rolling on the ground, the dead do not come back to us, O men who inhabit this wide earth! let us not wail; that same death is our lot also; therefore till we go that way, let us ask what is it that we can call our own. Let us give gifts, feed ourselves and live on.

11. You don't give up a day's food nor take in for two when available; on no day do you realise my difficulties, O miserable stomach of mine! it is difficult to live with you.

12. The tree on the river bank and the life that intrudes itself on the notice of kings, will fall. The noble life is that of the plough; there is nothing like it; for there is some fault or another attaching to every other walk of life.

13. In this beautiful world, who is it that can ruin those who are bound to prosper; who is it that can hold back, the dying; who can stop those who for ever go no begging; none and this is truth.

14. Worse than beggary wisely considered, is the life of a suppliant who gets his sustenance from unwilling hands. Fie! Fie! better than eke out one's livelihood thus, noble is death.

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு
அபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும். 15

தண்ணீர் நிலநலத்தால் தக்கோர் குணங்கொடையால்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால்—பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி. 16

செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ இருநிதியம்—வையத்து
அறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல். 17

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா விடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம். 18

சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்-போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம். 19

அம்மி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்குங்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும். 20

15. Those who put their reliance on and meditate on the five sacred letters Si-va-ya-na-ma have nothing to fear ; this is the means to Salvation ; this is wisdom. All else are as ruled by fate.

16. In this sea-surrounded world, water by the virtue of the soil, the worthy by their gifts, kindness by unfailing sympathy and womanhood by chastity become admirable.

17. How can abundant good fortune come to one who complains against the gods, forgetting his own evil deeds ? Having done no good in the previous birth to wipe off one's evil deeds, one now expects an empty pot to boil over.

18. The ungiving misers never give anything even to a parent, a brother or sister, a relative, a friend, not even if they seek refuge with them. They give only when tortured.

19. For one measure of rice, by reason of the pain of hunger in this wretched body, we serve and beg and cross the seas, pretend to rule over the world and sing songs in praise of others and finally waste this life.

20. Association with prostitutes is like crossing a river with the help of the grinding stone ; it is good neither in this world nor in the other ; it is the cause of the loss of one's riches and is the seed of much poverty.

நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமில்லார்க் கென்றுந்
தவஞ்சிவந்த தாமரையா டாள். 21

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் பாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம். 22

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை. 23

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஊருக் கழகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா உடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை. 24

ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு. 25

மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை—தேனின்

21. Upon the innocent hearted, the Goddess of the Red Lotus (Lakshmi) ever bestows water, shelter, land and heaps of corn, a good name, fame, prosperity, a good city, increasing wealth, long life.

22. O foolish men, who having earned wealth with much effort, bury it up, listen ! after life departs from this body who can enjoy that wealth, Oh wretches ?

23. In the house of a partial judge, evil spirits gather ; the white "madder" blossoms ; the poisonous creeper *Padalamuli* flourishes; the goddess of evil fortune settles down and snakes make it their abode.

24. A forehead without sacred ashes is graceless ; food without ghee is useless ; a city without a river is devoid of beauty; the body of him who has not noble-minded brothers and sisters is unlovely ; and an utter ruin is a house without a wife.

25. If one's expenses should exceed one's capital, losing one's honour, losing one's sense, despised as a cheat wherever one goes, one becomes a wicked person through seven births and obnoxious to all good people.

26. With the coming on of hunger,-honour, pride of birth, learning, generosity, common-sense, gifts, penance, nobility, industry

கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம். 26

ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல். 27

உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான். 28

மரம்பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை—சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர். 29

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி. 30

இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று—வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி. 31

and love of sweet-spoken honey-tongued woman,—all the ten disappear.

27. When we seek to accomplish one thing, it is something else that is achieved; occasionally, the thing sought for is itself achieved. When nothing is sought, something may present itself. All these are the doings of Providence.

28. A measure of rice per day and four cubits of cloth are all a man needs; but how his thoughts run in crores! like a mud pot the life of such blinded men is one misery till death.

29. When a tree bears fruits, no one invites the bats. If one gives freely like sweet milk from a cow, all the world becomes friendly.

30. Each one reaps the benefit of one's past deeds, O king! even as it is writ by the lotus-lord Brahma. When wicked people torment us what shall we do? Even against the whole town-ship, fate will prevail.

31. Better than faulty verse, is faultless prose: good behaviour is better than noble birth; better than false courage is persistent disease; better a single life than marriage with a reckless unrighteous wife.

ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்—சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து. 32

வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது—நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும். 33

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்—இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். 34

பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு. 35

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல்—ஒண்டொடீ
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம். 36

32. O men who inhabit this wide land, wealth is like the sand-heaps and depressions in the bed of a river, changing with each flood. Therefore give food, give drinking water, for with charity as a help, the nobility of the soul will rise.

33. Harsh words do not conquer soft ones; the arrow that strikes down elephants harms not a piece of cotton; the rock that is not split with the long iron crowbar, splits when the roots of a tender shrub enter it.

34. Even the unlearned, if possessed of wealth will be welcomed by all; he that hath not anything, will be shunned even by his wife and by his very mother. His works will have no weight.

35. There are trees which bear fruit without blossoming; among men there are those who act wisely without being told; like to the seeds that don't grow however well sown, the words spoken to a fool never take effect.

36. The crab, the oyster, the bamboo and the plantain when they come to die, find their own issue their enemy. O thou who wearest radiant bangles, when wisdom, wealth and learning are about to perish, one takes to women other than his wife.

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி. 37

நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள். 38

முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறுனுயின்—செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு. 39

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர். 40

37. There is nothing in any book from the Vedas down, to conquer fate; but don't be afraid, Oh, Mind to those who are to attain to salvation, it shall be as they desire. Fate does not affect these.

38. The true state of God is that which transcends good and evil, Me and He, possible and impossible, as those who cut grass seek none other to bind it with.

39. If by the thirtieth year, one does not conquer anger, delusion and desire, his wisdom will be limited by his reading; even, as by their breasts is old age in women.

40. Know that Tiruvalluvar's Kural, the Upanishads which embody the essence of the four Vedas, the sacred hymns of the three (Tirugnana Sambandar, Appar, and Sundarar); Tiruvachakam, the Tirumanthiram of Tirumular—all these deal with the same topic and are of equal value.

6

VII. நன்னெறி

கடவுள் வாழ்த்து

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணு
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர்—துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழுமோ
நாவிற் குதவு நயந்து. 1

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொல் பிறிதென்க—ஈசற்கு
நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு. 2

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராற் றாங்கொள்க—தங்கநெடுங்
குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையாய் யாவின்பால்
கன்றினாற் கொள்ப கறந்து. 3

VII. NANNERI

Invocation

To him who worships Vinayaka with the crown of matted locks, radiant as lightning, the forty stanzas comprised in this series on the Good Path, will come easy.

1. O thou whose locks are a glow with flowers, the good go forth and help even those who have never spoken courteous words ; even as the hand, not seeking praise, offers to the tongue sweet food !

2. O thou with the beautiful forehead, the harsh words of the pure-hearted are sweeter than the sweet words of others. Unto the Lord which was more acceptable, the stone flung by the devotee Sakya-nayanar or the flower from the sugar-cane bow of Cupid ?

3. If you want to get anything from one who is not likely to give it to you, get it through one who belongs to him ; for oh lady with a bust, high as the golden Himalayas, those who want the cow's milk get it with help of the calf.

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறும்—பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு. 4

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும்—பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம். 5

காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே—ஓதுகலை
எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்கலான்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். 6

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னும்
அடலே றனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழுங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும். 7

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க—வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு. 8

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவில்—பலியேல்

4. The wealth of those that never help others, though private and personal will be held the property of those who give it. The water of the unhelping ocean is taken by the clouds and given as the gift of the clouds to the world.

5. When two inseparable friends, part and reunite, their friendship will really suffer loss; O thou with flowers in thy locks, when the husk of the paddy is taken off, however deftly put back, the paddy will lose in power of growth.

6. O thou whose face is as the full moon in the completion of its sixteen phases! as the two eyes look at the same object, the loved wife and loving husband should without disagreement be always doing good.

7. Be not conceited like the young lion, with the thought that in learning you are as the ocean; remember even the icy-ocean was drunk off from the palm by the chief of Rishis, Agasthya.

8. The power to control one's wrath, that rises violently up, is of real worth; is it more difficult to build up a dam to hold back the floods or to break it down?

9. Even the weak when attached to the valiant, fear not their strong enemies. The snake

கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து. 9

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர் — திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகில்
நிறையிருளை நீக்குமே னின்று. 10

பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாம் — துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றூணைச் சூறு வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு. 11

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத ரூனே புதுமை — திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு. 12

பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் — சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர். 13

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்தல் — இலையால்
இரைக்கும்வண் டூதுமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு. 14

on the radiant locks of Lord Siva to whom sacrifices are offered, fears not the king of birds with its wide range of wings.

10. Even without seeking relief to themselves, the noble good, go forth and help others in suffering ; the moon without getting rid of the darkness within it, standing on high gets rid of the darkness of the world.

11. The beguiling five senses cause trouble only to the weak; they are powerless to harm the truly wise. The tempest tosses the straw revolving it round and round, but is powerless to touch a pillar of stone.

12. O thou with beautiful ornaments! which is more marvellous, water flowing out or being retained in a vessel full of holes? Likewise not death, but life in this painful body with its nine holes is the greater marvel.

13. The noble give gifts according to the paucity or plentitude of their circumstances ; even as the rays of the moon are as its phases, O thou with bust like the mountain whence the streams flow.

14. The wise never get conceited, thinking that they are born to a huge inexhaustible fortune ; even the Himalayas were bent once like a bow, Oh thou whose locks are adorned with flowers that draw the sounding bees!

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யும்—நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூ றெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு. 15

தம்மையுந் தங்க டலைமையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர்—தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல். 16

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ—பைந்தொடீ
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி. 17

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே—பொன்செய்
அதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிரா றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல். 18

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
அல்லோர் வரவா னழுங்குவார்—வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழற்கால் வர. 19

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ளம்
எரியி னிழுதாவ ரென்க—தெரியிழாய்

15. To one who is without love, of what use are place, pelf and power over servants? How can the dumb study ancient works? how can the blind use a lamp? O thou of a good disposition!

16. As the ocean flows in and mixes with the smallest backwater, even the most learned, not conceited with themselves and their fortune, go to and afford help to those who belong to them, however low they be.

17. Do the children of noble men forbear from giving gifts on the ground that their parent became poor by giving? The young plantain at the foot of the old which has ceased to be useful gives fruits, O thou with golden ornaments!

18. By sweet words and not harsh ones is this sea-surrounded world pleased. O thou with ringing ornaments of gold, not by the sun's rays, but by the moon's does the sea swell!

19. Welcoming the good with smiles and feeling depressed with the coming of others, the learned resemble the mango, which puts forth tender leaves and blossoms when the sweet south blows, but is pained with the coming of the gale.

20. The noble when they see the suerings offf others, suffer like wax in the fire; even as

மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண். 20

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி னிலையாம்—எழுத்தறிவார்
ஆயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை. 21

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க—நீக்கு
பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு. 22

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
திகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம்—நெகிழ்ச்சி
பெரும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு மே. 23

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே—வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றே
காக்கை விரும்புங் கனி. 24

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகன நண்ணாரே—வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள். 25

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார்—மடவரால்

the eye weeps when any other part of the body is afflicted with severe pain.

21. The learning of those that know not the beauty of language becomes as nothing before those that do, even as the mighty Ganges shrinks into nothing at sight of the radiant matted locks of the Lord whom the learned worship.

22. Regard and disregard are based not on birth but on wisdom ; who disdains the paecious gem because it comes of a serpent and who accepts the poison because it is born of the ocean ?

23. O thou with a swelling bosom, as the ants by constant movement wear a track on stone, so the austerities of one who associates with women will be relaxed by constant listening to their words.

24. However virtuous one may be, the low always speak of one's faults; even as in a fruitful garden, full of flowers and haunted by the bees, the crow seeks only the margossa fruit.

25. O thou with eye-brows like bows and dark eyes like arrows fitted thereto, even the heaviest thing that is put on a raft seems light; likewise, the learned if they go to the illiterate will not be esteemed.

26. The wise do not estimate a man's learning from his size ; the light seen is not accord-

கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றே விளம்பு. 26

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வர்—அம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று. 27

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர்—நனிவிளவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை. 28

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக—நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான். 29

கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்முன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே—வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்க ணென்செய்வார் பேசு. 30

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார்—நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது. 31

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே—நன்னுதால்

ing to the eye seeing but according to the containing heavens.

7. Without expecting a return, the wise with much trouble, do all the good they can to others; the growing teeth grind all the food-stuff and offer to the tongue, knowing they are the hardier.

28. Even when angry, the wise give gifts to others; even when happy the low do not; even when unripe the plantain is useful; the *nux vomica* even when ripe is useless.

29. The wise, whose thougts are with the supreme being, do not fear the ills of the body though heaped up in crores; even as the deer in the moon, fears not the tiger on the earth, Oh thou whose cool soft words are as music.

30. Before Yama, the cruel God of Death approaches, joyfully do good and get salvation! What can they do who do not put up a dam before the flood comes in, when they see the floods actually coming on?

31. The wise and good to ward off evil from others will courageously go forward and bear those sufferings themselves: Oh thou with becoming ornaments, even as the hand flies forward to stop the blow aimed at the body and receives it on itself.

32. O thou with the beautiful forehead, the high and strong door is useless without the bolt.

காமொழான் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாமொழான் றிலதாயிற் றூன். 32

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே—தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல். 33

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறூர் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும்—பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு. 34

கற்ற வறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கண்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரே—வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம். 35

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர்—எக்காலும்
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய். 36

பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழும்—தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து. 37

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகும்
அல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே—நல்லாய்கேள்

Likewise without the wisdom acquired from scriptures, all the good deeds are useless.

33. The irrigation tank needs bunds. The sea has need of none. So too of those who seek esteem; the low need to protect themselves: the very wise have not to.

34. The wise fear to do wrong; not the unwise. O thou with the crescent-like brow, the beautiful eye fears darkness, not the blind one!

35. Only the wise appreciate the wise; the others do not esteem them. O thou with the eyes radiant as the victory-bestowing spear! Milk hath need of the plantain fruit; vinegar needs it not.

36. Unto the deserving only, are gifts given; to others they are denied by the wise. Always it is to the paddy field that water is drawn and fed, not to the nettles in the forest.

37. O thou whose beauty of close-set breasts vies with that of Lakshmi, the fool that boasts of himself before the wise, will quickly sink even as the Vindhyas went down once into the earth.

38. The friendship of the good becomes increasngly pleasant with lapse of time;

காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி னென்னாகிப் போம். 38

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி
உற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே—பொற்றொடீ
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
அன்றே மணமுடைய தாம். 39

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றொவ்வார்—மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணொக்குமோ காண். 40

that of others is not so; O thou good one hear! when the unripe fruit ripens, it is sweet to eat. What of the tender leaf?

39. The intense friendship of the wicked brings on harm immediately. O thou with golden jewels, the creeper that blossoms hath fragrance only that day!

40. Kings decked and adorned, are not equal to wise and learned men unadorned; O thou like unto Lakshmi, how do the other parts of the body, however adorned, compare with the unadorned eyes?

VIII. நீதிநெறி விளக்கம்

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வ
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைக—ணீரி
லெழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று. 1

அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டு—முறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லைச்
சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை. 2

தொடங்குங்காற் றுன்பமா யின்பம் பயக்கு
மடங்கொன் றறிவகற்றுங் கல்வி—நெடுங்காம
முற்பயக்குஞ் சின்னீர வின்பத்தின் முற்றிழாய்
பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது. 3

கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிரப் பெண்டிர்க்குச்
செல்வப் புதல்வனே யீர்ங்கவியாச்—சொல்வள
மல்லல் வெறுக்கையா மாணவை மண்ணுறுத்துஞ்
செல்வமு முண்டு சிலர்க்கு. 4

எத்துணைய வாயினுங் கல்வி யிடமறிந்
துய்த்துணர் வில்லெனி னில்லாகு—முய்த்துணர்ந்துஞ்

VIII. NITHI-NERI-VILAKKAM

(An Exposition of the Path of Righteousness)

1. Youth is a bubble on water; abundant riches are the long rolling waves of ocean, and the body lasts no longer than letters traced on water. Why then, my friends do you not worship in the Court of our Lord ?

2. Virtue, wealth, pleasure and heavenly bliss, learning bestows; it establishes a good name abroad; and when a calamity befalls, lends a helping hand. There is thus no better support to short-lived humanity than learning.

3. Painful at first, learning affords pleasure afterwards; it destroys ignorance and enlarges knowledge. But thou, adorned with perfect jewels, know that the pain that succeeds the short-lived pleasure of lust, is great.

4. Learning is the chaste wife; sweet poetry is the darling son thereof, and eloquence is the ever-increasing wealth. Some have also the talent of adorning a noble assembly.

5. Learning, however, extensive, is useless unless acquired from an able perceptor.

சொல்வன்மை யின்றெனி னென்னா மஃதுண்டேற்
பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து. 5

அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியுங் கல்லா
ரவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லு—நவையஞ்சி
ஈத்துண்ணார் செல்வமு நல்கூர்ந்தா ரின்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று. 6

கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினு
மலரவன் வண்டமிழோர்க் கொவ்வான்—மலரவன்செய்
வெற்றுடம்பு மாய்வனபோன் மாயா புகழ்கொண்டு
மற்றிவர் செய்யு முடம்பு. 7

நெடும்பகற் கற்ற வவையத் துதவா
துடைந்துளா ருட்குவருங் கல்வி—கடும்பக
லேதிலான் பாற்கண்ட வில்லினும் பொல்லாதே
தீதென்று நீப்பரி தால். 8

வருந்தித்தாங் கற்றன வோம்பாது மற்றும்
பரிந்துசில கற்பான் றொடங்கல்—கருந்தனங்
கைத்தலத்த வுய்த்துச் சொரிந்திட் டரிப்பரித்தாங்
கெய்த்துப் பொருள்செய் திடல். 9

எனைத்துணைய வேனு மிலம்பாட்டார் கல்வி
தினைத்துணையுஞ் சீர்ப்பா டிலவா—மனைத்தக்காண்
மாண்பில ளாயின் மணமக னல்லறம்
பூண்ட புலப்படா போல். 10

Even then, without power of speech, it avails nothing; when that is present, it is as a flower of gold filled with fragrance.

6. The learning of those who quake with fear before an assembly, the loud words of the illiterate who fear it not, the wealth of those who neither willingly give to others nor enjoy it themselves and the beauty of the indigent are things that had better not be.

7. Though Saraswathi dwells in Brahma's face, he cannot equal the illustrious Tamil Poets; for the famous works these create perish not like those of Brahma, bereft of fame.

8. Worse than the wife detected in adultery in mid-day is the learning acquired through a long time but found useless before a learned assembly. The one can be got rid of by divorce; the other cannot be.

9. To attempt to learn more, without safeguarding by continuous study what has already been arduously acquired, is like throwing away abundant wealth in hand and then striving hard after, collecting it by sifting.

10. The learning of the indigent, however great, does not secure even the least appreciation; as the virtuous deeds of a person fail, whose wife is devoid of domestic virtues.

இன்சொல்லன் றாழ்நடைய னாயினுமொன் றில்லானேல்
வன்சொல்லி னல்லது வாய்திறவா—என்சொலினுங்
கைத்துடையான் காற்கீ ழொதுங்குங் கடன்ஞாலம்
பித்துடைய வல்ல பிற. 11

இவறன்மை கண்டு முடையாரை யாருங்
குறையிரந்துங் குற்றேவல் செய்ப—பெரிதுந்தா
முற்பக னோலாதார் நோற்றாரைப் பின்செல்லல்
கற்பன்றே கல்லாமை யன்று. 12

கற்றோர்க்குக் கல்வி நலனே கலனல்லான்
மற்றோ ரணிகலம் வேண்டாவா—முற்ற
முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரே
அழகுக் கழகுசெய் வார். 13

முற்று முணர்ந்தவ ரில்லை முழுவதூஉங்
கற்றன மென்று களியற்க—சிற்றுளியாற்
கல்லுந் தகருந் தகரா கனங்குழாய்
கொல்லுலைக் கூடத்தி னால். 14

தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை
அம்மா பெரிதென் றகமகிழ்க—தம்மினுங்
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றதெல்லா
மெற்றே யிவர்க்குநா மென்று. 15

கல்வி யுடைமை பொருளுடைமை யென்றிரண்டு
செல்வமுஞ் செல்வ மெனப்படு—மில்லார்

11. However sweet in speech and humble in behaviour, the poor get only harsh words ; (one gets only harsh words if he is but devoid of wealth.) the sea-girt earth crouches beneath the feet of the wealthy, however rudely they speak. Is this not madness ?

12. Even knowing the rich to be niggardly, men do menial service importuning them with suits for redress; this submission of those that did not do good deeds in a former birth to those that did, is doubtless not from ignorance but by destiny.

13. The learned need no other ornament than their learning; an ornament set with perfect gems needs no further adornment; who is there that will beautify what is already beautiful.

14. No one knows everything; exult not therefore in the vain thought that you have learnt everything; O thou adorned with ear ornaments! the rock that yields not to the blacksmith's hammer yields to the stone-mason's chisel.

15. Beholding those poorer than yourself, rejoice that your lot is happier; but beholding those that are better off, reproach yourself that all you have learnt is nothing by comparison with theirs.

16. Learning and wealth are esteemed as true wealth only when the possessors are as

குறையிரந்து தம்முன்னர் நிற்பபோற் றாமுந்
தலைவணங்கித் தாழப் பெறின். 16

ஆக்கம் பெரியார் சிறியா ரிடைப்பட்ட
மீச்செலவு காணி னனிதாழ்ப—தூக்கின்
மெலியது மேன்மே லெழச்செல்லச் செல்ல
வலிதன்றே தாழுந் துலைக்கு. 17

விலக்கிய வோம்பி விதித்தனவே செய்யு
நலத்தகையர் நல்வினையுந் தீதே—புலப்பகையை
வென்றன நல்லொழுக்கி னின்றேம் பிறவென்று
தம்பாடு தம்மிற் கொளின். 18

தன்னை வியப்பிப்பான் றற்புகழ்த றீச்சுடர்
நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றாற்—றன்னை
வியவாமை யன்றே வியப்பாவ தின்ப
நயவாமை யன்றே நலம். 19

பிறராற் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டு
மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு—பிறர்பிறர்
சீரெல்லாந் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்தி
யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொலல். 20

கற்றுப் பிறர்க்குரைத்துத் தாமில்லார் வாய்ப்படூஉம்
வெற்றுரைக் குண்டோர் வலியுடைமை—சொற்றநீர்
நில்லாத தென்னென்று நாணுறைப்ப நேர்ந்தொருவன்
சொல்லாமே சூழ்ந்து சொலல். 21

humble as the poor who standing before them beg for them.

17. When men of real dignity see presumption in their inferiors, they behave with greater humility; for while the lighter scale pan goes up higher and higher, the heavier one sinks lower and lower.

18. Even the acts of the virtuous who avoid what is forbidden and perform only what is enjoined would turn evil, should they boast of having triumphed over the hostile senses and stood steadfastly in the path of virtue.

19. To praise oneself with a view to gain the esteem of the world is like feeding a flame with pure water. Is it not admirable to abstain from self-admiration and is it not true happiness to abstain from desiring?

20. He who seeks the esteem of others should unforgettingly adhere to a vow of extolling the virtues of others of concealing their defects and addressing all with humility.

21. The empty words of those, who having learnt much, teach others precepts, which they themselves follow not, have value only in one respect, that which consists in the indirect reproof of others, who do not put them to shame, by asking directly "Why follow you not your own counsel?"

பிறர்க்குப் பயன்படத் தாங்கற்ற விற்பார்
தமக்குப் பயன்வே றுடையார்—திறப்படூஉந்
தீவினை யஞ்சா விறல்கொண்டு தென்புலத்தார்
கோவினை வேலை கொளல். 22

கற்பன வூழற்றார் கல்விக் கழகத்தாங்
கொற்கமின் றாத்தைவா யங்காத்தன்—மற்றுத்தம்
வல்லுரு வஞ்சன்மி னென்பவே மாபறவை
புல்லுரு வஞ்சுவ போல். 23

போக்கறு கல்வி புலமிக்கார் பாலன்றி
மீக்கொ ணகையினர் வாய்ச்சேரா—தாக்கணங்கும்
ஆணவாம் பெண்மை யுடைத்தெனினும் பெண்ணலம்
பேடு கொளப்படுவ தில். 24

கற்றன கல்லார் செவிமாட்டிக் கையுறாஉங்
குற்றந் தமதே பிறிதன்று—முற்றுணர்ந்துந்
தாமவர் தன்மை யுணராதார் தம்முணரா
ஏதிலரை நோவ தெவன். 25

வேத்தவை காவார் மிகன்மக்கள் வேறுசிலர்
காத்தது கொண்டாங் குவப்பெய்தார்—மாத்தகைய
அந்தப் புரத்தது பூஞை புறங்கடைய
கந்துகொல் பூட்கைக் களிறு. 26

22. Those who sell learning to benefit others, reserve an advantage of another kind to themselves—the worrying of the King of the Dead with a hardihood that defies the terrors of doing evil.

23. The shameless foul utterance in a learned assembly by those debarred by fate from all learning, merely serves to dissipate the fear caused by their formidable figure—the fear that birds have when they look at a scare-crow.

24. Imperishable learning is attainable only by the intelligent; not by those who exult in vain-glorious laughter. Though a woman possesses charms which even Lakshmi (the Goddess of Beauty) might envy, they cannot be enjoyed by an hermaphrodite.

25. If learned men force instruction into the ears of the ignorant and thereby incur disrespect, the fault is their own. Why blame others when with all their wide learning, they know not the nature of those others?

26. The noble dance not attendance at the royal Court and yet are honoured; there are others who wait there for ever and are not honoured; the cat frequents the inner courts where queens reside, while the valiant elephant that can tear up the pillar to which it is tied, remains outside the gate.

குலமகட்குத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயு—மறவோர்க்
கடிகளே தெய்வ மனைவோர்க்குந் தெய்வ
மிலைமுகப் பைம்பூ ணிறை. 27

கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி
புண்ணியத்தின் பாலதே யாயினுந்—தண்ணளியான்
மன்பதை யோம்பாதார்க் கென்னும் வயப்படைமற்
றென்பயக்கு மாணல் லவர்க்கு. 28

குடிகொன் றிறைகொள்ளுங் கோமகற்குக் கற்றா
மடிகொன்று பால்கொள்ளு மாண்பே—குடியோம்பிக்
கொள்ளுமா கொள்வோர்க்குக் காண்டுமே மாநிதியம்
வெள்ளத்தின் மேலும் பல. 29

இன்று கொளற்பால நாளைக் கொளப்பொரு
ளின்று குறையிரப்ப நேர்படான்—சென்றொருவ
னுவன கூறி னெயிறலைப்பா னுறலைக்கும்
வேடலன் வேந்து மலன். 30

முடிப்ப முடித்துப்பின் பூசுவ பூசி
உடுப்ப வுடுத்துண்ப வுண்ணு—இடித்திடித்துக்
கட்டுரை கூறிற் செவிகொளா கண்விழியா
நெட்டுயிர்ப்போ டுற்ற பிணம். 31

27. To a chaste woman her husband is her god; so are parents to their childern, Gurus to their disciples and the king adorned with leaf-like ornaments of pure gold, to all the world.

28. Though princes speak (Command) with the eye and see with the ear (spies), it is a prerogative gained by virtue in a former birth. Of what use is it unless they protect their subjects with mercy? What can mighty weapons avail those who lack manly courage?

29. To a prince who extorts tributes from his subjects, cutting a cow's udder to get milk would be comparatively virtuous; but to those that protect their subjects before drawing their own revenues, wealth will come in an over-flowing flood.

30. He who will not wait till the morrow to receive what is due to-day, who is inaccessible to those who seek redress, who merely gnashes his teeth with impatience at good advice is not a king; is not even a highway robber.

31. After crowning his head with garlands, anointing his body with unguents and clothing himself in rich robes and feasting on costly viands, a king who lends not his ears nor opens his eyes to repeated cries of distress is but a corpse endowed with breath.

ஒற்றிற் றெரியா சிறைப்புறத் தோர்துமெனப்
பொற்றோ டுணையாத் தெரிதந்துங்—குற்ற
மறிவரிதென் றஞ்சுவதே செங்கோன்மை சென்று
முறையிடினுங் கேளாமை யன்று. 32

ஏதிலார் யாதும் புகல விறைமகன்
கோதொரீஇக் கொள்கை முதுக்குறைவு—நேர்நின்று
காக்கை வெளிதென்பா ரென்சொலார் தாய்க்கொலை
சால்புடைத் தென்பாரு முண்டு. 33

கண்கூடாப் பட்டது கேடெனினுங் கீழ்மக்கட்
குண்டோ வுணர்ச்சிமற் றில்லாகு—மண்டெரி
தான்வாய் மடுப்பினு மாசுணங் கண்டுயில்வ
பேரா பெருமூச் செறிந்து. 34

நட்புப் பிரித்தல் பகைநட்ட லொற்றிகழ்தல்
பக்கத்தார் யாரையு மையுறுத—றக்கார்
நெடுமொழி கோறல் குணம்பிறி தாதல்
கெடுவது காட்டுங் குறி. 35

பணியப் படுவார் புறங்கடைய ராகத்
தணிவில் களிப்பினுற் றாழ்வார்க்—கணிய
திலையாண் முயக்கெனினுஞ் சேய்த்தன்றே மூத்தாள்
புணர்முலைப் போகங் கொளல். 36

32. The justice of the king consists in not being content with the information of spies but endeavouring to ascertain the truth in person, concealed and unattended in secret places; and in hesitating to act before mature deliberation, knowing that the discovery of the truth is not an easy task; but to remain deaf to repeated petitions of distress is not doing justice.

33. While many assert anything, the wisdom of a prince consists in accepting what is true therein, eschewing what is false. There are men who standing opposite to the crow, declare it to be white; likewise there are those who commend matricide.

34. Even if it be before their eyes, fools perceive not their own ruin; though thick flames envelope their body, the sluggish rock-snakes do not rise up from stertorous slumbers.

35. Estrangement of friends, befriending enemies, scoffing at spies, suspecting everyone, despising the good advice of the wise, a change in disposition; these are indications of approaching ruin.

36. Those who, on account of their ever increasing arrogance, hesitate to receive men worthy of respect and make them wait at their gates, are instinctively drawn to easy association with the Goddess of Misfortune.

கண்ணோக் கரும்பா நகைமுகமே நாண்மலரா
இன்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா—வண்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு. 37

வாங்குங் கவளத் தொருசிறிது வாய்தப்பிற்
றூங்குங் களிறோ துயருறா—ஆங்கதுகொண்
டூரு மெறும்பிங் கொருகோடி யுய்யுமா
லாருங் கிளையோ டயின்று. 38

மாகஞ் சிறுகக் குவித்து நிதிக்குவை
ஈகையி னெக்கழுத்த மிக்குடைய—மாகொல்
பகைமுகத்த வெள்வேலான் பார்வையிற் றீட்டு
நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு. 39

களைகணாத் தம்மடைந்தார்க் குற்றுழியு மற்றோர்
விளைவுன்னி வெற்றுடம்பு தாங்கார்—தளர்நடைய
தானுடம் பென்று புகழுடம் போம்புதற்கே
தானுடம் பட்டார்க டாம். 40

தம்முடை யாற்றலு மானமுந் தோற்றுத்த
மின்னுயி ரோம்பினு மோம்புக—பின்னர்ச்
சிறுவரை யாயினு மன்ற தமக்காங்
கிறுவரை யில்லை யெனின். 41

கலனழிந்த கற்புடைப் பெண்டிரு மைந்து
புலனொருங்கப் பொய்யொழிந் தாருங்-கொலைஞாட்பின்

37. The nobly generous whose glance is the bud, whose smile is a fresh-blown blossom, the truth of whose sweet words is the fruit, and whose munificence is as the ripeness thereof—they are the real unwearying *kalpa* tree, of divine gifts.

38. The restless elephant suffers no loss by a small quantity of rice falling off from the mouthful that it receives; but a crore of crawling ants find that, with all their families, a plentiful feast.

39. The smile of approbation expressed in the glance of a prince whose bright spear deals death to elephants is a prouder thing than even a gift of treasure heaped high enough to reach the sky.

40. Those bent on cherishing the body of fame, knowing the frailty of the body of flesh, will not hesitate to sacrifice themselves to the detriment of worldly enjoyment. Persons attached to worldly pleasures are beset with calamities.

41. If there be those that desire to live their lives at the sacrifice of courage and honour, let them do so, provided they can be secure from death even for a second of time.

42. Virtuous matrons who have renounced their ornaments in widowhood, sages who sub-

மொய்ம்புடை வீரரு மஞ்சார் முரண்மறலி
தும்பை முடிகூ டினும். 42

புழுநெளிந்து புண்ணழுகி யோசனை நாறுங்
கழிமுடை நாற்றத்த வேனும்—விழலர்
விளிவுன்னி வெய்துயிர்ப்பர் மெய்ப்பயன்[கொண்டார்
சுளியார் சுமைபோ டுதற்கு. 43

இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமக னென்று
புகழினு மொக்கப் புகழ்ப—இகன்மன்னன்
சீர்வழிப் பட்டதே மன்பதைமற் றென்செய்யு
நீர்வழிப் பட்ட புணை. 44

செவிசுடச் சென்றுங் கிடித்தறிவு மூட்டி
வெகுளினும் வாய்வெரீஇப் பேரா—கவிழ்மதத்த
கைம்மா வயத்ததே பாகுமற் றெத்திறத்து
மம்மாண் பினவே யமைச்சு. 45

கைவரும் வேந்த னமக்கென்று காதலித்த
செவ்வி தெரியா துரையற்க—ஒவ்வொருகா
லெண்மைய னேனு மரியன் பெரிதம்மா
கண்ணில னுள்வெயர்ப்பி னன். 46

duing their senses have renounced the false pleasures of the earth, and dauntless heroes who stand firm in the bloody field of battle, these three fear not the grim king of death even though he appears before them adorned with a garland of *thumbai* flowers.

43. Fools sigh deeply at the thought of death, though their bodies be corrupted with sores full of crawling worms and the festering smell is felt at a distance of a *yojana* (about ten miles). While those who have put their body to a good use do not shudder to shuffle off that burden.

44. Censuring when a monarch censures, commending when he commends, the people follow but their sovereign, even as raft that is borne along the current.

45. True ministers fail not to approach the King and rouse him to the call of reason, assailing his ears with their good counsels undeterred by fear of his anger. The lusty elephant is guided by its driver and even so, the ministers of a king are to him.

46. Speak not your wish to a king without knowing the proper time, believing him to be very much under your influence; for, he that is easy of access might not always be favourable; he might be devoid of mercy and bear malice.

பழைமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார்
கிழமை பிறிதொன்றுங் கொள்ளார்—வெகுளின்மன்
காதன்மை யுண்டே யிறைமாண்டார்க் கேதிலரு
மார்வலரு மில்லை யவர்க்கு. 47

மன்னர் புறங்கடை காத்து வறிதேயா
மென்நலங் காண்டுமென் றெள்ளற்க—பன்னெடுநாட்
காத்தவை யெல்லாங் கடைமுறைபோய்க் கைகொடுத்து
வேத்தவையின் மிக்குச் செயும். 48

உறுதி பயப்ப கடைபோகா வேனு
மிறுவரை காறு முயல்ப—இறுமுயிர்க்கு
மாயுண் மருந்தொழுக்க றீதன்று லல்லனபோ
லாவனவு முண்டு சில. 49

முயலாது வைத்து முயற்றின்மை யாலே
உயலாகா வூழ்திறத்த வென்னுர்—மயலாயு
முற்ற மிறாவிளக்க மூழுண்மை காண்டுமென்
றேற்று றெறிகான் முகத்து. 50

உலையா முயற்சி களைகணு வூழின்
வலிசிந்தும் வன்மையு முண்டே—உலகறியப்
பான்முளை தின்று மறலி உயிர்குடித்த
கான்முளையே போலுங் கரி. 51

கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து செய்வினையின்
மூல மறிந்து விளைவறிந்து—மேலுந்தாஞ்
சூழ்வன சூழ்ந்து துணைமை வலிதெரிந்
தாள்வினை யாளப் படும். 52

47. Old acquaintances are not remembered, friendship is not regarded, ties of blood are not acknowledged when princes grow enraged. What affections have princes in their rage? They know neither friends nor foes at such a time.

48. Say not contemptuously "What good has this long attendance at the king's gate been?". The many long days may offer a handle at last to raise your dignity at the Court.

49. However uncertain of the event, persevere to the end in anything good. It is not wrong to drop the medicine of life on the lips of death, for some cases which appear to be impossible become possible.

50. The wise say not that even without exertion a thing will fulfil itself by power of fate. Even the ignorant do not set up a light without protection in a strong wind, trusting to power of destiny.

51. Persistent effort will conquer destiny. The child Markandeya who as the world knows overcame destiny and conquered Yama, bears ample testimony to this truth.

52. Knowing the suitable time, place, means and consequence, a thing should be done, done with all the resources at one's command.

மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சா
ரெவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார். 53

சிறிய பகையெனினு மோம்புத றேற்றார்
பெரிதும் பிழைபா டுடையர்—நிறைகயத்
தாழ்நீர் மடுவிற் றவளை குதிப்பினும்
யானை நிழல்காண் பரிது. 54

புறப்பகை கோடியின் மிக்குறினு மஞ்சா
ரகப்பகை யொன்றஞ்சிக் காப்ப—அனைத்துலகுஞ்
சொல்லொன்றின் யாப்பார் பரிந்தோம்பிக் காப்பவே
பல்காலுங் காமப் பகை. 55

புறநட் டகம்வேர்ப்பார் நச்சுப் பகைமை
வெளியிட்டு வேறுதல் வேண்டுங்—கழிபெருங்
கண்ணோட்டஞ் செய்யேல் கருவியிட் டாற்றுவார்
புண்வைத்து மூடார் பொதிந்து. 56

நட்பிடைக் குய்யம்வைத் தெய்யா வினைசூழ்ந்து
வட்கார் திறத்தராய் நின்றார்க்குத்—திட்பமா
நாளுலந்த தன்றே நடுவ னடுவன்மை
வாளா கிடப்பன் மறந்து. 57

மனத்த கறுப்பெனி னல்ல செயினு
மனைத்தெவையுந் தீயவே யாகு—மெனைத்துணையுந்
தீயவே செய்யினு நல்லவாக் காண்பவே
மாசின் மனத்தி னவர். 58

53. Those that are resolved on doing a thing mind not their bodily exertion; feel no hunger, indulge not in sleep; care not for the hindrance of others, regard not the unsuitability of time and mind not the scoffs of others.

54. They err greatly who do not guard themselves against even the smallest foe. In a large pool, in deep water, a leaping frog may make it impossible to see even the shadow of an elephant.

55. Those that fear not a crore of outside enemies still fear one secret foe. The sages who bind the whole world with a single word, guard with unremitting caution against inborn lust.

56. Expose and renounce without any regard the poisonous relationship of those who hide malice under a clack of friendship; an abcess is not covered up with tenderness, but cut up with a surgeon's knife and healed.

57. For those who while professing friendship behave with treachery and secretly devise evil, arraying themselves among the enemies, surely the appointed day has gone by and Yama lies careless forgetful of their iniquity.

58. Angry minds receive even good deeds as evil, but spotless minds receive even the worst of evils as good.

இனியவ ரென்சொலினு மின்சொல்லே யின்னார்
கனியு மொழியுங் கடுவே—அனல்கொளுந்தும்
வெங்காரம் வெய்தெனினு நோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்பச்
சிங்கி குளிர்ந்துங் கொலும். 59

பொய்குறளை வன்சொல் பயனிலவென் றிந்நான்கு
மெய்தாமை சொல்லின் வழுக்காது—மெய்யிற்
புலனைந்துங் காத்து மனமா சகற்று
நலமன்றே நல்லா றெனல். 60

நல்லா ரொழுக்கின் றலைநின்றார் நல்கூர்ந்து
மல்லன செய்தற் கொருப்படார்—பல்பொறிய
செங்கட் புலியே றறப்பசித்துந் தின்னுவாம்
பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ். 61

குலம்விற்றுக் கொள்ளும் வெறுக்கையும் வாய்மை
நலம்விற்றுக் கொள்ளுந் திருவுந்—தவம்விற்றாங்
கூனோம்பும் வாழ்வு முரிமைவிற் றுண்பதூஉந்
தானோம்பிக் காத்த றலை. 62

இடைதெரிந் தச்சுறுத்து வஞ்சித் தெளியார்
உடைமைகொண் டேமாப்பார் செல்வம்—மடநல்லார்
பொம்மன் முலைபோற் பருத்திடினு மற்றவர்
நுண்ணிடைபோற் றேய்ந்து விடும். 63

பெற்ற சிறுகப் பெறாத பெரிதுள்ளுஞ்
சிற்றுயிர்க் காக்க மரிதம்மா—முற்றும்

59. The words of the kind-hearted, whatever they be, will always be sweet; but even the sweet words of the unkind will be bitter. Borax though hot will cure disease; while poison though cool will kill.

60. Virtue consists in avoiding falsehood, slander, harsh expressions and useless speech; in guarding the organs of sense from sinning and in removing all impurities from the heart.

61. Those who have persistently stood in the path of virtue will not stoop to do evil even in poverty. The many striped red-eyed tiger, ravenous with hunger, will not feed on the crop of the green meadows.

62. Riches got by sale of birth-right, a fortune acquired by sacrifice of truth, the pampered ease of the body at the expense of the religious austerity and the livelihood eked out by selling one's inheritance; the avoidance of all these is the crown of all virtue.

63. Those who amass wealth by deceiving or terrifying the weak at a convenient time and exult in such possession, will find it reduced like the slender waist of a beautiful woman though big as the swelling bosom.

64. Making little of what they have and thinking much of what they have not, how

வரவர வாய்மடுத்து வல்விராய் மாய
எரிதழன் மாயா திரா. 64

தத்த நிலைக்குங் குடிமைக்குந் தப்பாமே
ஒத்த கடப்பாட்டிற் றாளுன்றி—எய்த்து
மறங்கடையிற் செல்லார் பிறன்பொருளும் வெஃகார்
புறங்கடைய தாகும் பொருள். 65

பொதுமகளே போல்வ தலையாயார் செல்வம்
குலமகளே யனையோர் செல்வம்—கலனழிந்த
கைமையார் பெண்மை நலம்போற் கடையாயார்
செல்வம் பயன்படுவ தில். 66

வள்ளன்மை யில்லாதான் செல்வத்தின் மற்றையோ
னல்குரவே போலு நனிநல்ல—கொன்னே
அருளில னன்பிலன் கண்ணறைய னென்று
பலரா லிகழப் படான். 67

ஈகை யரிதெனினு மின்சொலினு நல்கூர்த
லோகோ கொடிது கொடிதம்மா—நாகொன்று
தீவினைக் கம்மியனல் வாய்ப்பூட் டிடப்படின்மற்
றுவா விவரென்செய் வார். 68

சொல்வன்மை யுண்டெனிற் கொன்னே விடுத்தொழிக
னல்வினை கோறலின் வேறல்ல—வல்லைத்தம்

shall mortals prosper ? The wild fire that devours everything in its course, dies away when all the fuel has been consumed.

65. Riches flow to the very gates of those who never swerve from one duties of their station and lineage, who exert themselves in doing their duty of being universally beneficent and who even in difficulties transgress not the bounds of virtue, nor covet their neighbour's wealth.

66. The wealth of the generous is as a prostitute available to many ; the wealth of the middle class like a chaste wife. The wealth of misers like an unadorned widow is of no use to any.

67. The poverty of a benevolent man is much better than the affluence of the miser. The former will never be censured by the world, as destitute of grace, kindness and pity.

68. Even where a gift is impossible, refraining from kind words is most cruel ; but alas ! these are men whose tongues are cut off and whose mouth is locked up by the smith of the evil deeds of a former life.

69. Power of speech not used in furtherence of good, is as the slaying of it. Even at

மாக்கங் கெடுவ துளதெனினு மஞ்சுபவோ
வாக்கின் பயன்கொள் பவர். 69

சிறுமுயற்சி செய்தாங் குறுபயன் கொள்ளப்
பெறுமெனிற் றாழ்வரோ தாழா—ரறனல்ல
எண்மைய வாயினுங் கைவிட் டரிதெனினு
மொண்மையிற் றீர்ந்தொழுக லார். 70

செயக்கடவ வல்லனவுஞ் செய்துமன் னென்பார்
நயத்தகு நாகரிக மென்னுஞ்—செயிர்த்துரைப்பி
னெஞ்சுநோ மென்று தலைதுமிப்பான் றண்ணளிபோ
லெஞ்சா தெடுத்துரைக்கற் பாற்று. 71

அல்லன செய்யினு மாகுலங் கூழாக்கொண்
டொல்காதார் வாய்விட் டுலம்புக—அல்லாற்
பிறர்பிறர் செய்பபோற் செய்தக்க செய்தாங்
கறிமடம் பூண்டுநிற்பா ரார். 72

பகையின்று பல்லார் பழியெடுத் தோதி
நகையொன்றே நன்பயனுக் கொள்வான்—பயமின்று
மெய்விதிர்ப்புக் காண்பான் கொடிறுடைத்துக் கொல்வான்போற்
கைவிதிர்த் தஞ்சப் படும். 73

தெய்வ முளதென்பார் தீய செயப்புகிற்
றெய்வமே கண்ணின்று நின்றொறுக்கும்—தெய்வ
மிலதென்பார்க் கில்லைதம் மின்புதல்வர்க் கன்றே
பலகாலுஞ் சொல்வார் பயன். 74

the risk of one's prosperity, one should not fear to speak, if one has to make the best use of eloquence.

70. Those who give up the path of unrighteousness, however easy and pursue the path of virtue, however difficult, will not hestitate to attain to much good by a little exertion.

71. Of what use is the lovable kindness of those who easily promise to do even what is impossible? It is like the warm kindness of one who fearing to injure by harsh words, cuts off the head.

72. Even when doing useless things and reaping but a harvest of empty loud sound, the foolish boast a great deal. How few are those who having done good and necessary things, by their humble silence seem as if some one else had done it?

73. He who without any cause of enmity keeps exposing the faiiings of others, seeking mockery as the only object of his efforts, will be dreaded like him who breaks a man's jaws simply to see him tremble with pain.

74. When those who fear God enter on any evil action, that God steps forward to punish them. To those that own no God, no such thing happens. Good advice is constantly given only to one's own dear children.

தீய செயற்செய்வா ராக்கம் பெருகினுந்
தீயன தீயனவே வேறல்ல—தீயன
நல்லன வாகாவா நாவின் புறநக்கிக்
கொல்லுங் கவயமா போல். 75

நன்மக்கள் செந்நாத் தழும்பிருக்க நாள்வாயுஞ்
செந்நெறிச் செல்வாரிற் கீழல்லர்—முன்னைத்தம்
மூழ்வலி யுன்னிப் பழிநாணி யுள்ளுடைவார்
தீய செயினுஞ் சில. 76

பிறன்வரை நின்றாள் கடைத்தலைச் சேற
லறனன்றே யாயினு மாக—சிறுவரையு
நன்னலத்த தாயினுங் கொள்க நலமன்றே
மெய்ந்நடுங்க வுண்ணடுங்கு நோய். 77

கருமஞ் சிதையாமே கல்வி கெடாமே
தருமமுந் தாழ்வு படாமே—பெரிதுந்த
மின்னலமுங் குன்றாமே யேரிளங் கொம்பன்னார்
நன்னலந் துய்த்த லலம். 78

கொலையஞ்சார் பொய்ந்நாணார் மானமு மோம்பார்
களவொன்றோ வேனையவுஞ் செய்வார்—பழியொடு
பாவமிஃ தென்னார் பிறிதுமற் றென்செய்யார்
காமங் கதுவப்பட் டார். 79

திருவினு நல்லாண் மனைக்கிழத்தி யேனும்
பிறர்மனைக்கே பீடழிந்து நிற்பார்—நறுவிய

75. Though the wealth of evil-doers increases, evil is still evil. Evil can never bocome good; it is like the licking by the wild cow that causes death.

76. Those who repent for the smallest evil done under force of destiny are not less than those who have constantly persevered in the path of virtue and been praised by the wise therefor.

77. To approach the gate of a neighbour's wife lustfully is not virtue. Supposing it to be so, let him do it, if it yields him at least the enjoyment of the shortest duration. Surely it does not yield any pleasure, but pain which shakes the body as well as the mind.

78. Without detriment to business or studies, without interfering with virtue, without detriment to one's vigour, one may enjoy the charms of his wife.

79. Those who are driven by lust, fear not murder, falsehood, dishonour, theft, anything in fact, sin and blameworthy acts even other things besides, they are apt to do.

80. Though the wife be more beautiful than Lakshmi, there are some who will always

வாயின வேனு முமிழ்ந்து கடுத்தின்னுந்
தீய விலங்கிற் சிலர். 80

கற்புடுத் தன்பு முடித்துநாண் மெய்ப்பூசி
நற்குண நற்செய்கை பூண்டாட்கு—மக்கட்பே
றென்பதோர் செல்வமு முண்டாயி னில்லன்றே
கொண்டாற்குச் செய்தவம் வேறு. 81

ஏந்தெழின் மிக்கா னிளையா னிசைவல்லான்
காந்தையர் கண்கவர் நோக்கத்தான்—வாய்ந்த
நயனுடை யின்சொல்லான் கேளெனினு மாதர்க்
கயலார்மே லாகு மனம். 82

கற்பின் மகளி னலம்விற் றுணவுகொளும்
பொற்றொடி நல்லார் நனிநல்லர்—மற்றுத்தங்
கேள்வற்கு மேதிலற்குந் தங்கட்குந் தங்கிளைஞர்
யாவர்க்குங் கேடுசூ ழார். 83

முறையுங் குடிமையும் பான்மையு நோக்கார்
நிறையு நெடுநாளும் பேணார்—பிறிதுமொரு
பெற்றிமை பேதைமைக் குண்டே பெரும்பாவங்
கற்பின் மகளிர் பிறப்பு. 84

பெண்மை வியவார் பெயரு மெடுத்தோதார்
கண்ணொடு நெஞ்சுறைப்ப நோக்குறார்—பண்ணொடு

degradingly go after others' wives. They are like those animals (like the camel) that spit out sweet things and chew only bitter ones.

81. If a wife robed with chastity, crowned with affection, anointed with modesty and adorned with good character and good deeds, possess also the fortune of begetting children, her husband has nothing more to seek by penance.

82. Though their husbands be handsome in appearance, youthful in age, skilful in music, of commanding personality, attracting the attention of maidens, and be pleasant and kind in their address, the heart of women may still turn towards other men.

83. Far better than an unchaste wife is a harlot, adorned with bracelets, who sells her body to eke out her livelihood, for she does not involve in misery, her husband, herself, her kindred or neighbours.

84. Unchaste women have no heed of propriety, greatness of birth or worth ; they preserve not chastity and feel not shame; these ignorant women do not possess any good quality whatsoever. Their birth is a source of great sin.

85. Those who set themselves against the inexorable senses, seeking salvation, do not

பாடல் செவிமடார் பண்பல்ல பாராட்டார்
வீடில் புலப்பகையி னார். 85

துயிற்சுவையுந் தூநல்லார் தோட்சுவையு மெல்லா
மயிற்சுவையி னுருவவென் றெண்ணி—அயிற்சுவையும்
பித்துணைக் கொள்பபோற் கொள்ப பிறர்சிலர்போன்
மொத்துணை மொய்ம்பி னவர். 86

அன்பொ டருளுடைய ரேனு முயிர்நிலைமற்
றென்பியக்கங் கண்டும் புறந்தரார்—புன்புலாற்
பொய்க்குடி லோம்புவரோ போதத்தாற் றாம்வேய்ந்த
புக்கில் குடிபுகுது வார். 87

சிற்றின்பஞ் சின்னீர தாயினு மஃதுற்றார்
மற்றின்பம் யாவையுங் கைவிடுப—முற்றுந்தாம்
பேரின்ப மாக்கட லாடுவார் வீழ்பவோ
பாரின்பப் பாழ்ங்கும்பி யில். 88

எவ்வினைய ரேனு மிணைவிழைச்சொன் றில்லெனிற்
றெவ்வுந் திசைநோக்கிக் கைதொழூஉ—மவ்வினை
காத்த விலரே லெனைத்துணைய ராயினுந்
தூர்த்தருந் தூர்ப்பா ரலர். 89

பரபரப்பி னோடே பலபல செய்தாங்
கிரவுபகல் பாழுக் கிறைப்ப—ஒருவாற்றா

admire female beauty, mention not women in their conversation, do not gaze at women lustfully, do not listen to their melodious music and do not commend what is contrary to propriety.

86. Persons of strong will, not tossed by the waves of the (five) senses, eat their food like mad men; for they think that out of love for delicious food, spring love of sleep and of pleasures of women.

87. Holy men, however benevolent and merciful, will not tend their body even though the bones show through the skin. How could those, that seek to enter a heavenly mansion built out of their wisdom, preserve this false tenement of despicable flesh?

88. Though the pleasure of the senses be transient, its votaries renounce all other forms of enjoyment; but they who bathe in an ocean of heavenly bliss, desire not to wallow in the mire of earthly pleasure.

89. Even the enemies of ascetics who are free from sexual desire, will turn towards them, with feeling of respect and worship whatever their conduct may otherwise be, but if they do not guard against that desire, even the profligate will blame them far and wide, however high they may be in other respects.

90. With bustling haste men do many things, and waste days and nights; if by chance

னல்லாற்றி னூக்கிற் பதறிக் குலைகுலைப
எவ்வாற்றா னுய்வா ரிவர். 90

இளைய முதுதவ மாற்றாது நோற்றென்
றுளைவின்று கண்பாடு மூழே—விளிவின்று
வாழ்நாள் வரம்புடைமை காண்பரேற் காண்பாருந்
தாழாமே நோற்பார் தவம். 91

நல்லவை செய்யத் தொடங்கினு நோனாமே
அல்லன வல்லவற்றிற் கொண்டுய்க்கு—மெல்லி
வியனெறிச் செல்வாரை யாறலைத் துண்பார்
செலவு பிழைத்துய்ப்ப போல். 92

நெஞ்சு புறம்பாத் துறந்தார் தவப்போர்வை
கஞ்சுக மன்று பிறிதொன்றே—கஞ்சுக
மெய்ப்புலமுங் காவாமே மெய்ப்புலங் காக்குமற்
றிப்புலமுங் காவா திது. 93

வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகாள் யாவரையும்
வஞ்சித்தோ மென்று மகிழன்மின்—வஞ்சித்த
எங்கு முளனொருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி
அங்கங் குலைவ தறிவு. 94

மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம்
பறையறைந் தாங்கோடிப் பரக்கும்—கழிமுடைப்
புன்புலா னாற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினுஞ்
சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முகத்து. 95

one should turn them to the path of virtue, they quake and tremble. How shall such men prosper?

91. Those that can decisively foresee the limit of their life-time, may perhaps rightly sleep away their days in careless indolence, saying we are still young and may perform penance in old age; but even sages who could foresee that, do penance without delay.

92. When a man seeks to do good deeds, his evil *karma* intercepts and leads him into evil, even as robbers lead astray in the night the traveller whose feet are set on the high-road.

93. The cloak of penance worn by those ascetics whose heart is away from renunciation of the world, is very different from a coat. The coat at least covers the body but that covers nothing.

94. Oh! Ye, who practise deceit, rejoice not that you have deceived everyone. It is wisdom to quake and shudder at the thought that there is One unseen who is omnipresent and sees you in secret.

95. The infamy of evil done in secret will spread abroad, as though God had proclaimed it by beat of drum, just as the stink of putrid flesh, however much covered up, will assault the nose of those far off.

மெலியார் விழினு மொருவாற்றா னுய்ப
வலியார்மற் றொன்றானு முய்யார்—நிலைதப
நொய்ய சழக்கென வீழாவாம் வீழினு
முய்யுமா றுய்யா பிற. 96

இசையாத போலினு மேலையோர் செய்கை
வசையாகா மற்றையோர்க் கல்லாற்—பசுவேட்டுத்
தீயோம்பி வான்வழக்கங் காண்பாரை யொப்பவே
ஊனோம்பி யூன்றின் பவர். 97

எவரெவ ரெத்திறத்த ரத்திறத்த ராய்நின்
றவரவர்க் காவன கூறி—யெவரெவர்க்கு
முப்பாலாய் நிற்பமற் றெம்முடையார் தம்முடையா
னெப்பாலு நிற்ப தென. 98

மெய்யுணர்ந்தார் பொய்ம்மேற் புலம்போக்கார் மெய்யுணர்ச்சி
கைவருதல் கண்ணாப் புலங்காப்பார்—மெய்யுணர்ந்தார்
காப்பே நிலையாப் பழிநாண நீள்கதவாச்
சேர்ப்பார் நிறைத்தாழ் செறித்து. 99

கற்றுத் துறைபோய காதலற்குக் கற்பினாள்
பெற்றுக் கொடுத்த தலைமகன்போன்—முற்றத்
துறந்தார்க்கு மெய்யுணர்விற் றோன்றுமே யின்ப
மிறந்தவெலாந் துன்பமலா தில். 100

கற்றாங் கறிந்தடங்கித் தீதொரீஇ நன்றாற்றிப்
பெற்றது கொண்டு மனந்திருத்திப்—பற்றுவதே

96. When the weak fall, they somehow, survive; when others fall, they are lost for ever. The petty ones do not fall fast; even if they fall, they are saved, not so, others.

97. Though not seeming acceptable, the acts of great men may not be reprehensible except to the low. But others feed flesh with flesh and are blameworthy. Are those, who eat flesh to fatten their bodies, equal to those who perform animal sacrifice to bring down rain?

98. The sages who are our masters identify themselves with all sorts and conditions of people and give proper advice, but they are far above them all, just as God is both immanent and transcendent.

99. Those that have realised truth, indulge not their senses in things false, but anxious to attain to true wisdom, guard their five senses; with control of the senses as the door-frame, fear of blame as the long door and their fortitude as the bolt, they guard themselves.

100. To those who have completely renounced the world, the happiness born of realisation of truth is the greatest bliss. All the rest is merely pain; even as to a learned husband, the first born of a virtuous wife is a source of joy.

101. They alone have trodden the great path who study and conform to what they have

பற்றுவதே பற்றிப் பணியறநின் றென்றுணர்ந்து
நிற்பாரே நீணெறிச்சென் றார். 101

ஐயந் திரிபின் றளந்துத் தியிற்றெளிந்து
மெய்யுணர்ச்சிக் கண்விழிப்பத் தூங்குவார்—தம்முளே
காண்பதே காட்சி கனவு நனவாகப்
பூண்பதே தீர்ந்த பொருள். 102

studied:—to avoid evil, and do good, remain content with what they get, hold fast to the means of reaching the Highest and stand still realising the True One.

102. Sages there are, who, by right standards of pure reason perceive the Truth without doubt or error, have their inner eye or true consciousness always open, while keeping their outer eyes shut against the world. What they see within them is the preception of the Highest Truth. If that is their dream, conversion of that into waking consciousness is the ultimate Eternal Truth.

IX. நீதிவெண்பா

காப்பு

முதுணர்ந்தோ ரோதுசில முதுரையைப் பேதையேன்
நீதிவெண்பா வாக நிகழ்த்துவேன்—ஆதிபரன்
வாமான் கருணை மணியுதரம் பூத்தமுதற்
கோமான் பெருங்கருணை கொண்டு.

தாமரைபொன் முத்துச் சவரங்கோ ரோசனைபால்
பூமருதேன் பட்டுப் புனுகுசவ்வா—தாமழன்மற்
றெங்கே பிறந்தாலு மெள்ளாரே நல்லோர்கள்
எங்கே பிறந்தாலு மென். 1

அரிமந் திரம்புகுந்தா லானை மருப்பும்
பெருகொளிசேர் முத்தும் பெறலாம்—நரிநுழையில்
வாலுஞ் சிறிய மயிரெலும்புங் கர்த்தபத்தின்
தோலுமல்லால் வேறுமுண்டோ சொல். 2

அறிவன் பகையேனு மன்புசேர் நட்பாஞ்
சிறுவன் பகையான் செறிந்த—அறிவுடைய
வென்றி வனசரன்றன் வேதியனைக் காத்தான்முன்
கொன்றதொரு வேந்தைக் குரங்கு. 3

மென்மதுர வாக்கால் விரும்புஞ் சகங்கடின
வன்மொழியி னாலிகழு மண்ணுலக—நன்மொழியை
ஓதுகுயி லேதங் குதவியது கர்த்தபந்தான்
ஏதபரா தஞ்செய்த தின்று. 4

IX. NEETHI VENBA

Invocation

The old words of wisdom of those that know, I, the simple-minded, shall set forth in quatrains of the law, with the gracious help of the first born, of Siva and his consort Uma.

1. The lotus, gold, pearl, hair of yak, *bezoar*, milk, honey of flowers, silk, civet and fire are not despised because of whence they are born; likewise what does it matter where the good are born?

2. In a lion's cave one finds ivory, radiant elephant's pearl; in a fox's hole does one find anything more than asses' tails, short hair, bones and hides?

3. A wise enemy might be a friend; an unwise friend may prove an enemy; the noble hunter saved the Brahmins's life; the unwise monkey killed the king.

4. The world loves a sweet voice and despises a harsh one. What good did the cuckoo do and what harm did the ass?

பகைசேரு மெண்ணான்கு பற்கொண்டே நன்ற
வகைசேர் சுவையருந்து மாபோற்—றொகைசேர்
பகைவரிட மெய்யன்பு பாவித் தவராற்
சுகமுறுத னல்லோர் தொழில். 5

காந்தனில் லாத கனங்குழலாள் பொற்பவமாஞ்
சாந்தகுண மில்லார் தவமவமாம்—ஏந்திழையே
அன்னையில்லாப் பிள்ளை யிருப்ப தவமவமே
துன்னெயிறில் லாருண் சுவை. 6

வருத்தவளை வேயரசர் மாமுடியின் மேலாம்
வருத்த வளையாத மூங்கில்—தரித்திரமாய்
வேழம்பர் கைப்புகுந்து மேதினியெல் லாந்திரிந்து
தாழுமவர் தம்மடிக்கீழ்த் தான். 7

நொய்தாந் திரணத்தி னொய்தாகும் வெண்பஞ்சின்
நொய்தா மிரப்போ னுவலுங்கால்—நொய்யசிறு
பஞ்சுதனி னொய்யானைப் பற்றாதோ காற்றணுக
அஞ்சுமவன் கேட்ப தறிந்து. 8

ஒருபோது யோகியே யொண்டளிர்க்கை மாதே
இருபோது போகியே யென்ப—திரிபோது
ரோகியே நான்குபோ துண்பா னுடல்விட்டுப்
போகியே யென்று புகல். 9

கண்ணிரண்டே யாவர்க்குங் கற்றோர்க்கு மூன்றுவிழி
எண்ணுவிழி யேழாகு மீவோர்க்கு—நண்ணும்
அநந்தந் தவத்தா லருண்ஞானம் பெற்றோர்க்
கநந்தம் விழியென் றறி. 10

5. As the tongue gets sweet food cut up by the thirty-two inimical teeth, so also the wise, by true love even towards enemies, get them to do their work for them.

6. O thou wearest fine ornaments, the beauty of a widow with heavy locks is useless; impatience makes penance useless; useless is the life of an orphan, useless the relish of taste by one whose teeth are wide apart.

7. The bent bamboo is higher than the crowned head of kings; the straight one goes into the beggarly hands of acrobats, goes all over the world and is trampled under foot.

8. Lighter than cotton, that is itself lighter than straw, is a beggar. But if the wind does not blow him off, it is because it is afraid he might beg of it also.

9. Who eats once observes discipline; who eats twice may be said to enjoy himself; who eats thrice is sickly; you may say for certain he who eats four meals will quickly die.

10. Two are the eyes unto all. But to the learned, their learning is a third eye; to givers of gifts, the eyes are seven, including the five fingers; to the wise, their eyes are infinite.

உற்றபெருஞ் சுற்ற முறநன் மனைவியுடன்
பற்றிமிக வாழ்க பசுவின்வால்—பற்றி
நதிகடத்த லன்றியே நாயின்வால் பற்றி
நதிகடத்த லுண்டோ நவில். 11

ஆசைக் கடியா னகிலலோ கத்தினுக்கும்
ஆசற்ற நல்லடியா னவானே—ஆசை
தனையடிமை கொண்டவனே தப்பா துலகந்
தனையடிமை கொண்டவனே தான். 12

ஆனந் தணர்மகளி ரன்பாங் குழந்தைவதை
மானந் தரும்பிசி வார்த்தையிவை—மேனிரையே
கூறவரு பாவங் குறையாதொவ் வொன்றுக்கு
நூறதிக மென்றே நுவல். 13

பெற்றமையு மென்னைப் பெரியோரும் பெற்றபொருண்
மற்றமையு மென்றே மகிழ்வேந்து—முற்றியநன்
மானமிலா வில்லாளு மானமுறு வேசியரும்
ஈன முறுவா ரிவர். 14

கற்றோர் கனமறிவர் கற்றூரே கற்றறியா
மற்றோ ரறியார் வருத்தமுறப்—பெற்றறியா
வந்தி பரிவாய் மகவைப் பெறுந்துயரம்
நொந்தறிகு வாளோ நுவல். 15

செய்யு மொருகருமந் தேர்ந்து புரிவதன்றிச்
செய்யின் மனத்தாபஞ் சேருமே—செய்யவொரு
நற்குடியைக் காத்த நகுலனைமுன் கொன்றமறைப்
பொற்கொடியைச் சேர்துயரம் போல். 16

நாவி னுனியி னயமிருக்கிற் பூமாதும்
காவினிய நல்லோரு நண்ணுவார்—நாவினுனி

11. With thy kinsmen around thee, live with thy loving wife happily ; people cross the waters taking hold of a cow's tail; none holds to a dog's tail for the purpose.

12. A slave to love is a slave to all the world ; he who has mastered or risen superior to it, finds all the world slave to him.

13. Tormenting cows, brahmins, women and children, and shameless lies are not less but each more than the other, by a hundredfold.

14. Discontented wise men and contented kings will suffer, like shameless family women and shamefaced prostitutes.

15. The learned know the greatness of the learned, not the unlearned; how can a barren woman know the pains of child-bearing ?

16. What is done should be done after due deliberation; otherwise it may lead to sorrow ; like the grief of the brahmin woman who killed the mungoose that protected her family line.

17. It you have the gracious speech on your tongue, the goddess of wealth and all

ஆங்க டினமாகி லத்திருவுஞ் சேராண்முன்
ஆங்கே வருமரண மாம். 17

ஈக்கு விடந்தலையி லெய்துமிருந் தேளுக்கு
வாய்த்த விடங்கொடுக்கில் வாழுமே—நோக்கரிய
பைங்கணர வுக்குவிடம் பல்லளவே துர்ச்சனருக்
கங்கமுழு தும்விடமே யாம். 18

துர்ச்சனரும் பாம்புந் துலையொக்கி னும்பாம்பு
துர்ச்சனரை யொக்குமோ தோகையே-துர்ச்சனர்தாம்
எந்தவிதத் தாலு மிணங்காரே பாம்புமணி
மந்திரத்தா லாமே வசம். 19

கொம்புளதற் கைந்து குதிரைக்குப் பத்துமுழம்
வெம்புகரிக் காயிரந்தான் வேண்டுமே—வம்புசெறி
தீங்கினர்தங் கண்ணிற் றெரியாத தூரத்து
நீங்குவதே நல்ல நெறி. 20

அவ்விய நெஞ்சத் தறிவில்லாத் துர்ச்சனரைச்
செவ்விய ராக்குஞ் செயலுண்டோ—திவ்வியநற்
கந்தம் பலவுங் கலந்தாலு முள்ளியது
கந்தங் கெடுமோ கரை. 21

துன்னு மிருமலுந் துர்ச்சனரு மொக்குமே
மன்னு மினிமையான் மாறாகிப்—பன்னுங்
கடுவுங் கடுநேர் கடுமொழியுங் கண்டாற்
கடுக வசமாகை யால். 22

செங்கமலப் போதலர்ந்த செவ்விபோ லும்வதனந்
தங்கு மொழிசந் தனம்போலும்—பங்கியெறி

friends will join you; when the tongue is coarse, fortune does not favour; death might soon overtake such a one.

18. The fly's poison is in its head; the scorpion's is in its tail; the serpent's poison is in its tooth, the wicked man's poison is over every inch of his body.

19. Consider the wicked and the snake: the former are worse as not being amenable to anything. The serpent is controlled by a spell.

20. From horned cattle, keep away at a distance of five cubits; from a horse, ten cubits; from an angry elephant a thousand cubits are necessary; from the cruel wicked, it is best to be out of sight altogether.

21. Is it possible to make decent people of the ignorant envious? No, even with the best spices, the nature of garlic cannot be altered.

22. The wicked and coughing are alike, being rendered worse by sweetness but controlled by bitterness in taste and speech.

23. O maid, like the lotus is their face, their words cool as sandal paste; but their

கத்தரியைப் போலுமிளங் காரிகையே வஞ்சமனங்
குத்திரர்பால் மூன்று குணம். 23

நீசனோ நீச னினையுங்காற் சொற்றவறு
நீசனே நீச னவனையே—நீசப்
புலையனு மென்றுரைக்கும் புல்லியனே மேலாம்
புலையனு மென்றே புகல். 24

ஞானமா சார நயவா ரிடைப்புகழும்
ஏனைநால் வேத மிருக்குநெறி—தான்மொழியிற்
பாவநிறை சண்டாளர் பாண்டத்துக் கங்கைநீர்
மேவுநெறி யென்றே விடு. 25

குணநன் குணராக் கொடியோ ரிடத்திற்
குணநன் குடையார் குறுகார்—குணமுடைமை
நண்ணுச் சமண நகரத்திற் றூசொலிக்கும்
வண்ணானுக் குண்டோ வழக்கு. 26

ஆனை மருப்பு மருங்கவரி மான்மயிரும்
கான வரியுகிருங் கற்றோரு—மானே
பிறந்தவிடத் தன்றிப் பிறிதொருதே சத்தே
செறிந்தவிடத் தன்றோ சிறப்பு. 27

தலைமயிருங் கூருகிரும் வெண்பல்லுந் தத்த
நிலையுடைய மானவரு நிற்கு—நிலைதவறுந்
தானத்திற் பூச்சியமே சாரு நிலைதவறுந்
தானத்திற் பூச்சியமோ தான். 28

வென்றி வரியுகிரும் வெண்கவரி மான்மயிருந்
துன்றுமத யானைச் சுடர்மருப்பு—நின்றநிலை

deceitful mind is as the pair of scissors for cutting the hair. These are the three characteristics of the low.

24. The low by caste are not so low as he who breaks his word. He who holds another low by caste merely, is the lowest of all.

25. Talking of wisdom, discipline, the praiseworthy four vedas and the sastras to those who like these not, is like filling the base pots of wretches with the sacred Ganges water; so refrain from doing that.

26. The good do not associate with the cruel wicked. Among the Jains, who are nude, what is the need for a washerman ?

27. Oh Maid, ivory, the hair of the yak, the claws of the tiger and the learned have their esteem not so much at their place of birth as elsewhere !

28. The hair on the head, the sharp nail, white teeth and men in position endowed with sense of honour are esteemed in their place; moved thence, are they regarded by any ?

29. The victorious tiger's claws, the white hair of the yak, and the radiant tusks of the

வேறுபடி னுஞ்சிறப்பா மெய்ஞ்ஞானி நின்றநிலை
வேறுபடி னுஞ்சிறப்பா மே. 29

அன்னை தயையு மடியாள் பணியுமலர்ப்
பொன்னி னழகும் புவிப்பொறையும்—வன்னமுலை
வேசி துயிலும் விறன்மந் திரிமதியும்
பேசி லிவையுடையாள் பெண். 30

பெண்ணொருத்தி பேசிற் பெரும்பூமி தானதிரும்
பெண்ணிருவர் பேசில்விழும் வான்மீன்கள்-பெண்மூவர்
பேசி லலைசுவறும் பேதையே பெண்பலர்தாம்
பேசினுல கென்னுமோ பின். 31

என்னே சிரேதத் திரேணுகையே கூற்றுவனுந்
தன்னோர் திரேதத்திற் சானகியே—பின்யுகத்திற்
கூடுந் திரௌபதியே கூற்றுங் கலியுகத்தில்
வீடுதொறுங் கூற்றுவனு மே. 32

கர்ப்பூரம் போலக் கடலுப் பிருந்தாலுங்
கர்ப்பூர மாமோ கடலுப்புப்—பொற்பூரும்
புண்ணியரைப் போல விருந்தாலும் புல்லியர்தாம்
புண்ணியரா வாரோ புகல். 33

சீலமில்லா னேதேனுஞ் செப்பிடினுந் தானந்தக்
கால மிடமறிந்து கட்டுரைத்தே—ஏலவே
செப்புமவ னுந்தானே சிந்தைநோ காதகன்று
தப்புமவ னுத்தமனே தான். 34

elephant, even moved out of their place are esteemed. The wise man leaving a place will still be honoured.

30. She is a wife who is kind as a mother, serviceable as a slave, beautiful as Lakshmi on the lotus, patient as the earth, pleasant as the beautiful-breasted courtesan, intelligent as a minister.

31. When one woman talks, the world will quake; when two talk, the stars drop down to earth; when three talk the ocean will run dry! Oh, Maid, if many women speak, what will happen to the world!

32. In the first cycle of years (Kritha Yuga) *Renugai* was a cause of destruction; in the second cycle (Thretha Yuga) Sita was the cause of much destruction; and in the third cycle (Dhwapara Yuga) it was Draupadi. But now in this Kali Yuga, every house harbours a Yama.

33. Though the sea-salt is white as camphor, it is not camphor. Likewise, the low, however much they look like pious folk, cannot be so.

34. Should any wicked man say anything, he who knowing the time and the place, speaks suitably and he who without being wounded thereby leaves the place safe, are wise men.

சிற்றுணர்வோ ரென்றுஞ் சிலுசிலுப்ப ரான்றமைந்த
முற்றுணர்வோ ரொன்று மொழியாரே—வெற்றிபெறும்
வெண்கலத்தி னோசை மிகுமே விரிபசும்பொன்
ஒண்கலத்தி னுண்டோ வொலி. 35

உள்ளபொழு தேது முவந்தளிப்ப தல்லாலோர்
எள்ளளவு மீய விசையுமோ—தெள்ளுதமிழ்ச்
சீரளித்தோ னுண்டநாட் சேர்மேகத் துக்கருந்த
நீரளித்த தோமுந்நீர் நின்று. 36

பேதையரைக் கண்டாற் பெரியோர் வழிவிலகி
நீதியொடு போத னெறியன்றோ—காதுமத
மாகரத்த யானை வழிவிலகல் புன்மலந்தின்
சூகரத்துக் கஞ்சியோ சொல். 37

மந்திரமுந் தேவு மருந்துங் குருவருளுந்
தந்திரமு ஞானந் தருமுறையும்—யந்திரமும்
மெய்யென்னில் மெய்யாய் விளங்குமே மேதினியிற்
பொய்யென்னிற் பொய்யாகிப் போம். 38

ஈசனெதிர் நின்றாலு மீசனருள் பெற்றுயர்ந்த
நேசரெதிர் நிற்ப தரிதாமே—தேசுவளர்
செங்கதிர்முன் னின்றாலுஞ் செங்கதிர வன்கிரணந்
தங்குமணி னிற்கரிதே தான். 39

முற்று மிறைசெயலே முற்றிடினுந் தன்னருளைப்
பெற்றவர்தம் பாலே பெரிதாகும்—பற்றுபெருந்
தாபத் திடத்தே தழன்றிடினு நற்சோதி
தீபத் திடத்தே சிறப்பு. 40

35. As the bell-metal sounds a great deal, while gold does not, the men of little learning make a great noise, while the deeply learned maintain silencc.

36. One should make gifts with good cheer when able; otherwise it may become impossible to give anything; when the waters of the ocean were drunk up by the master of faultless Tamil, what could it offer to the clouds?

37. Is it not wisdom for the wise to get out of the way of the unwise? The elephant that could resist its master, often moves out of the way of the filth-feeding pig. Is it out of fear?

38. The Mantras, God himself, medicine, the grace of the master, tricks, initiation in wisdom, *Yantras* (plates marked with magic figures) are efficacious and true to the faithful one and cease to be so to the unbelievers.

39. Even those that can bear the heat of the lustrous sun, cannot bear the heat of the sand where the rays rest! likewise, even those who attack God, cannot attack His devotees, the recipients of His grace.

40. Though God is immanent everywhere, He is seen most gracious in his devotees; precisely as fire that blazes through a whole forest is honoured only at the lamp.

கன்னியரைப் பொன்னாண் கழிந்தோரை மற்றயலார்
பன்னியரை மாயப் பரத்தையரை—முன்னரிய
தாதியரை நல்லோர் தழுவநினை யார்நரகத்
தீதுவரு மென்றே தெரிந்து. 41

தன்னை யளித்தா டமையன் மனைகுருவின்
பன்னி யரசன் பயிறேவி—தன்மனையைப்
பெற்றா ளிவரைவர் பேசி லெவருக்கு
நற்றாய ரென்றே நவில். 42

வாவியுறை நீரும் வடநிழலும் பாவகமும்
ஏவனைய கண்ணா ரிளமுலையும்—ஓவியமே
மென்சீத காலத்து வெம்மைதரும் வெம்மைதனில்
இன்பாருஞ் சீதளமா மே. 43

உற்றதொழில் செய்வோர்க் குறுபஞ்ச மில்லையாம்
பற்றுசெபத் தோர்க்கில்லை பாவங்கள்—முற்றும்
மவுனத்தோர்க் கில்லை வருகலகந் துஞ்சாப்
பவனத்தோர்க் கில்லை பயம். 44

ஆபத்து வந்தா லரும்பொருடான் வேண்டுமே
ஆபத்தேன் பூமா தருகிருந்தால்—ஆபத்து
வந்தா லவளு மருவாம லெப்பொருளும்
அந்தோ வுடன்போ மறி. 45

இன்னா றரும்பொருளை யீட்டுதலுந் துன்பமே
பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே—அன்ன
தழித்தலுந் துன்பமே யந்தோ பிறர்பால்
இழத்தலுந் துன்பமே யாம். 46

தானே புரிவினையாற் சாரு மிருபயனுந்
தானே யனுபவித்த றப்பாது—தானூறு

41. Knowing that the pains of Hell will befall, the good never think even lustfully of virgins, widows, others' wives prostitutes and their own servants.

42. Let the following be regarded as one's own mother :—One's mother, a brother's wife, a master's wife, the queen of the land and one's mother-in-law.

43. O thou that art beautiful as a picture tank-water, banyan-shade, a storied house young women are cool in summer and warm in winter.

44. Those engaged in proper work, have no fear of scarcity ; those that pray have no fear of sin ; the silent will pick no quarrel ; the unsleeping Gods have no fear !

45. In times of danger, precious wealth is needed; when fortune favours one, dangers do not approach ; but when fortune favours not and danger comes, everything perishes outright.

46. Wealth is woeful ; earning it is painful ; then guarding it is painful ; spending it is painful and lastly losing it is painful.

47. By one's own deeds, good and evil befall ; and one cannot escape them : O maid, the

கோடிகற்பஞ் சென்றாலுங் கோதையே செய்தவினை
நாடிநிற்கு மென்றார் நயந்து. 47

தூய வறிவினர்முன் சூழ்துன்ப மில்லையாங்
காயும் விடங்கருடற் கில்லையாம்—ஆயுங்காற்
பன்முகஞ்சேர் தீமுன் பயில்சீத மில்லையாந்
துன்முகனுக் குண்டோ சுகம். 48

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லென்றிவரோ
டின்புறத்தா னுண்ட லினிதாமே—அன்புறவே
தக்கவரை யின்றித் தனித்துண்ட றான்கவர்மீன்
கொக்கருந்த லென்றே குறி. 49

இந்திரவி நீள்கிரண மெங்கு நிறைந்தாலும்
இந்திரவி காந்தத் திலகுமே—இந்திரவி
நேத்திரத்தோ னெங்கு நிறைந்தாலு நித்தனருள்
நேத்திரத்தோர் பாலே நிறைவு. 50

தாமோ தரன்முதலோர் சாதனால் சாற்றுவதும்
பூமேலோர் பொன்றுவதுங் கண்டோமே—நாமுடலை
நேசிப்ப தென்னோ நிலையாகுஞ் சங்கரனைப்
பூசிப்ப தென்றே புகல். 51

அரசி னிலையதனி னக்கிரத்தி னின்று
விரைய விழுதுளியே போலும்—புரையுடைய
ஆக்கைவிடா முன்ன மரன்பாதம் பூசித்தல்
நோக்கனன் றென்றே நுவல். 52

சத்தியத்தை வெல்லா தசத்தியந்தா னீள்பொறையை
மெத்திய கோபமது வெல்லாது—பத்திமிகு

wise ones say, that even through a hundred million years, one's deeds will pursue one !

48. Before the pure hearted wise, sins cease to be effective ; the eagle is not affected by the snake's poison ; by the side of the many-tongued fire, cold ceases to afflict ; but the wicked are never happy.

49. It is pleasant to eat after offering food to the Gods, the manes of one's ancestors and guests ; otherwise eating by one's self is as the stork swallowing the fish it has caught.

50. Though the rays of the sun and the moon pervade all the earth, they shine best in the sun and moon-stone ; likewise, He who has the sun and the moon for His eyes, though immanent everywhere, is seen best in his Devotees.

51. The sastras tell us of the death even of Vishnu and others ; we see often people dying on this earth. Why then do we love this body ? The only thing that is steadfast is the worship of Lord Sankara.

52. Life is as the drop of water that falls fast from the tip of the pipal leaf. Ere life departs from this unsound body, it is good to behold and worship the feet of Siva.

53. Wrong can never triumph over right; patience cannot be conquered by wrath ; vice cannot

புண்ணியத்தைப் பாவமது வெல்லாது போரரக்கர்
கண்ணனைத்தான் வெல்லுவரோ காண். 53

பொற்பறிவில் லாதபல புத்திரரைப் பேறலினோர்
நற்புதல்வ னைப்பெறுத லன்றுமே—பொற்கொடியே
பன்றிபல குட்டி பயந்ததனு லேதுபயன்
ஒன்றமையா தோகரிக்கன் றோது. 54

அத்தி மலரு மருங்காக்கை வெண்ணிறமுங்
கத்துபுனன் மீன்பதமுங் கண்டாலும்—பித்தரே
காணர் தெரியற் கடவுளருங் காண்பரோ
மானர் விழியார் மனம். 55

காளவிடப் பாந்தள் கருடனையுங் கட்டுமோ
வாளெரியைக் கட்டுமோ வன்கயிறு—நீளும்
பவமருளும் பாசம்வெம் பஞ்சேந் திரியஞ்
சிவயோகி யைப்பிணியா வே. 56

புத்தியொடு முத்திதரும் புண்ணியத்தா லன்றியே
மத்தமிகு பாவத்தால் வாழ்வாமோ—வித்துபயிர்
தாயாகி யேவளர்க்குந் தண்புனலா லல்லாது
தீயால் வளருமோ செப்பு. 57

சிவனே சிவனே சிவனேயென் பார்பின்
சிவனுமையா ளோடுந் திரிவன்—சிவனருளாற்
பெற்றவிளங் கன்றைப் பிரியாமற் பின்னேடிச்
சுற்று பசுப்போற் றொடர்ந்து. 58

தாமுங்கொடார் கொடுப்போர் தம்மையுமீ யாதவகை
சேமஞ்செய் வாருஞ் சிலருண்டே—யேமகிழல்

triumph over virtue, the Rakshasas cannot prevail over Sri Kannan.

54. To beget one good child is better than having many without beauty or intelligence. O thou, that are like a thread of gold, what is the good of the pig breeding many young ones, is not the elephant's single issue better ?

55. O fools, one could sooner see the flower of the pipal, the white-hued crow and the feet of the fish in the roaring waterfall, but even Gods with fragrant garlands cannot see the mind of woman.

56. As the venomous snake cannot bind the golden eagle; as the stoutest rope cannot bind fire, so passion and the five senses cannot bind the practiser of Siva's penance.

57. Except by virtue which gives both intelligence and salvation, man cannot live by foolish vice, as plants that sprout from seed are fed by the motherly cool draughts of water and not by fire !

58. Like the cow that fearing separation keeps running after its calf, the Lord Siva with His divine consort will keep running after those who keeping crying for him "Siva, Siva, Siva".

59. Not generous themselves, nor allowing others to be so, are some. Behold trees that yield

இட்டுமலர் காய்கனிக ளீந்துதவு நன்மரத்தைக்
கட்டுமுடை முள்ளெனவே காண். 59

ஆயுமலர்த் தேன்வண் டருந்துவது போலிரப்போர்
ஈயு மவர்வருந்தா தேற்றலறந்—தூயவிளம்
பச்சிலையைக் கீடமறப் பற்றி யரிப்பதுபோல்
அச்சமுற வாங்க லகம். 60

மாதா மரிக்கின் மகனுவி னற்சுவைபோந்
தாதா வெனிற்கல்வி தானகலும்—ஓதினுடன்
வந்தோன் மரித்துவிடில் வாகுவலி போமனையேல்
அந்தோ வினையாவும் போம். 61

ஓதுபொருள் கண்டோர்க் குறுமாசை நீதியிலாப்
பாதகரைக் கண்டோர்க்குப் பாவமாஞ்—சீதமலர்
கண்டோர்க் குறும்வாசங் கற்றமைந்த நற்றவரைக்
கண்டோர்க் குடனுங் கதி. 62

பாவிதனந் தண்டிப்போர் பாலாகு மல்லதருள்
மேவுசிவ னன்பர்பான் மேவாதே—ஓவியமே
நாயின்பா லத்தனையு நாய்தனக்கா மன்றியே
தூயவருக் காகுமோ சொல். 63

பொன்னுங் கரும்பும் புகழ்பாலுஞ் சந்தனமும்
சின்னம் படவருத்தஞ் செய்தாலும்—முன்னிருந்த
நற்குணமே தோன்று நலிந்தாலு முத்தமர்பால்
நற்குணமே தோன்று நயந்து. 64

வேசியரு நாயும் விதிநூல் வயித்தியரும்
பூசுரருங் கோழிகளும் பொன்னனையாய்-பேசிலொரு

pleasant shade, flower and fruit are often fenced with thorn.

60. That is charity when those that receive, are like the sucking bee doing no harm to the flower; but it is a plunder to stick like the worm to the green leaf and ruin it outright.

61. With the mother's death, one loses delicacy of taste in food; with the father's death, education suffers; with a brother's death, the might of one's arm is gone: alas! when a wife dies everything goes with her!

62. To those that seek wealth, lust of gold cometh; to those that behold sinners, sin attaches itself; those that see a flower, enjoy its fragrance, and those that see pious people acquire virtue.

63. As dog's milk is useful only for the dog and not for any sacred purpose; the wealth of the wicked helps those that punish them and are not useful to Siva's devotees.

64. Gold, sugar-cane and good milk and sandal wood, however compressed, will show only their previous good qualities. Likewise even when fallen, only good qualities will be found in the good.

65. O thou that art like Lakshmi! Fallen women, dogs, physicians, Brahmins, and

காரணந்தா னின்றியே கண்டவுட னேபகையாங்
காரணந்தா னப்பிறப்பே காண். 65

அன்னமனை யாய்க்குயிலுக் கானவழ கின்னிசையே
கன்னன்மொழி யார்க்கழகு கற்பாமே—மன்னுகலை
கற்றோர்க் கழகு கருணையே யாசைமயக்
கற்றோர்க் கழகுபொறை யாம். 66

இதமகித வார்த்தை யெவர்க்கேனு மேலாம்
இதமெனவே கூறலித மன்றே—இதமுரைத்த
வாக்கினா லேரண்ட மாமுனியுஞ் சோழனொடு
தேக்குநீர் வீழ்ந்தொழிந்தான் சேர்ந்து. 67

இத்தரையோர் தம்மி லிருவரே மேலானோர்
சித்திரச வாதி சிவயோகி—முத்தனையாய்
நல்குரவு முற்பவமு நாசம் புரிவாரே
அல்லவர் வீரியக் கீடம். 68

அற்றசிவ யோகிக் கருஞ்சின்ன மூன்றுண்டு
பற்றலகை யுன்மத்தர் பாலரியல்—முற்றுரச
வாதிக்குச் சின்னமூன் றுண்டே மகிழ்போகம்
ஈத லிரவாமை யென்று. 69

வல்லவர்பாற் கல்வி மதமா ணவம்போக்கும்
அல்லவர்பாற் கல்வி யவையாக்கும்—நல்லிடத்தில்
யோகம் பயில்வா ருயர்ந்தோ ரிழிந்தோர்கள்
போகம் பயில்வார் புரிந்து. 70

cocks without any reason, when they meet another of their kind, fall foul on each other. Well considered, the cause is their own nature.

66. O thou that art like the swan! The beauty of the koel is its music; the beauty of sweet-spoken women is their virtue; graciousness is the beauty of the widely learned; patience is the beauty of those who are rid of desire and delusion.

67. Beneficial words are best; it is not enough to speak what is true. Even Eranda-Muni perished in the waters with king Chola speaking what he thought good.

68. O Maid, lustrous as pearl! On earth only two sets of people are great, the Rishi and the Alchemist. The one annihilates poverty and the other annihilates birth. Others may seem like men, but are merely worms produced by human seed.

69. The true Yogi who is unattached is known by three signs; influence over others, unsoundness of mind, child-like innocence. The successful alchemist is likewise known by three signs; happiness, giving of gifts and not begging of others.

70. The learning of the wise removes ignorance and conceit; the learning of others produces these. The good practise austerities sitting down in a suitable place; the low, only seek after pleasures.

தீயவர்பாற் கல்வி சிறந்தாலு மற்றவரைத்
தூயவரென் றெண்ணியே துன்னற்க—சேயிழையே
தண்ணொளிய மாணிக்கஞ் சர்ப்பந் தரித்தாலு
நண்ணுவரோ மற்றதனை நாடு. 71

ஊரூ ரெனும்வனத்தே யொள்வாட்கண் மாதரெனுங்
கூரூர் விடமுட் குழாமுண்டே—சீரூர்
விரத்திவை ராக்ய விவேகத் தொடுதோல்
உரத்தணியத் தையாவென் றோது. 72

போற்று குருகிளைஞர் பொன்னாசை யோர்க்கில்லை
தோற்றுபசிக் கில்லை சுவைபாகந்—தேற்றுகல்வி
நேசர்க் கில்லைசுகமு நித்திரையுங் காமுகர்தம்
ஆசைக் கில்லைபயமா னம். 73

நன்றறியாத் தீயார்க் கிடங்கொடுத்த நல்லோர்க்குந்
துன்று கிளைக்குந் துயர்சேருங்—குன்றிடத்திற்
பின்னிரவில் வந்தகரும் பிள்ளைக் கிடங்கொடுத்த
அன்னமுதற் பட்டதுபோ லாம். 74

மனம்வேறு சொல்வேறு மன்னுதொழில் வேறு
வினைவேறு பட்டவர்பால் மேவும்—அனமே
மனமொன்று சொல்லொன்று வான்பொருளு மொன்றே
கனமொன்று மேலவர்தங் கண். 75

கண்ணுக் கினிய சபைக்குமணி கற்றோனே
விண்ணுக் கினியமணி வெய்யோனே—வண்ணநறுஞ்
சந்த முலையாள் சயனத் தினியமணி
மைந்தன் மனைக்கு மணி. 76

71. Seek not the wicked, however ennobled by learning, thinking them pure; O thou with beautiful ornaments! Who approaches the serpent even though it bears the cool gleaming gem on its head?

72. In this forest called an inhabited town, are patches of sharp thorn known as women with sharp sword-like eyes. They do not prick those who with firmness of mind wear the shoes of not-desiring.

73. To the avaricious, there is no guru nor any kindred; to the hungry man, the taste and seasonableness of food do not matter; to lovers of learning, pleasure and sleep do not matter; to the lustful is neither fear nor shame.

74. Even the good when they harbour the wicked will suffer in themselves and their kindred; that is like the suffering of the swan that gave shelter to the benighted crow.

75. Mind, word and deed are different in the case of the wicked; with the honorable good, all these are one and identical.

76. The gem that adorns an assembly is a man of learning; that which adorns the sky is the sun;............that which adorns the house is the son.

பாலினீர் தீயணுகப் பால்வெகுண்டு தீப்புகுந்து
மேலுநீர் கண்டமையு மேன்மைபோல்—நூலினெறி
உற்றோ ரிடுக்க ணுயிர்கொடுத்து மாற்றுவரே
மற்றோர் புகல மதித்து. 77

அந்தோ புரமெரித்த வண்ணலடி யார்பொருள்கள்
செந்தீ யினுங்கொடிய தீகண்டாய்—செந்தீயை
நீங்கிற் சுடாதே நெடுந்தூரம் போனாலும்
ஏங்கச் சுடுமே யிது. 78

நிந்தையிலாத் தூயவரு நிந்தையரைச் சேரிலவர்
நிந்தையது தம்மிடத்தே நிற்குமே—நிந்தைமிகு
தாலநிழற் கீழிருந்தான் றன்பா லருந்திடினும்
பாலதெனச் சொல்லுவரோ பார். 79

கன்மமே பூரித்த காயத்தோர் தஞ்செவியிற்
றன்மநூல் புக்காலுந் தங்காதே—சன்மமெலும்
புண்டு சமிக்குநா யூனாவி னெய்யதனை
உண்டு சமிக்குமோ வோது. 80

பெண்ணுதவுங் காலை பிதாவிரும்பும் வித்தையே
எண்ணி றனம்விரும்பு மீன்றதாய்—நண்ணிடையிற்
கூரியநற் சுற்றங் குலம்விரும்புங் காந்தனது
பேரழகு தான்விரும்பும் பெண். 81

காந்துநறும் புண்ணைக் கலந்தீ விரும்புமே
வேந்தர் தனமே விரும்புவார்—சாந்தநூல்
கல்லார் பகைசேர் கலகம் விரும்புவார்
நல்லார் விரும்புவார் நட்பு. 82

77. When the water in the milk is boiled, the milk in anger rushes upon the fire and is appeased only when further water is poured; likewise the good ward off evil from their dependents even with their own lives.

78. The property of the devotees of Siva who burnt the three floating cities is fiercer than fire; fire does not burn those who move away from it; but this other burns one wherever one may go.

79. Even the blameless pure, when associating with the blameworthy suffer blame. Even milk drunk under the shade of the palm, will not be so-called.

80. In the ears of those filled with sin, words of virtue do not abide; the dog that relishes flesh and bones cannot appreciate cow's ghee.

81. At the time of marriage of a girl, the father desires learning; the mother desires wealth; the kinsmen look to caste; and the girl herself looks to the beauty of the bride-groom.

82. The fly desires the foul festering sore; kings desire wealth; those not learned in peace-giving literature desire fight; the good desire fellowship.

கற்றைக் குழலார் கவினெல்லா மோர்மகவைப்
பெற்றக் கணமே பிரியுமே—கற்றருளை
வேட்ட பெரியோர் பெருமையெலாம் வேறொன்றைக்
கேட்ட பொழுதே கெடும். 83

சீலங் குலமடியா டண்டிற் கெடுங்கணிகை
ஆலிங் கனந்தனநா சம்மாகும்—நூலிழந்த
வல்லி தழு வக்குறையும் வாழ்நாள் பிறர்தாரம்
புல்லினர்க்கெல் லாநலமும் போம். 84

சத்தியமெக் காலுஞ் சனவிருத்த மாகுமே
எத்தியபொய் யார்க்கு மிதமாகும்—நத்தியபால்
வீடுதொறுஞ் சென்று விலையா மதுவிருந்த
வீடுதனி லேவிலையா மே. 85

நல்லொழுக்க மில்லா ரிடஞ்சேர்ந்த நல்லோர்க்கு
நல்லொழுக்க மில்லாச்சொ னண்ணுமே—கொல்லும்விடப்
பாம்பெனவுன் னூரோ பழுதையே யானாலுந்
தூம்பமரும் புற்றடுத்தாற் சொல். 86

வாக்குநயத் தாலன்றிக் கற்றவரை மற்றவரை
ஆக்கைநயத் தாலறிய லாகாதே—காக்கையொடு
நீலச் சிறுகுயிலை நீடிசையா லன்றியே
கோலத் தறிவருமோ கூறு. 87

ஆசையெனும் பாசத்தா லாடவர்தஞ் சிந்தைதனை
வீசுமனை யாந்தறியில் வீழ்த்தியே—மாசுபுரி
மாயா மனைவியரா மக்கண் மகவென்னும்
நாயாற் கடிப்பித்த னடு. 88

83. The beauty of a woman with abundant locks of hair ceases with the birth of a child. The greatness of saints who seek the grace of God, will cease the moment they seek anything worldly.

84. The reputation of a family is lost by union with a servant ; the family wealth is lost by association with a prostitute; longevity of life is lost by association with a widow and everything is lost unto those who associate with other's wives.

85. Truth is unpalatable to most people, but deceitful falsehood is pleasant; milk has to be taken from door to door to be sold; but toddy is sold on the spot.

86. Even the good associating with the wicked shall deserve reproach; even a bit of rope in a hole is taken for a snake.

87. Except by power of expression, the scholarly cannot by mere shape be distinguished from the unscholarly. The crow and the dark blue koel are to be distinguished only by their voice.

88. With the net of love, the minds of men are fastened to the post of domesticity by the hunters called women and they get them bitten by the hounds called children.

தானறிந்தோ ருக்குதவி தன்னு லமையுமெனில்
தானுவந் தீத றலையாமே—ஆனாதனுற்
சொன்னுற் புரிதலிடை சொல்லியும்பன் னுண்மறுத்துப்
பின்னுட் புரிவதுவே பின். 89

உற்ற மறையகத்தி னுய்க்குமவ னுத்தமனே
மற்றம் மறைபகர்வோன் மத்திமனே—முற்றிழையே
அத்த முறலாற் புகல்வா னதமனென
வித்தகநூ லோதும் விரித்து. 90

உத்தமர்தா மீயுமிடத் தோங்குபனை போல்வரே
மத்திமர்தாந் தெங்குதனை மானுவரே—முத்தலரும்
ஆங்கமுகு போல்வா ரதம ரவர்களே
தேங்கதலி யும்போல்வார் தேர்ந்து. 91

எல்லோர் தமக்கு மினிதுதவ லன்றியே
நல்லோர் தமக்குதவி நாடாரே—வல்லதரு
நாமநிதி மேக நயந்துதவ லன்றியே
தாமுதவி நாடுமோ சாற்று. 92

வெய்யோன் கிரண மிகச்சுடுமே வெய்யவனிற்
செய்யோன் கிரணமிகத் தீதாமே—வெய்யகதிர்
எல்லோன் கிரணத் தெரியினிலு மெண்ணமில்லார்
சொல்லே மிகவுஞ் சுடும். 93

திங்க ளமிர்த கிரணமிகச் சீதளமே
திங்களினுஞ் சந்தனமே சீதளமாம்—இங்கிவற்றின்
அன்பறிவு சாந்த மருளுடையார் நல்வசனம்
இன்பமிகுஞ் சீதளமா மே. 94

89. It is good to help cheerfully those that one knows, to the extent possible to one; hence it is not so good to help after much solicitation and worse helping after much delay and refusal.

90. Whoever guards a secret he is noble; who discloses it is less so; Oh, thou adorned with many ornaments, he is the worst who betrays for lucre.

91. The very noble are as the lofty palmyra in giving, taking very little and giving much; next below are those who are as the cocoanut, giving as much as they take; last of all are those who are like the arecanut and the plantain, yielding much less than they take.

92. Beyond helping all others with pleasure, the good seek no benefit for themselves. The Karpaga tree of the Gods and the two treasures—Sanga and Padma—and the clouds, are known to give and never to seek benefits for themselves.

93. The sun's rays are hot; hotter still is fire; more fierce than the sun's and fire's rays are the evil words of the wicked.

94. Cool are the rays of the moon; cooler still is sandal paste; coolest are the pleasant words of the gracious who have love, learning and patience.

சீராம்வெண் ணீற்றுத் திரிபுண் டரம்விடுத்தே
பேரான முத்தி பெறவிரும்பல்—ஆரமிர்த
சஞ்சீ வினைவிடுத்தே சாகா திருப்பதற்கு
நஞ்சே புசித்ததுபோ லொடு. 95

செந்தா மரையிரவி சேருதயம் பார்க்குமே
சந்திரோ தயம்பார்க்குந் தண்குமுதங்—கந்தமிகும்
பூவலரப் பார்க்கும் பொறிவண் டரனன்பர்
தேவரவைப் பார்ப்பர் தெளிந்து. 96

வில்லமறுகுக் கொவ்வா மென்மலர்க ளொல்வரெனும்
நல்லவன்பர் சொற்கொவ்வா நான்மறைகள்—மெல்லிநல்லாய்
ஆமந் திரமெவையு மைந்தெழுத்தை யொவ்வாவே
சோமசுந்த ரற்கென்றே சொல். 97

கல்லார் பலர்கூடிக் காதலித்து வாழினு நூல்
வல்லா னொருவனையே மானுவரோ—அல்லாரும்
எண்ணிலா வான்மீ னிலகிடினும் வானகத்தோர்
வெண்ணிலா வாமோ விளம்பு. 98

சந்தனத்தைச் சேர்தருவுந் தக்க மணங்கமழுஞ்
சந்தனத்தைச் சார்வேய் தழல்பற்ற—அந்தவனந்
தானுமச் சந்தனமுந் தன்னினமு மாள்வதன்றித்
தானுங் கெடச்சுடுமே தான். 99

கங்கைநதி பாவஞ் சசிதாபங் கற்பகந்தான்
மங்க லுறும்வறுமை மாற்றுமே—துங்கமிகும்
இக்குணமோர் மூன்றும் பெரியோ ரிடஞ்சேரில்
அக்கணமே போமென் றறி. 100

95. Not to wear sacred ashes and yet to wish to go to heaven, is to give up the *Sanjivi* which makes men immortal and take to poison instead.

96. The lotus looks forward to sunrise; the *ambal* to the moonrise; the bees await the opening of the flowers; the devotees of Siva await in their meditation the coming of the Lord.

97. *Bilva* and grass are more acceptable to God Somasundara than any flower; the hymns of the four Saiva Devotees are more than all the four Vedas; O Lady, soft and good! all the mantras are as nothing to the five letters Na-Ma-Chi-Va-Ya.

98. The countless stars that gleam at night in the sky are as nothing compared with the moon; likewise, many fools living together, however lovingly, are not esteemed so much as a single poet.

99. The trees in the vicinity of the sandalwood take on the fragrance of that tree; those in the vicinity of the bamboo, stand the risk of being burnt down, when the bamboo rubs against the sandalwood, burning bamboo and sandalwood and all.

100. The Ganges washes off sin; the moon mitigates heat; the *Karpaga* tree of the Gods banishes poverty; but should you associate with the noble good, the three evils perish at once.

X. அறநெறிச்சாரம்

கடவுள் வாழ்த்து

தாவின்றி எப்பொருளுங் கண்டுணர்ந்து தாமரைப்
பூவின்மேற் சென்றான் புகழடியை—நாவிற்
றுதித்தீண் டறநெறிச் சாரத்தைத் தோன்ற
விரிப்பன் சுருக்காய் விரைந்து. 1

மறவுரையும் காமத் துரையும் மயங்கிப்
பிறவுரையும் மல்கிய ஞாலத்—தறவுரை
கேட்கும் திருவுடை யாரே பிறவியை
நீக்கும் திருவுடை யார். 2

உரைப்பவன் கேட்பான் உரைக்கப் படுவ
துரைத்ததனா லாய பயனும்—புரைப்பின்றி
நான்மையும் போலியை நீக்கி அவைநாட்டல்
வான்மையின் மிக்கார் வழக்கு. 3

அறங்கேட் டருள்புரிந் தைம்புலன்கள் மாட்டும்
இறங்கா திருசார் பொருளும்—துறந்தடங்கி
மன்னுயிர்க் குய்ந்துபோம் வாயி லுரைப்பானேற்
பன்னுதற்குப் பாற்பட் டவன். 4

X. ARANERICHARAM

OR

THE ESSENTIALS OF THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

1. Praising with my tongue, the praise-worthy feet of Him of the Faultless Vision, who walks on lotus flowers, I hasten to set forth clearly, the essentials of the way of righteousness.

2. In a world confounded with a multitude of books dealing with unrighteousness, lust and the like, those, who are so fortunate as to listen to words of righteousness, are the only mortals who can rid themselves of re-birth.

3. Four things are to be considered: the Author, the hearer or Reader; the subject matter of the book and efficacy thereof. The wise reject what is unsound and accept or establish what is sound in them.

4. He who is versed in the laws of righteousness, gracious in himself, not given up to the five senses, freed from attachment, external and internal, self-controlled and capable of expounding the ways of salvation to men, is best fitted to teach the laws of Righteousness.

பிள்ளைபேய் பித்தன் பிணியாளன் பின்னோக்கி
வெள்ளை களிவிடமன் வேட்கையான்—தெள்ளிப்
புரைக்கப் பொருளுணர்வா னென்றிவரே நூலை
உரைத்தற் குரிமையிலா தார். 5

தடுமாற்ற மஞ்சுவான் தன்னை யுவர்ப்பான்
வடுமாற்ற மஞ்சித்தற் காப்பான்—படுமாற்றால்
ஒப்புரவு செய்தாண் டுறுதிச்சொல் சேர்பவன்
தக்கான் தரும வுரைக்கு. 6

தன்சொல்லே மேற்படுப்பான் தண்டி தடிபிணக்கன்
புன்சொல்லே போதரவு பார்த்திருப்பான்—இன்சொல்லை
ஏன்றிருந்தும் கேளாத ஏழை எனஇவர்கட்
கான்றவர்கள் கூறா ரறம். 7

வினையுயிர் கட்டுவீ டின்ன விளக்கித்
தினையனைத்தும் தீமையின் றாகி—நினையுங்கால்
புல்லறத்தைத் தேய்த்துலகி னோடும் பொருந்துவதாம்
நல்லறத்தை நாட்டு மிடத்து. 8

ஆவட்டை போன்றறியா தாரை மயக்குறுத்திப்
பாவிட்டார்க் கெல்லாம் படுகுழியாய்க்—காவிட்
டிருமைக்கும் ஏமம் பயவா தனவே
தருமத்துப் போலிக டாம். 9

5. An infant; one possessed; a lunatic; an invalid; one who does not look forward; a simpleton; a drunkard; a mischief-maker; a covetous person; one who understands faultily, these are unfit to expound the laws of Righteousness.

6. He who fears, deprecates all praise of himself, guards himself against all blame; helps others as far as lies in his power; listens to the firmly established words of wisdom and abides thereby is most fit to hear words of Righteousness.

7. One who persists in his own opinion however wrong; one who is conceited; one who obstinately differs merely for the sake of difference; one who looks out for vile words; one who never listens to sweet words though possessed of opportunities, to these the wise do not impart instruction in righteousness.

8. A book purporting to establish well the laws of Righteousness, should expound Karma, the nature of the Soul, of Bondage, and the way of freedom from bondage; should propound such tenets as are not harmful but are capable of wiping out unrighteousness, and should conform to the ways of the wise.

9. Terrifying the ignorant at the point of death, subjecting them to all manner of evil and not helping them with what benefits them here and hereafter, are books that are not books at all of Righteousness.

புல்ல வுரைத்தல் புகழ்தல் பொருளீதல்
நல்ல ரிவரென்று நட்பாடல்—சொல்லின்
அறங்கேள்வி யாலாம் பயனென் றுரைப்பர்
மறங்கேள்வி மாற்றி யவர். 10

காட்சி யொழுக்கொடு ஞானந் தலைநின்று
மாட்சி மனைவாழ்த லன்றியு—மீட்சியில்
வீட்டுலக மெய்தல் எனவிரண்டே நல்லறங்
கேட்டதனா லாய பயன். 11

நூல்

மெய்ம்மை பொறையுடைமை மேன்மை தவமடக்கம்
செம்மையொன் றின்மை துறவுடைமை—நன்மை
திறம்பா விரதந் தரித்தலோ டின்ன
அறம்பத்தும் ஆன்ற குணம். 12

தனக்குத் துணையாகித் தன்னை விளக்கி
இனத்துள் இறைமையுஞ் செய்து—மனக்கினிய
போகந் தருதலால் பொன்னே! அறத்துணையோ
டேகமா நண்பொன் றுமில். 13

ஈட்டிய வொண்பொருளும் இல்லொழியும் சுற்றத்தார்
காட்டுவாய் நேரே கலுழ்ந்தொழிவர்—மூட்டும்
எரியின் உடம்பொழியும் ஈர்ங்குன்ற நாட!
தெரியின் அறமே துணை. 14

10. Speaking of it, the wise, well-acquainted with virtue say, that the benefit of study of the nature of virtue is, consistent speech, praise, gift of wealth and good fellowship.

11. The advantage of being instructed in virtuous lore is twofold, good discipline with noble domestic life, and attainment of unfailing salvation by advancement in wisdom.

12. Truthfulness, patience, nobility, austerity, self-control, uprightness, non-possession of wealth, asceticism, adherence to the path of rectitude, these ten virtues make up all nobility.

13. O thou that art like Lakshmi, there is no friend like virtue, seeing it is a help here and hereafter; makes one known and understood by all; enables one to be the foremost amongst one's kinsmen; and bestows on one all the joys of the heart's desire.

14. O King of cool mountains! A man's accumulations stay behind in the house. His weeping kinsmen leave him at the crematorium. Fire consumes his body. Well considered, only his virtues keep him company.

நோற்பவ ரில்லார்க்குச் சார்வாகி இல்லவரும்
நோற்பவர்க்குச் சார்வா யறம்பெருக்கி—யாப்புடைக்
காழுங் கிடுகும்போல் நிற்குங் கயக்கின்றி
ஆழிசூழ் வையத் தறம். 15

இன்சொல் விளைநிலமா ஈதலே வித்தாக
வன்சொற் களைகட்டு வாய்மை எருவட்டி
அன்புநீர் பாய்ச்சி அறக்கதி ரீன்றதோர்
பைங்கூழ் சிறுகாலைச் செய். 16

காலைச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச்செய் வாரே தலைப்படுவார்—மாலைக்
கிடந்தான் எழுதல் அரிதால்மற் றென்கொல்
அறங்காலை செய்யாத வாறு. 17

சென்றநா ளெல்லாம் சிறுவிரல்வைத் தெண்ணலாம்
நின்றநாள் யார்க்கும் உணர்வரி—தென்றொருவன்
நன்மை புரியாது நாளுலப்ப விட்டிருக்கும்
புன்மை பெரிது புறம். 18

கோட்டுநா ளிட்டுக் குறையுணர்ந்து வாராதால்
மீட்டொரு நாளிடையுந் தாராதால்—வீட்டுதற்கே
வஞ்சஞ்செய் கூற்றம் வருதலால் நன்றாற்றி
அஞ்சா தமைந்திருக்கற் பாற்று. 19

இன்றுளார் இன்றேயும் மாய்வர் அவருடைமை
அன்றே பிறருடைமை யாயிருக்கும்—நின்ற
கருமத்த ரல்லாத கூற்றின்கீழ் வாழ்வார்
தருமந் தலைநிற்றல் நன்று. 20

15. Should ascetics and householders mutually help each other and make virtue flourish (in both the spheres of worldly and spiritual life), it shall never fail in this sea-surrounded world, but be firmly established as pillar and rafter.

16. With sweet words as the fruitful soil, with gifts as seeds, with harshness weeded out, manuring with truth and watering with affection, raise betimes the crop consisting of sheaves of virtue.

17. They alone succeed who early take hold of and practise virtue. It is not certain that he who lies down at night will wake up in the morning. Wherefore then do you not begin early to do good?

18. The days that are gone, may be counted on the little fingers: the days before us none can compute. Great is the harm of letting the days pass without doing good.

19. As Death the destroyer comes not before the allotted time and does not allow one day beyond, one must do good and calmly and fearlessly await his deceitful coming.

20. He that is alive to-day, dies presently and his possessions forthwith become those of another; it is well therefore that men who are under the sway of Death, act well and establish themselves in virtue.

மின்னு மிளமை உளதாம் எனமகிழ்ந்து
பின்னை யறிவெனென்றல் பேதைமை—தன்னைத்
துணித்தானும் தாங்கா தறஞ்செய்க கூற்றம்
அணித்தாய் வருதலு முண்டு. 21

மூப்பொடு தீப்பிணி முன்னுறீஇப் பின்வந்து
கூற்ற வரசன் குறும்பெறியும்—ஆற்ற
அறவரண மாராய்ந் தடையினஃ தல்லால்
பிறவரண மில்லை யுயிர்க்கு. 22

திருத்தப் படுவ தறக்கருமந் தம்மை
வருத்தியு மாண்புடையார் செய்க—பெருக்க
வரவும் பெருங்கூற்றம் வன்கண் ஞமன்கீழ்த்
தரவறுத்து மீளாமை கண்டு. 23

முன்னே ஒருவன் முடித்தான்றன் துப்பெலாம்
என்னே ஒருவன் இகழ்ந்திருத்தல்?—முன்னே
முடித்த படியறிந்து முன்முன் அறத்தைப்
பிடிக்க பெரிதாய் விரைந்து. 24

குறைக்கருமம் விட்டுரைப்பிற் கொள்ள உலவா
அறக்கருமம் ஆராய்ந்து செய்க—பிறப்பிடைக்கோர்
நெஞ்சேமாப் பில்லாதான் வாழ்க்கை நிரயத்துத்
துஞ்சாத் துயரந் தரும். 25

21. It is foolishness to believe that fleeting youth will last for ever and postpone practice of virtue to old age. Death may happen even now. Therefore undelaying and even at the expense of torturing your body practise virtue.

22. Sending forward old age and dire disease, King Death, comes and overthrows this fortress of a body. Seek the protection of much virtue; considered anywise, there is no other protection to life.

23. What is worth doing, is doing good. Let the wise do it, at whatever cost; for there is no escaping from that sure visitor, the harsh King of Death.

24. What is the good of mocking at one who has wasted all his wealth and departed from this world? It is mere foolishness. Rather one should hasten along the path of the virtuous and do more and more what is righteous.

25. The essential duties of life are too numerous to mention. Therefore choose for yourself righteous deeds and do them. Who does not make his own heart his best defence in the next birth, is sure to suffer endless pain in hell.

அறம்புரிந் தாற்றுவ செய்யாது நாளும்
உறங்குதல் காரண மென்னை?—மறந்தொருவன்
நாட்டு விடக்கூர்தி அச்சிறுங் காலத்துக்
கூட்டுந் திறமின்மை யால். 26

பாவம் பெருகப் பழிபெருகத் தன்னோம்பி
ஆவதொன் றில்லை யறனழித்துப்—பாவம்
பொரூஅ முறைசெய் பொருவில் ஞமன்கீழ்
அரூவுண்ணும் ஆற்றவு நின்று. 27

முற்செய் வினையின் பயன்றுய்த் ததுவுலந்தால்
பிற்செய் வினையின்பின் போகலால்—நற்செய்கை
ஆற்றுந் துணையும் அறமறவேல் நன்னெஞ்சே!
கூற்றங் குடில்பிரியா முன். 28

திரையவித்து நீராட லாகா உரைப்பார்
உரையவித்தொன் றுஞ்சொல் இல்லை—அரைசராய்ச்
செய்தும் அறமெனினும் ஆகா துளவரையால்
செய்வதற்கே ஆகுந் திரு. 29

கல்லா வொருவனைக் காரணங் காட்டினும்
இல்லைமற் றென்றும் அறனுணர்தல்—நல்லாய்!
நறுநெய் நிறைய முகப்பினு மூழை
பெறுமோ சுவையுணரு மாறு. 30

26. Why without doing all the good you can, do you forgetfully sleep over it? When the vehicle of flesh created by Brahma breaks down, it will be impossible to mend it.

27. To accumulate sin and blame from mere selfishness to the prejudice of all righteousness is no good. The just and peerless god of Death, intolerant of evil cuts down a man's life stealthily but steadfastly.

28. Dear Heart! We enjoy the benefit of former good; that exhausted, we are born according to our deeds in this birth. Therefore, ere the god of Death separates the life from the body, forget not righteousness, but do all the good you can.

29. It is not possible to calm down the waves before bathing. There is no higher truth than this. It is no good waiting to do good till after one has grown rich, for riches may not then stand one in good stead. One should do good then and there according to his means. To him alone riches prove useful.

30. However clearly explained, the path of virtue is never understood by an ignoramus. Oh virtuous maid! what does a ladle know of the sweetness of food cooked in excellent ghee however much it helps to serve it out?

வைகலும் நீருட் கிடப்பினும் கல்லிற்கு
மெல்லென்றல் சால அரிதாகும்—அஃதேபோல்
வைகலும் நல்லறம் கேட்பினுங் கீழ்கட்குக்
கல்லினும் வல்லென்னும் நெஞ்சு. 31

கயத்திடை உய்த்திடினும் கன்னனையா தென்றும்
பயற்றுக் கறிவேவா தற்றால்—இயற்றி
அறவுரை கேட்ட விடத்தும் அனையார்
திறவுரை தேறா தவர். 32

அற்ற பொழுதே அறநினைத்தி யாதொன்றும்
பெற்ற பொழுதே பிறநினைத்தி—எற்றே
நிலைமையில் நன்னெஞ்சே! நின்னொடு வாழ்க்கை
புலைமபங்கி யன்ன துடைத்து. 33

ஒருபால் திருத்த ஒருபால் கிழியும்
பெருவாழ்க்கை முத்தாடை கொண்ட—திருவாளா
வீணாள் படாமைநீ துன்னம்பொய் யேயாக
வாணாள் படுவ தறி. 34

உள்ளநாள் நல்லறஞ் செய்கென்னும் சாற்றன்றோ
வில்லைநாட் பேயன் றிடங்கடிந்து—தொல்லை
இடைக்கடையு மாற்றார் இரந்தார்க்கு நின்றார்
கடைத்தலைவைத் தீயும் பலி. 35

ஒருநாளும் நீதரியாய் உண்ணென்று சொல்லி
இருநாளைக் கீந்தாலும் ஏலாய்—திருவாளா!
உன்னோ டுறுதி பெரிதெனினும் இவ்வுடம்பே!
நின்னோடு வாழ்த லரிது. 36

31. Stone never softens however long (daily) under water; likewise, however oft (daily) they hear of righteousness, the low only harden their hearts more than stone.

32. Stone is never saturated with water even when dipped in a tank; some seed-cereals never soften with boiling. Likewise, the vulgar never know the way of righteousness, however much they may be made to listen to discourses on righteousness.

33. When bereft of wealth, you think of charity; when possessed of aught, you think of something other than charity. O unstable mind of mine! living with thee is like keeping low company.

34. As you patch it up in one place, it tears off in another, this old piece of cloth called life! O thou fortunate, waste no time in unprofitable patching up. Know this life hath an End!

35. The alms given to one in poverty, who did not do charity when he was in affluence, advise him to do charity if he gets riches.

36. You cannot put up with a day's starvation; nor do you store up for two days when offered; O graceless body, though the end of life is noble, it is impossible to live with you.

கட்டளை கோடித் திரியிற் கருதிய
இட்டிகையுங் கோடு மதுபோலும்—ஒட்டிய
காட்சி திரியி னறந்திரியும் என்றுரைப்பர்
மாட்சியின் மிக்கவர் தாம். 37

தலைமகனும் நூலும் முனியும் பொருளும்
தொலைவின் றுணிவொடு பக்கம்—மலைவின்றி
நாட்டியிவ் வாறும் உரைப்பரே நன்னெறியைக்
காட்டி யறமுரைப் பார். 38

இறந்தும் பெரியனூ லெம்மதே தெய்வம்
அறந்தானும் இஃதேசென் றுற்றத்—துறந்தார்கள்
தம்பாலே வாங்கி யுரைத்ததனால் ஆராய்ந்து
நம்புக நல்ல அறம். 39

ஒன்றோடொன் றொவ்வாத பாசண்டத் துள்ளெல்லாம்
ஒன்றோடொன் றொவ்வாப் பொருடெரிந்—தொன்றோடொன்
றொவ்வா உயிரோம்பி உட்டூய்மை பெற்றதே
அவ்வாய தாகும் அறம். 40

நிறுத்தறுத்துச் சுட்டுரைத்துப் பொன்கொள்வான் போல
அறத்திறனும் ஆராய்ந்துள் புக்கால்—பிறப்பறுக்கும்
மெய்ந்நூல் தலைப்பட லாகுமற் றாகாதே
கண்ணோடிக் கண்டதே கண்டு. 41

காய்த லுவத்த லகற்றி ஒருபொருட்கண்
ஆய்த லறிவுடையார் கண்ணதே—காய்வதன்கண்
உற்றகுணந் தோன்றா தாகும் உவப்பதன்கண்
குற்றமும் தோன்றாக் கெடும் 42

37. When the mould is misshapen, the brick that is made therein is also misshapen. The wise say that one's righteousness suffers with one's intellect.

38. Those who expound the way of righteousness, speak in no uncertain terms of the Lord, of true knowledge, of asceticism, of wealth, of the destructibility of all things sublunary.

39. The best of scriptures is ours; god and virtue are what we have set forth. Believe in us because what we declare, we got from those who renouncing the world, realised truth.

40. Other faiths are inconsistent and contradictory; on no matter is anything clear. But amid dissimilar things, it is righteousness to protect life and to be pure and clean within one's self.

41. Those that buy gold test it by weighing, cutting, assaying. If truth is also sought that way, one might secure the true wisdom that annihilates re-birth. Otherwise it is no use, following anything that catches one's fancy.

42. Eschewing affection and aversion, the wise investigate the truth of anything. The virtue of what you are averse from and the defect of what you are affectionate towards will both be lost out of sight.

துறந்தார் துறந்தில ரென்றறிய லாகும்
துறந்தவர் கொண்டொழுகும் வேடம்—துறந்தவர்
கொள்ப கொடுப்பவற்றாற் காணலாம் மற்றவர்
உள்ளம் கிடந்த வகை. 43

இந்தியக் கொல்கா விருமுத் தொழில்செய்தல்
சிந்தைதீ ரப்பியத்தின் போலாக்கல்—பந்தம்
அரித லிவையெய்து மாறொழுகு வார்க்கே
உரிதாகும் உம்ப ருலகு. 44

அழலடையப் பட்டான் அதற்குமா றாய
நிழலாதி தன்னியல்பே நாடும்—அழலதுபோல்
காமாதி யாலாங் கடுவினைக் கட்டழித்துப்
போமாறு செய்வார் புரிந்து. 45

வெப்பத்தா லாய வியாதியை வெல்வதூஉம்
வெப்பமே என்னார் விதியறிவார்—வெப்பம்
தணிப்பதூஉம் தட்பமே தான்செய் வினையைத்
துணிப்பதூஉம் தூய வொழுக்கு. 46

தத்தம திட்டம் திருட்ட மெனவிவற்றோ
டெத்திறத்தும் மாறாப் பொருளுரைப்பர்—பித்தரவர்
நூல்களும் பொய்யேவந் நூல்விதியி னோற்பவரும்
மால்கள் எனவுணரற் பாற்று. 47

43. The sincerity or hollowness of assumed asceticism may be known from what the ascetic gives and takes.

44. Restrain the five senses indulgence in which wears out your vitality, do the six-fold actions and be rid altogether of desires. So unattached, you shall inherit the kingdom of Heaven.

45. He who is scorched by the heat of the sun, seeks as a relief the cool shade and the like, so different from heat. Likewise, he who is entangled in the evil of lust, should practise discipline to be rid of the bondage of birth.

46. Those who know the laws of nature say not that any disease caused by heat in the body, could be cured by heat. On the contrary it is healed by coolness. To be rid of one's wicked actions, one should submit to discipline and walk in the path of virtue.

47. It should be understood that they are fools whose practice differs from their teaching and who explain all things in like contrary and inconsistent fashion. Their works are false and those are deluded who act according to their writings.

குருட்டுச் செவிடர்கள் கோல்விட்டுத் தம்முள்
தெருட்டி வழிசொல்லிச் சேறல்—திருட்டேட்டம்
மாறு கொளக்கிடந்த மார்க்கத்தால் நற்கதியில்
ஏறுதும் என்பா ரியல்பு. 48

அற்றறியுங் காரணத்தை ஆராய்ந் தறவுரையைக்
கற்றறிந்த மாந்தர் உரைப்பவே—மற்றதனை
மாட்சி புரிந்த மதியுடை யாளரே
கேட்பர் கெழுமி யிருந்து. 49

உருவும் ஒழுக்கமும் நூலும் பொருளும்
பொருவில் தலைமகனோ டின்ன—ஒருவாது
கண்டு கருதிக் கயக்கறத் தேர்ந்தபின்
கொண்டுவீ டேற்க வறம். 50

நூலுணர்வு நுண்ணொழுக்கம் காட்டுவிக்கும் நொய்யவாம்
சால்பின்மை காட்டும் சவர்ச்செய்கை—பால்வகுத்துப்
பட்டிமையா லாகா பரமார்த்தம் பற்றின்மை
ஒட்டுவா னுய்ந்துபோ வான். 51

48. The attempts of those who depend upon their own faulty perception and their own impulse for guidance to lead them to bliss, is like the attempt of two men blind and deaf to reach their destination with the aid of their staff and their discussion of the path.

49. It is befitting, that only those who are well versed in the works of wisdom should expound the need for renunciation to one trying to know the truth. It is equally befitting that only the good and sensible should sit round and listen to the teachings.

50. Know clearly the nature of things, the power of conduct, the wisdom in books the significance thereof, and the nature of the Lord, one and unique, and then pursue the path of righteousness to attain to salvation.

51. Real knowledge is known by noble conduct; low acts betray useless knowledge. It is impossible to attain to perfection by practising duplicity. He that is unattached attains to salvation.

புனைபடை கண்டஞ்சித் தற்காப்பான் றன்னை
வினைகடியு மென்றடி வீழ்தல்—கனையிருட்கண்
பல்லெலி தின்னப் பறைந்திருந்த பூனையை
இல்லெலி காக்குமென் றற்று. 52

மாடமும் மண்ணீடுங் கண்டடக்க மில்லாரைக்
கூடி வழிப்படுங் கோளமை—ஆடரங்கின்
கோவகமாய் நின்றானோர் கூத்தனை ஊர்வேண்டிச்
சேவகமாய் நின்ற துடைத்து. 53

நாற்றமொன் றில்லாத பூவொடு சாந்தினை
நாற்றந்தான் வேண்டி யதுபோலும்—ஆற்ற
மறுவறு சீலமும் நோன்புமில் லாரை
உறுபயன் வேண்டிக் கொளல். 54

மால்கடல்சூழ் வையத்து மையாதாங் காத்தோம்பிப்
பால்கருதி யன்ன துடைத்தென்பர்—மேல்வகுத்து
மன்னிய நற்குண மில்லாரைத் தாம்போற்றிப்
புண்ணியங் கோடு மெனல். 55

உடங்கமிழ்தங் கொண்டா னொருவன் பலரும்
விடங்கண்டு நன்றிதுவே என்றால்—மடங்கொண்டு
பல்லவர் கண்டது நன்றென் றமிழ்தொழிய
நல்லவனும் உண்ணுமோ நஞ்சு. 56

52. Seeking the help of one who trembles at the mere sight of an army and runs for self-protection, and falling at his feet with the hope that he will wash off all sin, is like setting an infirm cat to guard a house against rats, a cat which allowed rats to make ravages everywhere, but simply mewed, to save himself from being worried by the rats.

53. To revere and accept the spiritual leader-ship of one who grows covetous at the sight of a house, and a mansion, is like beseeching an actor-king in a play to assume rulership over the city.

54. To seek instructions from those who are not distinguished for faultless conduct or austerity is like seeking sweet scent from flowers and sandal-paste devoid of fragrance.

55. In this wide ocean-surrounded world, to consider the unrighteous as noble and follow them for instruction in virtue is like keeping a dry cow and expecting milk therefrom.

56. Shall one who hath possession of nectar that gives immortality, hearing others declare poison to be good, foolishly give up his nectar and take the poison, because he fancies, what many speak must be the truth?

தன்னையும் தன்னிற் பொருளையும் பட்டாங்கிற்
பன்னி யறமுரைக்க வல்லாரை—மன்னிய
சிட்ட ரெனச்சிட்டன் தேற்றுவ தல்லாரைச்
சிட்டரென் றேத்தல் சிதைவு. 57

எத்துணை கற்பினும் ஏகான்ம வாதிகள்
புத்தியும் சொல்லும் பொலிவிலவாய்—மிக்க
அறிவனால் கற்றா ரலவெனவே நிற்கும்
எறிகதிர்முன் நீள்சுடரே போன்று. 58

அவ்விநய மாறும் மும்மூட மெண்மயமும்
செவ்விதி னீக்கிச் சினங்கடிந்து—கவ்விய
எட்டுறுப்பி னாய இயல்பினாற் காட்சியார்
சுட்டறுப்பர் நாற்கதியிற் றுன்பு. 59

அச்சமே ஆசை உலகிதம் அன்புடைமை
மிக்கபா சண்டமே தீத்தெய்வ—மெச்சி
வணங்குத லவ்விநயம் என்பவே மாண்ட
குணங்களிற் குன்றா தவர். 60

மன்ன னுடன்வயிறு மாண்புடைத் தாய்தந்தை
முன்னி முடிக்கு முனியாசான்—பன்னியங்
காய குரவர் இவரென்ப வையத்துத்
தூய குலஞ்சாதி யார்க்கு. 61

கண்டதனைத் தேறா தவனுங் கனாக்கண்டு
பெண்டிரைப் பேதுற்றுக் கொன்றானும்—பண்டிதனாய்
வாழ்விப்பக் கொண்டானும் போல்வரே வையத்துக்
கோள்விற்பக் கொள்ளாநின் றார். 62

57. Learn to call them masters who knowing themselves and what they are competent to teach, instruct others in righteousness. It is wrong to regard others as masters.

58. However learned, the words and the wisdom of those who maintain that the soul alone exists, are ineffectual: as ineffectual as the lamp light before the radiance of the sun. They are as if they had studied nothing.

59. He gets rid of pains of four-fold rebirths who shaking off six kinds of faulty conduct, three-fold ignorance, eight-fold conceit and giving up anger, sees things with unerring perception made keen by eight-fold discipline.

60. Those replete with noble qualities call the following six, as faults in conduct—fear, desire, worldliness, affection, false-faith, worship of evil gods.

61. To those of spotless good discipline the following are masters, the King, one's own father and mother, the ascetic who unfailingly fulfils his will, the preceptor and his wife.

62. Those who credulously believe the false teachings of false teachers, resemble those who disbelieving their eyes are not convinced by what they see, who kill their wives suspecting their chastity in a dream and are Pundits depending on others for wisdom.

தோல்காவி சீரைத் துணிகீழ் விழவுடுத்தல்
கோல்கா கரகம் குடைசெருப்பு—வேலொடு
பல்லென்பு தாங்குதல் பாசண்டி மூடமாய்
நல்லவரால் நாட்டப் படும். 63

ஆவரண மின்றி அடுவாளும் ஆனைதேர்
மாவரண மின்றி மலைவானும்—தாவில்
கழுதை யிலண்டஞ் சுமந்தானும் போலப்
பழுதாகும் பாசண்டி யார்க்கு. 64

அறிவுடைமை மீக்கூற்றம் ஆன குலனே
உறுவலி நற்றவ மோங்கிய—செல்வம்
பொறிவனப்பின் எம்போல்வா ரில்லென்னு மெட்டும்
இறுதிக்கண் ஏமாப் பில. 65

உழந்துழந்து கொண்ட உடம்பினைக் கூற்றுண்ண
இழந்திழந் தெங்கணுந் தோன்றச்—சுழன் றுழன்ற
சுற்றத்தா ரல்லாதா ரில்லையால் நன்னெஞ்சே!
செற்றத்தால் செய்வ துரை. 66

உயிரும் உடம்பும் பிரிவுண்மை யுள்ளிச்
செயிருஞ் சினமுங் கடிந்து—பயிரிடைப்
புற்களைந்து நெற்பயன் கொள்ளு மொருவன்போல்
நற்பயன் கொண்டிருக்கற் பாற்று. 67

63. The wise regard, as the folly of the men of a false faith, the practice of carrying about deer or tiger skin, wearing ochre-coloured robes with long skirts sweeping the ground, having a stick, *Kavadi*, water-vessel, umbrella, sandals, a spear, teeth and bones in strings, and all the pomp of religiosity.

64. Like to the action of him who fights without the four-fold force of chariot, elephant, horse and foot, or that of a man who while riding on the back of an ass, yet carries the load on his head, the action of Sanyasins of false faith will end only in ridicule.

65. Unprofitable after all are the eight kinds of conceit based on learning, fame, birth, prowess, penance, wealth and beauty.

66. This body which by repeated birth we have won, we have repeatedly lost unto Yama, God of Death. So lost and so won, and born everywhere, there are none, who are not our kindred. Why then lose temper with any ?

67. Pondering on the certainty of the separation of life from the body, one should shed both ignorance and anger; and like him who avoiding the weeds, obtains the grain it is befitting one should do only what is good.

ஐயம் அவாவே உவர்ப்பு மயக்கின்மை
செய்பழி நீக்கல் நிறுத்துதல்—மெய்யாக
அன்புடைமை ஆன்ற அறவிளக்கஞ் செய்தலோ
டென்றிவை எட்டாம் உறுப்பு. 68

மக்க ளுடம்பு பெறற்கரிது பெற்றபின்
மக்க ளறிவும் அறிவரிது—மக்கள்
அறிவ தறிந்தா ரறத்தின் வழுவார்
நெறிதலை நின்றொழுகு வார். 69

பிறந்த இடநினைப்பின் பேர்த்துள்ள லாகா
மறந்தேயு மாண்பொழியு நெஞ்சே!—சிறந்த
ஒழுக்கத்தோ டொன்றி உயப்போதி யன்றே
புழுக்கூட்டுப் பொச்சாப் புடைத்து. 70

தேசுந் திறனறிந்த திட்பமுந் தேர்ந்துணர்ந்து
மாசு மனத்தகத் தில்லாமை—ஆசின்றிக்
கற்றல் கடனறிதல் கற்றா ரினத்தராய்
நிற்றல் வரைத்தே நெறி. 71

எப்பிறப் பாயினும் ஏமாப் பொருவற்கு
மக்கட் பிறப்பிற் பிறிதில்லை—அப்பிறப்பில்
கற்றலும் கற்றவை கேட்டலும் கேட்டதன்கண்
நிற்றலும் கூடப் பெறின். 72

கற்றதுவுங் கற்றொருபால் நிற்பக் கடைப்பிடியும்
மற்றொருபால் போக மறித்திட்டுத்—தெற்றென
நெஞ்சத்துட் டீமை யெழுதருமேல் இன்னாதே
கஞ்சத்துட் கற்பட்டாற் போன்று. 73

68. The following eight constitute faultless perception:—freedom from doubt, desire, hatred and ignorance, refraining from evil, steadfastly doing good, unbounded love towards all living beings, and illumination of righteousness.

69. It is a rare boon to be born a man; so born, it is rarer still to be well-versed in the wisdom of men; those so versed, will not deviate from the path of rectitude, but practise discipline strenuously.

70. O Little Heart, you cannot remember the places where you were born before. Forgetfulness is the heritage of this wormy body. Take to good discipline and seek your salvation.

71. The path of righteous conduct leads one to distinction, to have strength of mind to discern right from wrong, to know the Truth, to be pure in mind, to attain to faultless learning of scriptures, to be alive to one's duties and to love and be loved by learned men.

72. Of every kind of birth, that which confers the greatest joy is being born a man; so born, it will be really a great joy if one should study, hearken and act conformably thereto.

73. Like stone flung upon fried wafers the learning that points one way and the practice that points another way are useless since they lead to wickedness in the mind.

விதிப்பட்ட நூலுணர்ந்து வேற்றுமை நீக்கிக்
கதிப்பட்ட நூலினைக் கையகந் தாக்கிப்
பதிப்பட்டு வாழ்வார் பழியாய செய்தல்
மதிப்புறத்திற் பட்ட மறு. 74

பற்றொடு செற்றம் பயமின்றிப் பல்பொருளும்
முற்ற உணர்ந்தான் மொழிந்தன—கற்றும்
கடையாய செய்தொழுகும் காரறிவி னோரை
அடையா ரறிவுடை யார். 75

நல்வினைப் பினல்லால் நறுந்தா மரையாளும்
செல்லாள் சிறந்தார்பி னயினும்—நல்வினைதான்
ஓத்தும் ஒழுக்கமும் தானமும் உள்வழி
நீத்தல் ஒருபொழுது மில். 76

தன்னிற் பிறிதில்லை தெய்வம் நெறிநிற்பில்
ஒன்றானுந் தானெறி நில்லானேல்—தன்னை
இறைவனாச் செய்வானுந் தானேதான் தன்னைச்
சிறுவனாச் செய்வானுந் தான். 77

அஞ்சினா யேனு மடைவ தடையுங்காண்
துஞ்சினா யென்று வினைவிடா—நெஞ்சே!
அழுதா யெனக்கருதிக் கூற்றொழியா தாற்றத்
தொழுதேன் நிறையுடையை யாகு. 78

பலகற்றோம் யாமென்று தற்புகழ வேண்டா
அலர்கதிர் ஞாயிற்றைக் கைக்குடையும் காக்கும்
சிலகற்றார் கண்ணும் உளவாம் பலகற்றார்க்
கச்சாணி யன்னதோர் சொல். 79

74. Studying the prescribed books of discipline, avoiding what is contrary thereto, making all books of wisdom widely current, are those who desire to serve the Lord. Should they do anything wrong that will be as the stain in the moon, a thing of nothing.

75. Even those who, void of desire, hatred and fear, are well-versed in the words of the perfect Lord, should they pursue low actions, the wise would avoid associating with them.

76. Even Lakshmi does not come to a devotee except by reason of good deeds done; and good deeds are never absent from those who are learned, well-disciplined and generous.

77. There is no God higher than a well-disciplined man: nothing lower than one who is not at all disciplined. What makes one a lord is one's self; what makes one low is likewise one's self too.

78. However much you may dread it, what must happen, will happen. Even if you die, your acts won't leave you. O heart! Death won't spare you because you weep. I beg of you learn humility and acquiescence.

79. Be not conceited with the notion that you have studied a great deal. The manyrayed sun is hidden by an umbrella. Even among those who have studied but little, there may be some one that is like the lynch-pin of the chariot.

தன்னை யொருவன் இகழ்ந்துரைப்பின் தானவனைப்
பின்னை யுரையாப் பெருமையான்—முன்னை
வினைப்பயனு மாயிற்றா மென்றதன்கண் மெய்ம்மை
நினைத்தொழிய நெஞ்சினோ யில். 80

எள்ளிப் பிறருரைக்கும் இன்னாச்சொல் தன்னெஞ்சில்
கொள்ளிவைத் தாற்போற் கொடிதெனினும்-மெள்ள
அறிவென்னு நீரால் அவித்தொழுக லாற்றின்
பிறிதொன்றும் வேண்டா தவம். 81

நம்மைப் பிறர்சொல்லும் சொல்லிவை நாம்பிறரை
எண்ணாது சொல்லும் இழுக்கிவை யென்றெண்ணி
உரைகள் பரியா(து) உரைப்பாரில் யாரே
களைகண தில்லா தவர். 82

பிறர்க்கின்னா செய்தலிற் பேதைமை யில்லை
பிறர்க்கின்னா தென்றுபே ரிட்டுத்—தனக்கின்னா
வித்தி விளைத்து வினைவிளைப்பக் காண்டலிற்
பித்து முளவோ பிற. 83

முன்னின் றொருவன் முகத்தினும் வாயினும்
கன்னின் றுருகக் கலந்துரைத்துப்—பின்னின்
றிழித்துரைக்கும் சான்றோரை அஞ்சியே தேவர்
விழித்திமையார் நின்ற நிலை. 84

பொய்ம்மேற் கிடவாத நாவும் புறனுரையைத்
தன்மேற் படாமைத் தவிர்ப்பானும்—மெய்ம்மேல்
பிணிப்பண் பழியாமை பெற்ற பொழுதே
தணிக்கு மருந்து தலை. 85

80. He who has the greatness not to retaliate on one who has spoken ill of him, will look on the insult as the result of his past evil and see the truth. He will thereby not suffer pain in his mind.

81. Though the wicked words of insulting men burn the mind like brands, quietly quench them with the water of sense. Higher than such patience, there is no other penance.

82. These are what we want others to say of us; these are what we thoughtlessly use of others and insult them unwittingly with. So discriminating, one should speak so as not to insult any one. If one does not discriminate, but speaks insultingly to others, thers is none so devoid of support as he.

83. There is no greater folly than doing harm to others. Under name of doing so, one finds one is sowing the seeds of harm to one's self. Is there greater folly than this?

84. The gods never wink their eyelids, fearing those virtuous men, who having to one's face spoken sweetly with smiles and honied words, speak contemptuously of one behind one's back!

85. He has secured the best medicine for the disease called birth, who refrains from falsehood, tale-bearing and feels attracted towards truth.

ஒளியும் ஒளிசான்ற செய்கையும் சான்றோர்
தெளிவுடைய ரென்றுரைக்கும் தேசும்-களியென்னும்
கட்டுரையால் கோதப் படுமேல் இவையெல்லாம்
விட்டொழியும் வேறாய் விரைந்து. 86

ஓதலும் ஓதி யுணர்தலும் சான்றோரால்
மேதை எனப்படும் மேன்மையும்—சூது
பொருளென்னும் சொல்லினால் புல்லப் படுமேல்
இருளாம் ஒருங்கே இவை. 87

தனக்குத் தகவல்ல செய்தாங்கோ ராற்றால்
உணற்கு விரும்புங் குடரை—வனப்பற
ஆம்பற்றாள் வாடலே போல அகத்தடக்கித்
தேம்பத்தாங் கொள்வ தறிவு. 88

அறனும் அறனறிந்த செய்கையும் சான்றோர்
திறனுடைய னென்றுரைக்குந் தேசும்—பிறனில்
பிழைத்தா னெனப்பிறரால் பேசப் படுமேல்
இழுக்காம் ஒருங்கே யிவை. 89

சாவாய்நீ நெஞ்சமே! சல்லிய வென்னைநீ
ஆவதன்கண் ஒன்றானு நிற்கொட்டாய்—ஓவாதே
கட்டழித்துக் காமக் கடற்கென்னை யீர்ப்பாயே
விட்டெழுங்கால் என்னாவாய் சொல். 90

பழியொடு பாவத்தைப் பாராய்நீ கன்றிக்
கழிபெருங் காமநோய் வாங்கி—வழிபடா
தோடுமன னேவிடுத் தென்னை விரைந்துநீ
நாடிக்கொள் மற்றோ ரிடம். 91

86. Pursued by the blame of being a drunkard, one shall lose all regard, all acts worthy of that regard, and all reputation of being endowed with a clear brain.

87. One who is given to gambling shall lose learning, understanding and the honour of being highly regarded by the wise.

88. It is wisdom to starve out like a shrunken unlovely lily stalk and keep within control the bowels that crave for food, earned in an improper manner.

89. Righteousness and all deeds based thereon, together with the praise of the good as a virtuous man, all turn to blame, when one comes to be spoken of as the spoliator of the chastity of another's wife.

90. Perish oh heart! that would draw my unsteady self from the path of righteousness and shaking my resolution launch me on the ocean of passion. When I shake off thy hold and renounce the world what would become of thee?

91. O mind, that revolting from me, runnest after awful passion, regardless of the blame and the sin thereof, leave me quickly and go elsewhere.

மக்களு மக்களல் லாரும் எனவிரண்டு
குப்பைத்தே குண்டுநீர் வையகம்—மக்கள்
அளக்குங் கருவிமற் றொண்பொருள் ஒன்றோ
துளக்குறு வெள்வளையார் தோள். 92

இம்மை அடக்கத்தைச் செய்து புகழாக்கி
உம்மை யுயர்கதிக் குய்த்தலால்—மெய்ம்மையே
பட்டாங் கறமுரைக்கும் பண்புடை யாளரே
நட்டா ரெனப்படு வார். 93

நட்டா ரெனப்படுவார் நாடுங்கால் வையத்துப்
பட்டாம் பலபிறப்புத் துன்பமென்—றொட்டி
அறநெறி கைவிடா தாசாரங் காட்டிப்
பிறநெறி போக்கிற் பவர். 94

நட்டாரை வேண்டின் நறுமென் கதுப்பினாய்!
விட்டாரை யல்லாற் கொளல்வேண்டா—விட்டார்
பொறிசுணங்கு மென்முலைப் பொன்னன்னாய்! உய்ப்பர்
மறிதர வில்லாக் கதி. 95

காலொடு கையமுக்கிப் பிள்ளையை வாய்நெறித்துப்
பாலொடு நெய்பெய்யும் தாயனையர்—சால
அடக்கத்தை வேண்டி அறன்வலிது நாளும்
கொடுத்துமேற் கொண்டொழுகு வார். 96

கழியும் பகலெல்லாம் காலை யெழுந்து
பழியொடு பாவம் படாமை—யொழுகினோர்
உய்க்கும் பொறியாரை நாடி யுழிதருமே
துய்க்கும் பொருளெல்லாம் தொக்கு. 97

92. This water-surrounded world has only two distinctive heaps, men and no men. The crucial test to find out men is to find out the absence of desire for wealth or women.

93. They are the best friends who instruct one in the path of Righteousness, for that leads to discipline and to fair fame in this world and gives man salvation in the next.

94. Rightly considered, true friends are those who holding many births to be a great evil, help their friends not to forsake the path of righteousness, but to turn away from the path of wickedness.

95. Oh! Thou with fragrant locks of hair! The best friends are the unattached, Oh! Thou full-breasted Lakshmi! They alone help unto salvation and save one from the curse of rebirth.

96. Like the mother that feeds her child with milk and ghee after restraining the limbs and thrusting open the mouth, are those who seeking to teach discipline, daily force upon one the way of Righteousness.

97. Every passing day, to rise early in the morning and so behave as not to earn sin or blame, and to seek the company of the Good, will bestow upon one all manner of real wealth.

காய வுரைத்துக் கருமஞ் சிதையாதார்
தாயரோ டொவ்வாரோ தக்கார்க்கு—வாய்பணிந்
துள்ள முருக உரைத்துப் பொருள்கொள்வார்
கள்ளரோ டொவ்வாரோ தாம். 98

அறுதொழில் நீத்தாரை மெச்சா தவற்றோ
டுறுநரைச் சார்ந்துய்யப் போதல்—இறுவரைமேல்
கண்ணின் முடவன் துணையாக நீள்கானம்
கண்ணிலான் சென்ற துடைத்து. 99

குற்றத்தை நன்றென்று கொண்டு குணமின்றிச்
செற்ற முதலா உடையவரைத்—தெற்ற
அறிந்தாரென் றேத்து மவர்களைக் கண்டால்
துறந்தெழுவர் தூய்க்காட்சி யார். 100

கொன்றா னுகருங் கொடுமையை யுண்ணினைந்
தன்றே ஒழிய விடுவானேல்—என்றும்
இடுக்க ணெனவுண்டோ இல்வாழ்க்கைக் குள்ளே
படுத்தானுந் தன்னைத் தவம். 101

தம்புண் கழுவி மருந்திடுவர் தாம்பி றிதின்
செம்புண் வறுத்த வறைதின்பர்—அந்தோ!
நடுநின் றுலக நயனிலா மாந்தர்
வடுவன்றோ செய்யும் வழக்கு. 102

அறங்கூறு நாவென்ப நாவுஞ் செவியும்
புறங்கூற்றுக் கேளாத வென்பர்—பிறன்றாரத்
தற்றத்தை நோக்காத கண்ணென்ப யார்மாட்டும்
செற்றத்தைத் தீர்ந்தநா நெஞ்சு. 103

98. Are not the good who speak sharply, but see an attempted task finish, like a mother and are not those who affecting humility of speech and speaking so as to melt the heart set about coveting other people's property, really thieves ?

99. Not appreciating those who have rid themselves of the six faults, but associating with those who are slaves to them and hoping for salvation, is like a blind man taking one both blind and lame as a guide across great lengths of forest-ground filled with rocks and boulders.

100. Those of the faultless vision flee away from those who praise as wise, men who take evil for good, possess not a single virtue, but are possessed of all vices.

101. Whoever thinks within himself of the cruelty of killing for eating and gives up the practice utterly, shall never meet with any misfortune and even as a house-holder shall equal an ascetic in virtue.

102. One's own sores are washed and healed but another's sores are cut, roasted and eaten ! Alas ! How strange the practice of men who lack a steady vision !

103. That is really the tongue that always speaks Righteousness ; that truly the ear that listens not to tales ; that really the eye that does not look for an opportunity with another's wife ; and that really the heart which bears no anger towards any.

பெண்விழைவார்க் கில்லை பெருந்தூய்மை; பேணுதூன்
உண்விழைவார்க் கில்லை உயிரோம்பல்; எப்பொழுதும்
மண்விழைவார்க் கில்லை மறமின்மை; மாணுது
தம்விழைவார்க் கில்லை தவம். 104

கல்லான் கடைசிதையும் காமுகன் கண்காணுன்
புல்லான் பொருள்பெறவே பொசச்சாக்கும்—நல்லான்
இடுக்கணும் இன்பமும் எய்தியக் கண்ணும்
நடுக்கமும் நன்மகிழ்வு மில். 105

தானத்தின் மிக்க தருமமும் தக்கார்க்கு
ஞானத்தின் மிக்க உசாத்துணையும்—மானம்
அழியா வொழுக்கத்தின் மிக்கதூஉ மில்லை
பழியாமல் வாழுந் திறம். 106

தூயவாய்ச் சொல்லாடல் வன்மையும் துன்பங்கள்
ஆய பொழுதாற்று மாற்றலும்—காய்விடத்து
வேற்றுமை கொண்டாடா மெய்ம்மையு மிம்மூன்றும்
சாற்றுங்காற் சாலத் தலை. 107

வெம்மை யுடைய தடிசில் விழுப்பொருட்கண்
செம்மை யுடையதாஞ் சேவகம்—தம்மைப்
பிறர்கருதி வாழ்வதாம் வாழ்க்கைஇம் மூன்றும்
உறவருவ தோர்வதா மோர்ப்பு. 108

104. Chastity abides not with those that seek for women, nor mercy with those that slay and eat. With those who hanker after conquest, righteousness doth not abide and there is no discipline for those who seek to save themselves at all costs.

105. The fool perisheth in the end; the man of lust is blind; the mean man attaining to fortune forgets himself; but the good man alike in good fortune and distress is neither elated nor dejected.

106. There is no virtue higher than philanthropy; no companion better than one's own wisdom; no conduct worthier than living with self-respect. These are the ways to be trodden by those who want to be free from blame.

107. These three may be declared of supreme worth; the power to speak faultlessly, fortitude to bear misfortunes bravely and being ever true even to one's enemies, those who find fault with him.

108. Food must be warm; service should be productive of faultless wealth; that is life which is so lived as to be remembered by all with gratitude. These three must be earnestly sought after.

ஒறுப்பாரை யானொறுப்பன் தீயார்க்குந் தீயேன்
வெறுப்பார்க்கு நான்மடங்கே யென்ப—ஒறுத்தியேல்
ஆர்வம் மயக்கம் குரோதம் இவைமூன்றும்
ஊர்பகை நின்கண் ஒறு. 109

குலத்துப் பிறந்தார் வனப்புடையார் கற்றார்
நினைக்குங்கால் நின்றுழியே மாய்வர்-வினைப்பயன்கொல்
கல்லார் குலமில்லார் பொல்லார் தறுகட்ப
மில்லார்பின் சென்ற நிலை. 110

வேட்டவாய்க் கேட்பர் விரைந்தோடி ஞாலத்தார்
கேட்டைக் கிழத்தியைப் பாடுங்கால்—கோட்டில்லா
ஓதுமின் ஓதி யடங்குமின் என்னுஞ்சொல்
கூதற்குக் கூதி ரனைத்து. 111

இறையிறை யின்சந்தித் தென்பொடுன் சார்த்தி
முறையி னரம்பெங்கும் யாத்து—நிறைய
அவாப்பெய்த பண்டியை யூர்கின்ற பாகன்
புகாச்சுருக்கிற் பூட்டா விடும். 112

ஆசையும் பாசமும் அன்பும் அகத்தடக்கிப்
பூசிப் பொதிந்த புலாலுடம்பு—ஊசல்
கயிறற்றாற் போலக் கிடக்குமே கூற்றத்
தெயிறுற் றிடைமுரிந்தக் கால். 113

109\. People easily resolve to tyrannise over those who seek to tyrannise over them, to be wicked towards the wicked, to hate those who hate them with fourfold animosity. Be dominant over your desire, ignorance and wrath-your formidable foes, if you want to be dominant at all.

110\. Those with birth, beauty, and learning when overtaken by disgrace would willingly perish the very moment, but if such are willing followers of the ignorant, the low-born and the wicked, what shall we ascribe it to but fate?

111\. When obscene songs are sung, the world throngs in to listen; but if one advises "listen to the faultless words of Righteousness, learn and conform thereto", it is as cold wind blowing on those shivering with cold.

112\. The body made up of limbs, linked each with each, with bones covered with flesh, and the nerves deftly woven about is as a bandy full of desire driven by the driver, life: when the feeding is not full, the driver will go slack.

113\. This body of flesh covering up passion and desire and love, lies as a swing without a rope, when caught betwixt the teeth of death.

மறந்தொருவன் வாழும் மாயமா வாழ்க்கை
அறிந்தொருவன் வாழுமேல் இல்லை—செறிந்தொருவன்
ஊற்றம் இறந்துறுதி கொள்ளாக்கால் ஓகொடிதே
கூற்றம் இடைகொடுத்த நாள். 114

தோற்றமும் சம்பிரதம் துப்புரவுஞ் சம்பிரதம்
கூற்றமும் கொள்ளுங்கால் சம்பிரதம்—தோற்றம்
கடைப்பட்ட வாறறிந்து கற்றறிந்தார் துஞ்சார்
படைப்பட்ட நாயகனே போன்று. 115

தெரிவி விளமையும் தீப்பிணியும் மூப்பும்
பிரிவுந் துயிலு முறீஇப்—பருவந்து
பத்தெட்டு நாளைப் பயனிலா வாழ்க்கைக்கு
வித்துக்குற் றுண்பார் பலர். 116

பிறப்பிறப்பு மூப்புப் பிணியென் றிந் நான்கும்
மறப்பர் மதியிலா மாந்தர்—குறைக்கூடாச்
செல்வம் கிளைபொருள் காமமென் றிந்நான்கும்
பொல்லாப் பொறியறுக்கப் பட்டு. 117

மூப்புப் பிணியே தலைப்பிரிவு நல்குரவு
சாக்காடு மெல்லாம் சலமிலவாய்—நோக்கீர்
பருந்துக் கிரையாமிவ் யாக்கையைப் பெற்றால்
மருந்து மறப்பதோ மாண்பு. 118

114. This life of illusion that we forgetfully pass through, will cease the moment one looks at things from the right point of view. If one does not with good discipline overcome evil and thereby grow in wisdom, great will be the suffering one shall endure at the hands of death.

115. Birth is illusion; life is illusion; death also is illusion. Knowing all things to be illusion the wise keep wide awake, like the captain of a fighting force, to get rid of birth.

116. With unthinking youth, disease, old age, separation, death, this life is full. Brief is its span of unprofitable days; and like the foolish agriculturist who eats up the seeds, many live at the expense of righteousness, the seed of final beatitude.

117. Birth, death, old age and disease are easily forgotten by unthinking men, because they are stultified by weak relations, children, and pleasure. Wealth and other things may disappear by ill-luck.

118. Look with firmness of mind at old age, disease, separation from friends and relations, poverty and death. After all, this body is for eagles. Is it wisdom being possessed of such a body to forget the one thing medicinal thereto?

நீக்கருநோய் மூப்புத் தலைப்பிரிவு நல்குரவு
சாக்காடென் றைந்து களிறுழக்கப்—போக்கரிய
துன்பத்துட் டுன்ப முழப்பர் துறந்தெய்தும்
இன்பத் தியல்பறியா தார். 119

எக்காலும் சாதல் ஒருதலையே யானுனக்குப்
புக்கில் நிறையத் தருகிலேன்—மிக்க
அறிவனை வாழ்த்தி அடவி துணையாத்
துறத்தன்மேற் சார்த றலை. 120

அங்க மறவாடி யங்கே படமறைந்
தங்கே யொருவண்ணங் கோடலால் என்றும்
அரங்காடு கூத்தனே போலும் உயிர்தான்
சுழன்றாடு தோற்றப் பிறப்பு. 121

இக்காலத் திவ்வுடம்பு செல்லும் வகையினால்
பொச்சாவாப் போற்றித்தா நோற்பாரை—மெச்சா
தலந்துதம் வாய்வந்த கூறு மவரின்
விலங்குகள் நல்ல மிக. 122

எண்ணற் கரிய இடையூ றுடையதனைக்
கண்ணினாற் கண்டுங் கருதாதே—புண்ணின்மேல்
வீக்கருவி பாய இருந்தற்றால் மற்றதன்கண்
தீக்கருமஞ் சேரா விடல். 123

நெடுந்தூ ணிருகாலா நீண்முதுகு தண்டாக்
கொடுங்கால் விலாவென்பு கோலி—யுடங்கியநற்
புன்றோலால் வேய்ந்த புலால்வாய்க் குரம்பையை
இன்புறுவ ரேழை யவர். 124

119. Those that know not the happiness of being unattached suffer in this world of pain with unavoidable disease, old age, separation, poverty and death which like five huge elephants pull them about.

120. O heart ! Death is certain; therefore I feed thee not over-much. Seeking the forest as one's help, praising the Lord of Wisdom and seeking a life of asceticism is best.

121. Since man works till he dies, and then passing away from sight, reappears in a new shape, he resembles an actor on the stage.

122. Wild animals are to be preferred to those, who speak at random, without appreciating those who, knowing the impermanence of the body, have unforgettingly set their feet on the path of righteous discipline.

123. To be regardless of the innumerable injuries that affect human life and to allow more evil to accumulate is like letting a sword strike a sore without the least attempt to defend.

124. Only fools rejoice in the body, which, borne upon the legs as on two tall pillars with the long back as the frame work and with the ribs as rafters, is skin-covered.

என்புகா லாக இருதோளும் வேயுளா
ஒன்பது வாயிலு மூற்றறாத்—துன்பக்
குரம்பை யுடையார் குடிபோக்கு நோக்கிக்
கவர்ந்துண்ணப் போந்த கழுகு. 125

ஒருபாக னூருங் களிறைந்து நின்ற
இருகால் நெடுங்குரம்பை வீழின்—தருநாலால்
பேர்த்தூன்ற லாகாப் பெருந்துன்பங் கண்டாலும்
ஓர்த்தூன்றி நில்லா துலகு. 126

நீத்தொழிந்த வாறைந் நடக்கிப்பின் நிச்சயமே
வாய்த்தமைந்த வாயில்பெண் ணானையுங்—கூத்தற்கு
வாளேறோ டோசை விளைநில மிவ்வல்லாற்
கேளா யுடன்வருவ தில் 127

வாழ்நாளிற் பாகம் துயினீக்கி மற்றவற்றுள்
வீழ்நா ளிடர்மூப்பு மெய்கொள்ளும்—வாழ்நாளுட்
பன்னேய் கவற்றப் பரிந்து குறையென்னை
அன்னே வளித்திவ் வுலகு. 128

உடம்புங் கிளையும் பொருளும் பிறவும்
தொடர்ந்துபின் செல்லாமை கண்டு—மடங்கித்
தவத்தொடு தானம் புரியாது வாழ்வார்
அவத்தம் கழிகின்ற நாள். 129

போற்றியே போற்றியே யென்று புதுச்செல்வம்
தோற்றியார் கண்ணெல்லாம் தொண்டேபோல்—ஆற்றப்
பயிற்றிப் பயிற்றிப் பலவுரைப்ப வெல்லாம்
வயிற்றுப் பெருமான் பொருட்டு. 130

125. With bones as support and the two shoulders as the structure set thereon, the nine passages as an unceasing source of filth in the body, what misery when life departs and the vultures seek to eat !

126. Like one mahout driving five elephants is the body with five senses driven forward by life. When the two legs that naturally support it fall, nothing else can make it stand. Even a knowledge of this misery does not make the world at large hold fast by Righteousness.

127. Hold fast to the truth that the world is ephemeral and do righteous deeds. These are the two principles of conduct which help you even after death.

128. One half of life is wasted in sleep ; of the other half many days are taken up with painful old age ? what is the good of worrying about it all ? Alas ! this life is a most pitiable thing !

129. Seeing that neither the body nor wealth nor kinsmen nor anything goes with one, it is vanity to waste one's days without conforming to discipline or performing charity.

130. Seeking even upstarts, following them about, and begging them repeatedly for protection and praising them in ever so many ways is after all to feed one's belly.

புகாவுண்பா ரல்லுண்ணூர் போகுந் துணைக்கட்
டவாவினை வந்தடையக் கண்டும்—அவாவினைப்
பற்றுச்செய் தென்னை பயமின்றால் நன்னெஞ்சே!
ஒற்றி யுடம்போம் புதற்கு. 131

புழுப்போல் உவர்ப்பூறிப் பொல்லாங்கு நாறும்
அழுக்குடம்பு தன்னுள் வளர்ந்தாய்—விழுத்தும்பிழுந்
தின்ன நடையா யிறக்கும் வகையினை
நன்னெஞ்சே! நாடாய்கா ணற்கு. 132

ஒழுக்க மிலனுகி யோர்த்துடைய னேனும்
புழுப்பொதிந்த புண்ணிற் கொடிதாம்—கழுக்கிரையை
ஓம்பின்மற் றென்னை உறுதிக்க ணில்லாக்கால்
தேம்பி விடுதலே நன்று. 133

முடையுடை யங்கணம் நாடோறும் உண்ட
கடைமுறைவாய் போதரக் கண்டும்—தடுமாற்றில்
சாவாப் பிறவாவிச் சம்பிரத வாழ்க்கைக்கு
மேவாதாம் மெய்கண்டார் நெஞ்சு. 134

வயிறு நிறைக்குமேல் வாவின்மிக் கூறிச்
செயிரிடைப்பா டெய்துமாஞ் சீவன்—வயிறுமோர்
பெற்றியா லார்த்திப் பெரும்பயன் கொள்வதே
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன். 135

புலன்கள் பொருட்டாகப் பொச்சாந்து நெஞ்சே!
சலங்களைச் சார வொழுகல்—புலன்கள்
ஒறுக்கும் பருவத் துசாத்துணையு மாகா
வெறுத்துநீ உண்டல் கடன். 136

131. Men who eat a midday meal do not live to eat the night meal. So uncertain is life. O heart, knowing that one's own actions unfailingly follow one, of what avail is it to follow your desire and feed this body which you cannot call your own ?

132. Oh Heart ! Thou hast grown within a filthy body, repugnant as the worm and smelling of all evil. Consider deeply how with falling and vomitting and the like, life departs.

133. Even though one be very learned, of what good is it if he be undisciplined, to safeguard this worm-infested body, worse than a sore and fit only to be food for kites ? If one is not well-disciplined, far better he gives up existence.

134. Seeing that all food eaten by one, passes out of this carnal body as excretion, the heart of those that know the truth is not set on this confusion of birth and death, called life.

135. The body fully fed longs for pleasure and plunges the soul in evil. To do that which is sufficient to sustain life, to seek the great end of all existence is the plain duty of wise men.

136. O Heart ! Forgetting thyself and taking to evil for the sake of the senses is foolish. For, when your sins oppress you, you will have no help from them. Do not desire gluttony but eat self-denyingly.

புகாப்பெருக வூட்டிற் புலன்கண்மிக் கூறி
அவாப்பெருகி யற்றந் தருமால்—புகாவுமோர்
பெற்றியா னூட்டிப் பெரும்பயன் கொள்வதே
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன். 137

ஒறுக்கிலே னூர்பசை யென்கண் பிறரை
ஒறுக்கிற்பே னென்றுரைப்பை யாகில்—கறுத்தெறிந்த
கற்கறித்துக் கற்கொண் டெறிந்தாரைக் காய்கல்லா
பற்கழஞ யன்ன துடைத்து. 138

உள்ளப் பெருங்குதிரை யூர்ந்து வயப்படுத்திக்
கள்ளப் புலனைந்துங் காப்பமைத்து—வெள்ளப்
பிறவிக்க ணீத்தார் பெருங்குணத் தாரைத்
துறவித் துணைபெற்றக் கால். 139

பரிந்தெனக்கோர் நன்மை பயப்பாய்போல் நெஞ்சே!
அரிந்தென்னை யாற்றவுந் தின்னல்—புரிந்துநீ
வேண்டுவ வேண்டுவே னல்லேன் விழுக்குணம்
பூண்டேன் பொறியிலி போ. 140

தன்னைத்தன் னெஞ்சங் கரியாகத் தானடங்கின்
பின்னைத்தா னெய்தா நலனில்லை—தன்னைக்
குடிகெடுக்குந் தீநெஞ்சிற் குற்றேவல் செய்தல்
பிடிபடுக்கப் பட்ட களிறு. 141

137. Too much feeding results in the revolt of the senses, in the increase of desires and ultimate ruin. To feed just enough to keep alive and to get the best out of this life is the duty of every learned man.

138. Not chiding the evil desire that drives you on, but chiding those who oppose you in the realisation of your evil object, is like not chiding those that fling a stone at you, but biting in anger the stone flung and losing your teeth like a dog in the bargain.

139. Whoever gets the assistance of those with great virtues of detachment can, controlling and riding their mind like a horse, safeguard their senses and swim across the flood of many births. In other words, whoever controls the mind and the senses, will attain to salvation.

140. Oh, Foolish Heart! You eat me up under pretence of doing me some good. I no longer seek what you lust after. I have resolved on being unattached. Therefore avaunt!

141. With one's conscience as one's monitor, there is nothing that a disciplined soul cannot attain to. To serve and satisfy the whims of a distracted and destructive heart is like the elephant, the lord of the forests, being betrayed by the decoy, the tame female elephant.

உள்ளூ ரிருந்துந்தம் உள்ளமறப் பெற்றாரேல்
கள்ளவிழ் சோலையாங் காட்டுளார் காட்டுள்ளும்
உள்ளம் அறப்பெறு கல்லாரேல் நாட்டுள்ளும்
நண்ணி நடுவூ ருளார். 142

நின்னை யறப்பெறு கிற்கிலேன் நன்னெஞ்சே!
பின்னையான் யாரைப் பெறுகிற்பேன்—நின்னை
அறப்பெறு கிற்பேனேல் பெற்றேன்மற் றீண்டே
துறக்கம் திறப்பதோர் தாழ். 143

ஆதன் பெருங்களி யாளன் அவனுக்குத்
தோழன்மா ரைவரும் வீண்கிளைஞர்—தோழர்
வெறுப்பனவு முண்டெழுந்து போனக்கால் ஆதன்
இறுக்குமாம் உண்ட கடன். 144

தன்னெஞ்சுக்குந் தெய்வம் பிறிதில்லை தான்றன்னைப்
பின்னை மனமறப் பெற்றானேல்—என்னை
எழுத்தெண்ணே நோக்கி இருமையுங் கண்டாங்
கருட்கண்ணே நிற்ப தறிவு. 145

தடுமாற்ற மஞ்சிய தன்மை யுடையார்
விடுமாற்றந் தேர்ந்தஞ்சித் துஞ்சார்—தடுமாற்றம்
யாது மறியாரும் துஞ்சார்தம் ஐம்புலனும்
ஆரும்வகை யாதாங்கொ லென்று. 146

142. Even in the midst of multitudes, the well-disciplined are as ascetics in a honey-dripping bower in the heart of a forest. When even in a forest, those that are undisciplined, are as those who are in the central bustle and hubbub of a market town.

143. Oh Heart! If I do not get a good control over Thee, what can I possibly achieve? If I can control Thee, I shall have even now the key that opens the gates of heaven.

144. The fool that is given to great rejoicing has the five senses for friends and unavailing kinsmen. When these give him up to death, the fool that fed them pays the debt of his folly.

145. If one possesses full control over the heart which leading one into what seems pleasant, plunges one into what is painful, there is no God like unto him. It is no good consulting science or astrology. To consider this birth and the next and to choose the path of grace is wisdom.

146. Those that are afraid of rebirth sleep not, seeking the way of salvation. Those that know not of salvation also sleep not, seeking the gratification of the senses.

ஆர்வில் பொறியைந்திற் காதி இருவினையால்
தீர்விலா கோதாதி சேர்விக்கும்—தீர்வில்
பழியின்மை யெய்திற் பறையாத பாவம்
வழியும் வருதலு முண்டு. 147

அலைபுனலுள் நிற்பினும் தாமரை ஈன்ற
இலையின்கண் நீர்நிலா தாகும்—அலைவிற்
புலன்களில் நிற்பினும் பொச்சாப் பிலரே
மலங்கடி வாளா தவர்க்கு. 148

பெற்றி கருமம் பிழையாமற் செய்குறின்
பற்றின்கண் நில்லா தறஞ்செய்க—மற்றது
பொன்றுப் புகழ்நிறுத்திப் போய்ப்பிறந்த ஊர்நாடிக்
கன்றுடைத் தாய்போல் வரும். 149

பேறழிவு சாவு பிறப்பின்பந் துன்பமென்
றாறுள அந்நா ளமைந்தன—தேறி
அவையவை வந்தால் அழுங்காது விம்மா
திவையிவை யென்றுணரற் பாற்று. 150

தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்டானும்
தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும்
தானேதான் செய்த வினைப்பயன் துய்த்தலால்
தானே தனக்குக் கரி. 151

செய்வினை யல்லால் சிறந்தார் பிறரில்லை
பொய்வினை மற்றைப் பொருளெல்லாம்—மெய்வினவில்
தாயார் மனைவியார் தந்தையார் மக்களார்
நீயார் நினைவாழி நெஞ்சு ! 152

147. In times of prosperity, you are a slave to the five senses which are ever unappeasable; if by force of destiny, you become impoverished, you, who are subject to twofold Karmas, will be led to infamy resulting in unspeakable sin.

148. Even standing amid tossing tides, the lotus leaf is not wetted by water; even so, when invested by the restless senses the well-disciplined, who eschew evil, stand unaffected.

149. If you seek to do unfalteringly that which is good, do what is righteous without desire for fruits thereof. That gives you undying fame and like a cow seeking naturally its calf, follows you wherever you are reborn and endows you with its fruits.

150. Prosperity and decay, birth and death, pleasure and pain are six things predestined. When they befall one, it is best without elation or dejection to know them for just what they are.

151. Each is unto himself friend or foe, this birth and the next; since one reaps the harvest of his own deeds being witness unto himself.

152. Save thy deeds, safety thou hast none. All else availeth not. Truly considered, father, mother, wife, and children, what are they in regard to Thee?

உயிர்திகிரி யாக உடம்புமண் ணாகச்
செயிர்கொள் வினைகுயவ னாகச்—செயிர்தீரா
எண்ணருநல் யாக்கைக் கலம்வனையும் மற்றதனுள்
எண்ணருநோய் துன்ப மவர்க்கு. 153

முற்பிறப்பிற் றாஞ்செய்த புண்ணியத்தி னல்லதோர்
இற்பிறந் தின்புறா நின்றவர்—இப்பிறப்பே
இன்னுங் கருதுமேல் ஏதம் கடிந்தறத்தை
முன்னி முயன்றொழுகற் பாற்று. 154

அம்மைத்தாஞ் செய்த அறத்தின் வருபயனை
இம்மைத்துய்த் தின்புறா நின்றவர்—உம்மைக்
கறம்செய்யா தைம்புலனு மாற்றுதல் நல்லாக்
கறந்துண்டஃ தோம்பாமை யாம். 155

இறந்த பிறப்பிற்றாஞ் செய்த வினையைப்
பிறந்த பிறப்பா லறிக—பிறந்திருந்து
செய்யும் வினையா லறிக இனிப்பிறந்
தெய்தும் வினையின் பயன். 156

தாய்தந்தை மக்கள் உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா
ராய்வந்து தோன்றி அருவினையால்—மாய்வதன்கண்
மேலைப் பிறப்பும் இதுவானால் மற்றென்னை ?
கூலிக் கழுத குறை. 157

வினைகாத்து வந்த விருந்தோம்பி நின்றான்
மனைவாழ்க்கை நன்று தவத்தின்—புனைகோதை
மெல்லியல் நல்லாளும் நல்லள் விருந்தோம்பிச்
சொல்லெதிர் சொல்லா ளெனில். 158

153. On the wheel of life this body the pot, takes shape at the hands of one's deed the potter. Thus do the countless lives come into being and with them the countless miseries of mankind.

154. Those that enjoy the good, resulting from their virtue in the past, should not lend themselves too much to this world for fear they should suffer hereafter. They should rather pile up virtue in the present, that they may have real enjoyment in the future.

155. Those that enjoy the resultant good of the good deeds done in the past forgetting the future and feeding the senses, are like those who having drunk the milk of the cow, give no thought to its feeding.

156. By your fortune in the present, learn the nature of your deeds in the past and by what you do now, assure yourself of your future.

157. Some men are born in this world because of their past deeds as father, mother, brother or offspring among themselves and some among them die while the rest bemoan the loss. Of what avail is it for them to be born again to share the same fate? It is like mourning for hire.

158. Domestic life, dutiful and hospitable, is better than any asceticism. If the wife, soft and beautiful, is virtuous, hospitable, and obedient to her husband she is also good in domestic life.

கொண்டான் குறிப்பொழுகல் கூறிய நாணுடைமை
கண்டது கண்டு விழையாமை—விண்டு
வெறுப்பன செய்யாமை வெஃகாமை நீக்கி
உறுப்போ டுணர்வுடையாள் பெண். 159

மடப்பதூஉம் மக்கட் பெறுவதூஉம் பெண்பால்
முடிப்பதூஉம் எல்லாருஞ் செய்வர்—படைத்ததனால்
இட்டுண்டில் வாழ்க்கை புரிந்துதாம் நல்லறத்தே
நிற்பாரே பெண்டிரென் பார். 160

வழிபா டுடையளாய் வாழ்க்கை நடாஅய்
முனியாது சொல்லிற்றுச் செய்தாங்—கெதிருரையா
தேத்திப் பணியுமேல் இல்லாளை ஆண்மகன்
போற்றிப் புனையும் புரிந்து. 161

தலைமகனிற் றீர்ந்துறைதல் தான்பிறரிற் சேர்தல்
நிலைமையில் தீப்பெண்டிர்ச் சேர்தல்—கலனணிந்து
வேற்றூர்ப் புகுதல் விழாக்காண்டல் நோன்பிடுதல்
கோற்றொடியாள் கோளழியு மாறு. 162

அயலூ ரவன்போக அம்மஞ்ச ளாடிக்
கயலேர்கண் ஆர எழுதிப்—புயலைம்பால்
வண்டோச்சி நின்றுலாம் வாளேர் தடங்கண்ணாள்
தண்டோச்சிப் பின்செல்லுங் கூற்று. 163

159. She alone is a good wife who understands her husband, has modesty; does not desire whatever she sees; does not do what is repugnant to his feelings but is beautiful and intelligent.

160. Attaining to adolescence oneself, and begetting children are all very common to women. But within the available means to feed a household without refusing charity and to take a firm stand in the duties of her household that is the greatest virtue of a woman.

161. Living her life, in consonance and conformity with her lord's, rendering service without revolt or repugnance, obeying without defiance, are virtues in a woman which her husband would greatly appreciate.

162. Living apart from her husband, constantly seeking the house of others, associating with fallen and wicked women, going alone to an alien place adorned with jewels, frequenting festivities alone, observing fasts without her husband's consent are ways in which the chastity of a woman is imperilled.

163. The wife that, when her husband is away, smears herself with saffron, puts collyrium to her perch-like eyes and parades her beauty, driving away the bees that seek honey from the flowers in her hair, is no wife, but the spear-bearing death that ever is at one's heels.

மருவிய காதல் மனையாளுந் தானும்
இருவரும் பூண்டுய்ப்பி னல்லால்—ஒருவரால்
இல்வாழ்க்கை யென்னும் இயல்புடைய வான்சகடம்
செல்லாது தெற்றிற்று நின்று. 164

பிச்சையும் ஐயமும் இட்டுப் பிறன்றார
நிச்சலு நோக்காது பொய்யொரீஇ—நிச்சலுங்
கொல்லாமை காத்துக் கொடுத்துண்டு வாழ்வதே
இல்வாழ்க்கை யென்னு மியல்பு. 165

விருந்து புறந்தரான் வேளாண்மை செய்யான்
பெருந்தக் கவரையும் பேணான்—பிரிந்துபோய்க்
கல்லான் கடுவினை மேற்கொண் டொழுகுமேல்
இல்வாழ்க்கை யென்ப திருள். 166

அட்டுண்டு வாழ்வார்க் கதிதிகள் எஞ்ஞான்றும்
அட்டுண்ணா மாட்சி யுடையவர்—அட்டுண்டு
வாழ்வார்க்கு வாழ்வா ரதிதிகள் என்றுரைத்தல்
வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் துணை. 167

நொறுங்குபெய் தாக்கிய கூழார வுண்டு
பிறங்கிரு கோட்டொடு பன்றியும் வாழும்
அறஞ்செய்து வாழ்வதே வாழ்க்கைமற் றெல்லாம்
வெறும்பேழை தாழ்க்கொளீஇ யற்று. 168

உப்புக் குவட்டின் மிசையிருந் துண்ணினும்
இட்டுணாக் காலத்துக் கூராதாம்—தொக்க
உடம்பும் பொருளும் உடையானோர் நன்மை
தொடங்காக்கால் என்ன பயன். 169

164. Unless both man and wife together carry on, the waggon called 'domestic life' will not go forward, but stand stuck up, stand immovable.

165. True domestic life is that which consists in alms and charity to all, refraining from adultery and falsehood, avoiding slaughter and practising hospitality.

166. Inhospitable, unearning, disrespectful, forsaking one's family, remaining steeped in ignorance and wickedness—these, make domestic life a hell.

167. Unto the householder the guest is the noble ascetic. To deem a householder the guest of another householder is like the falling seeking to be stayed by others also falling.

168. Even the double-tusked boar drags on its existence feeding itself on porridge of broken rice. Hence the noble existence of a householder consists in leading a charitable and religious life. The life of him who lives for his bodily comforts is like tightly locking up an empty box.

169. Even he that sits on a salt heap and eats, gets not the benefit of the salt, unless he takes at least a pinch and puts it in his food. He who is endowed with health and fortune gets no benefit thereof unless with his strength and his wealth he does good.

பெற்றநாள் பெற்றநாள் பெற்றதனுள் ஆற்றுவதொன்
றிற்றைநாள் ஈத்துண் டினிதொழுகல்—சுற்று
மிதனி லிலைசுடை காணோம் அதனை
முதனின் றிடைதெரியுங் கால். 170

கொடுத்துக் கொணர்ந்தறம் செல்வங் கொடாது
விடுத்துத்தம் வீறழிதல் கண்டார்—கொடுப்பதன்க
ணாற்ற முடியா தெனினுந்தாம் ஆற்றுவார்
மாற்றார் மறுமைகாண் பார். 171

பட்டார்ப் படுத்துப் படாதார்க்கு வாட்செறித்து
விட்டொழிவ தல்லாலவ் வெங்கூற்றம்—ஒட்டிக்
கலாய்க்கொடுமை செய்யாது கண்டதுபாத் துண்டல்
புலாற்குடிலா லாய பயன். 172

தண்டாமம் பொய்வெகுளி பொச்சாப் பழுக்காறென்
றைந்தே கெடுவார்க் கியல்பென்ப பண்பாளா!
ஈதல் அறிதல் இயற்றுதல் இன்சொற்கற்
றாய்தல் அறிவார் தொழில். 173

நீத்தாற்றி னின்ற நிலையினா ருண்டக்கால்
ஈத்தாற்றி னாரும் உயப்போவர்—நீத்தாற்றிற்
பெற்றிப் புணையன்னார் பேர்த்துண்ணா விட்டக்கால்
எற்றான் உயப்போம் உலகு. 174

170. As often as you get wealth, seek to do immediately what good you can therewith. Give to the poor and spend on yourself along well-disciplined ways. Well-considered, there is no easier mode than this.

171. Seeing that persons who get their riches as a result of their benevolence in past lives, sink into insignificance and oblivion because they are not charitable to the needy, the wise, even in circumstances that do not allow much, give what they can, making thus a provision for the future.

172. Death takes away those, whose days are ended and spares only those who have their lease yet to run. So, ere Death in its fury comes, share with others your earnings if you want to get the fullest advantage of having secured this flesh-woven body.

173. Impropriety, falsehood, wrath, forgetfulness and envy are the five signs of ruin. Gifts, wisdom, good deeds, good words, learning are characteristic of the wise.

174. If those who have renounced this world are fed, those feeding them are also saved from re-birth. If these, who are as a raft to cross the waters of birth, be not fed, how shall the world be saved?

கொடுத்துய்யப் போமாறு கொள்வான் குணத்தில்
வடுத்தீர்ந்தா ருண்ணிற் பெறலாம்—கொடுத்தாரைக்
கொண்டுய்யப் போவார் குணமுடையார் அல்லாதார்
உண்டீத்து வீழ்வார் கிழக்கு. 175

அடங்கி அடங்கினார்க் கீதல் தலையே
அடங்காதார்க் [1]கீதல் இடையே—நடங்கிடையாய்!
ஏற்பானும் தானும் அடங்காக்கால் அஃதென்ப
தோற்பாவைக் கூத்தினுட் போர். 176

வாழ்நா ளுடம்பு வலிவனப்புச் செல்கதியும்
தூமா ணிலையொழுக்கங் காட்சியும்—தாமாண்ட
உண்டி கொடுத்தான் கொடுத்தலால் ஊண்கொடையோ
டொன்றுங் கொடையொப்ப தில். 177

பரப்புநீர் வையகத்துப் பல்லுயிர்கட் கெல்லாம்
இரப்பாரின் வள்ளல்களு மில்லை—இரப்பவர்
இம்மைப் புகழும் இனிச்செல் கதிப்பயனும்
தம்மைத் தலைப்படுத்த லால். 178

செல்வத்தைப் பெற்றார் சினங்கடிந்து செவ்வியராய்ப்
பல்கிளையும் வாடாமற் பாத்துண்டு—நல்லவாம்
தான மறவாத தன்மையரேல் அஃதென்பார்
வானகத்து வைப்பதோர் வைப்பு. 179

பாடம்: 1. அடங்கி அடங்கினார்க் கீதல் தலையே அடங்கா தடங்கினார்க்.

175. The virtuous and the good being fed, will save themselves and others who feed them; others being fed will drag down their patrons with them; those that seek salvation by feeding others, should feed the faultless, the virtuous.

176. O! thou of the flexible waist! for the self-controlled to feed the self-controlled is best; for those without self-control to feed those who are self-controlled is second best; if both be without self-control it is as the mock-fight of leather dolls in a theatre.

177. Length of days, strength of body, beauty, happiness in another world, noble ideas, good discipline, wisdom are all dependant on food. Therefore there is no greater gift than feeding the hungry.

178. Since those that beg are able to bestow on the givers, fame in this world and happiness in the next, there is not in this wide world concircled by water, greater givers of gifts than beggars!

179. Those in possession of wealth, if they eschew anger and are easily accessible, divide their possessions with their kindred so that the latter do not suffer, and do that charity which is good, they shall secure all possessions and happiness in heaven.

ஒன்றாக நல்ல துயிரோம்பல் ஆங்கதன்பின்
நன்றாய்ந் தடங்கினார்க் கீத்துண்டல்—என்றிரண்டும்
குன்றாப் புகழோன் வருகென்று மேலுலகம்
நின்றது வாயிற் றிறந்து. 180

சோரப் பசிக்குமேல் சோற்றூர்திப் பாகன்மற்
றீரப் படினும் அதுவூரான்—ஆரக்
கொடுத்துக் குறைகொள்ளல் வேண்டும் அதனால்
முடிக்குங் கருமம் பல. 181

ஈவாரி னில்லை உலோபர் உலகத்தில்
யாவருங் கொள்ளாத வாறெண்ணி—மேவரிய
மற்றுடம்பு கொள்ளும் பொழுதோர்ந்து தம்முடைமை
பற்று விடுத லிலர். 182

இட்டக் கடைத்தரார் ஈண்டும் பலிமரீஇப்
பட்ட வழங்காத பான்மையார்—நட்ட
சுரிகையாற் காணும் சுலாக்கோலாற் காணும்
சொரிவதாம் ஆபோற் சுரந்து. 183

கொடுப்பான் பசைசார்ந்து கொள்வான் குணத்தில்
கொடுக்கப் படுத லமையின்—அடுத்தடுத்துச்
சென்றாங் கடைந்து களைவினை யென்பரே
வென்றார் விளங்க விரித்து. 184

180. Protection of life is peerless good. Next best is feeding the learned and the self-controlled. The gates of Heaven stand wide open to welcome those who are distinguished by both these virtues.

181. Should Life, the driver of the chariot Body, be starved, it cannot steer or drive forward the body even at the point of the sword. Many are the things to be accomplished by the Body. Feed the Body well, if you want to get the best out of it.

182, What protects wealth from being taken away, and what enables all the wealth to be inherited when taking a second birth is charity. Those that give away in charity are the worst misers for they by doing charity secure wealth here and hereafter !

183. Those that do not share their wealth with their nearest friends and relations nor give away to the poor, will like the cow to the milker, give away to the man attacking them with sword or whirling stick !

184. If the giver (of wisdom) gives with affection to those who lovingly seek him, these seeking him oft and oft, shall by the wisdom so acquired, rid themselves of re-birth. So clearly say they who have conquered their senses.

கொடுப்பான் வினையல்லன் கொள்வானு மல்லன்
கொடுக்கப் படும்பொருளு மன்றால்—அடுத்தடுத்து
நல்லவை யாதாங்கொல் நாடி யுரையாய்நீ
நல்லவர் நாப்பண் நயந்து. 185

அறிவு மிகப்பெருக்கி ஆங்கார நீக்கிப்
பொறியைந்தும் வெல்லும்வாய் போற்றிச்-செறிவினான்
மன்னுயி ரோம்புந் தகைத்தேகாண் நன்ஞானந்
தன்னை உயக்கொள் வது. 186

சோறியாரு முண்ணாரோ? சொல்லியாருஞ் சொல்லாரோ?
ஏறியாரும் வையத்துள் ஏறாரோ?—தேறி
உரியதோர் ஞானங்கற் றுள்ளந் திருத்தி
அரிய துணிவதா மாண்பு. 187

பாம்புண்ட நீரெல்லாம் நஞ்சாம் பசுவுண்ட
தேம்படு தெண்ணீ ரமுதமாம்—ஓம்பற்
கொளியாம் உயர்ந்தார்கண் ஞானம் அதுபோற்
களியாங் கடையாயார் மாட்டு. 188

கெடுக்கப் படுவது தீக்கருமம் நாளும்
கொடுக்கப் படுவ தருளே—அடுத்தடுத்
துண்ணப் படுவது நன்ஞானம் எப்பொழுதும்
எண்ணப் படுவது வீடு. 189

இந்தியக் குஞ்சரத்தை ஞான இருங்கயிற்றால்
சிந்தனைத் தூண்பூட்டிச் சேர்த்தியே—பந்திப்பர்
இம்மைப் புகழும் இனிச்செல் கதிப்பயனும்
தம்மைத் தலைப்படுத்து வார். 190

185. If the giver does not give and the taker does not take and there is nothing to give or take, ponder and tell me O well-wisher of the world, how could goodness manifest itself so oft among the good ?

186. The way in which wisdom makes for salvation is by increasing knowledge, eliminating wrath, enabling the conquest of the senses and with humility protecting all life.

187. To eat, to speak and to ride on conveyances is easy for all to do. To settle one's devotions on study and to have a cultured mind and to aim at the lofty ideal of bliss is true greatness.

188. All the water drunk by a serpent turns into poison; that drunk by the cow becomes nectar. Wisdom with the wise is the means of protecting life ; with the wicked it is a means of mere delusion.

189. What is to be destroyed is wickedness; what one should give himself up to everyday is grace ; what is to be sought oft and oft is wisdom ; what is to be thought of often is salvation.

190. Those that seek fame in this world and happiness in the next should secure the elephants the senses, with the stout rope of wisdom to the strong pillar of contemplation.

உணர்ச்சி யச்சாக உசாவண்டி யாகப்
புணர்ச்சிப் புலனைந்தும் பூட்டி—உணர்ந்ததனை
ஊர்கின்ற பாகன் உணர்வுடைய னாகுமேல்
பேர்கின்ற தாகும் பிறப்பு. 191

தறுகட் டறுகட்பம் தன்னைத்தா னேவல்
உறுதிக் குறுதி யுயிரோம்பி வாழ்தல்
அறிவிற் கறிவாவ தெண்ணின் மறுபிறப்பு
மற்றீண்டு வாரா நெறி. 192

உயிர்வித்தி யூன்விளைத்துக் கூற்றுண்ணும் வாழ்க்கைச்
செயிர்வித்திச் சீலந்தின் றென்னை?—செயிரினை
மாற்றி மறுமை புரிகிற்பின் காணலாம்
கூற்றங் குறுகா விடம். 193

இருளே உலகத் தியற்கை இருளகற்றும்
கைவிளக்கே கற்ற அறிவுடைமை—கைவிளக்கின்
நெய்யேதன் நெஞ்சத் தருளுடைமை நெய்பயந்த
பால்போல் ஒழுக்கத் தவரே பரிவில்லா
மேலுலகம் எய்து பவர். 194

ஆர்வமும் செற்றமும் நீக்கி அடங்குதல்
சீர்பெறு வீட்டு நெறியென்ப—நீர்புகப்
பட்டிமை புக்கான் அடங்கினன் என்பது
கெட்டார் வழிவியக்கு மாறு. 195

191. With knowledge as the lynch-pin, enquiry as the chariot, harness all the five senses as horses. Life that guides them and drives the chariot, if wise, will rid a man of re-birth.

192. Well-considered the bravest of brave things is to find fault with oneself; the firmest of firm things to hold by is protection of life; the wisest of wise things is to adopt a way of life that will prevent re-birth.

193. Sowing the seed of life, raising the crop of flesh, this world is offered up to death. What is the good of sowing evil and eating up without sowing the seeds of good? Whoever refrains from evil and does that which is good for him hereafter may reach that place where Death is not.

194. Darkness is the nature of the world; wisdom is the lamp that dissipates that darkness; the ghee that feeds that lamp is graciousness of heart; only those whose acts are as pure as the milk whence the ghee is derived will attain to salvation.

195. The best way to attain to salvation is to be rid of lust and wrath and acquire a becoming humility. A fraud of a sanyasin pretends to be a true one with the intent to make the unfortunate and unwary wonder and follow him.

அருளால் அறம்வளரும் ஆள்வினையால் ஆக்கம்
பொருளால் பொருள்வளரும் நாளும்—தெருளா
விழைவின்பத் தால்வளரும் காமமக் காம
விழைவின்மை யால்வளரும் வீடு. 196

பண்ணமை யாழ்குழல் கீதமென் றின்னவை
நண்ணி நயப்ப செவியல்ல—திண்ணிதின்
வெட்டெனச் சொன்னீக்கி விண்ணின்பம் வீட்டொடு
கட்டுரை கேட்ப செவி. 197

புண்ணுகப் போழ்ந்து புலால்பழிப்பத் தாம்வளர்ந்து
வண்ணப்பூண் பெய்வ செவியல்ல—நுண்ணூல்
அறவுரை கேட்டுணர்ந் தஞ்ஞான நீக்கி
மறவுரை விட்ட செவி. 198

கண்டவர் காமுறூஉங் காமருசீர் காதிற்
குண்டலம் பெய்வ செவியல்ல—கொண்டுலகில்
மூன்று முணர்ந்தவற்றின் முன்னது முட்டின்றிச்
சூன்று சுவைப்ப செவி. 199

பொருளெனப் போழ்ந்தகன்று பொன்மணிபோன் றெங்கும்
இருளறக் காண்பன கண்ணல்ல—மருளறப்
பொய்க்காட்சி நீக்கிப் பொருவறு முக்குடையான்
நற்காட்சி காண்பன கண். 200

சாந்தும் புகையும் குருக்கமுங் குங்குமமும்
மோந்தின் புறுவன மூக்கல்ல—வேந்தின்
அலங்குசிங் காதனத் தண்ண லடிக்கீழ்
இலங்கிதழ் மோப்பதா மூக்கு. 201

196. With graciousness, righteousness grows; with energetic enterprise, prosperity; with wealth, wealth grows. Lust grows with indulgence; and salvation, by avoidance of desires for material enjoyment.

197. They are not ears that listen to music of Yal or flute or music; but which turning away resolutely from harsh and ungracious words, listen only to those words which tell of the happiness of the world celestial.

198. They are not ears that pierced to bruises and grown to foul-smelling fatness, wear beautiful ornaments; but listening to the wisdom of great works, recede from darkness and refrain from evil.

199. They are not ears which wearing ornaments are the envy of beholders; but those which listening to words of wisdom understand and appreciate righteousness.

200. They are not eyes that open up and see things clearly at the very mention of wealth; but free from illusion, refrain from confusion and see the good sight of the peerless Lord of the triple umbrelia.

201. It is not a nose that smells merely scent and incense and musk and saffron, but that which smells the fragrance of flowers heaped at the feet of Him who seated on a throne, smiles graciously.

கைப்பன கார்ப்புத் துவர்ப்புப் புளிமதுரம்
உப்பிரதங் கொள்வன நாவல்ல—தப்பாமல்
வென்றவன் சேவடியை வேட்டுவந் தெப்பொழுதும்
நின்று துதிப்பதா நா. 202

கொல்வதூஉங் கள்வதூஉ மன்றிப் பிறர்மனையிற்
செல்வதூஉஞ் செய்வன காலல்ல—கொல்லைப்
பிறவி தணிக்கும் பெருந்தவர் பாற்சென்
றறவுரை கேட்பிப்ப கால். 203

குற்றம் குன்றத்துக் குறைவின்றி மூவுலகின்
அற்ற மறைத்தாங் கருள்பரப்பி—முற்ற
உணர்ந்தானைப் பாடாத நாவல்ல; அல்ல
சிறந்தான்றாள் சேரா தலை. 204

உடன்பிறந்த மூவ ரொருவனைச் சேவித்
திடங்கொண்டு சின்னா ளிருப்பர்—இடங்கொண்ட
இல்லத் திருவ ரொழிய ஒருவனே
செல்லும் அவன்பின் சிறந்து. 205

கட்டெனச் சொல்லியக்கால் கற்பிளப்பில் தீயேபோல்
பொட்டப் பொடிக்குங் குரோதத்தை—வெட்டெனக்
காய்த்துவரக் கண்டக்கால் காக்குந் திறலாரே
மோக்க முடிவெய்து வார். 206

நல்வினை நாற்கால் விலங்கு நவைசெய்யுங்
கொல்வினை யஞ்சிக் குயக்கலம்—நல்ல
உறுதியு மல்லவும் நாட்பேர் மரப்பேர்
இறுதியி லின்ப நெறி. 207

202. It is no tongue that can merely distinguish between the different kinds of taste; but unfailingly seeks and sings the praise of the feet of Him who has conquered the senses.

203. They are not feet that help, to carry one to murder or steal or commit adultery; but those that carrying one to where wisdom speaks, helps to rid one of re-birth.

204. Conquering lust, wrath and illusion and delivering the inhabitants of the three worlds from delusion is the gracious Lord; what does not sing His praise is no tongue; what does not bow before Him is no head.

205. Of the three born with one—lust, wrath and illusion—the first could be followed but for a time; the second ceases with life; but illusion pursues one even after death.

206. They alone attain to salvation who can control themselves when others speak harshly or come to attack one, controlling the spark of wrath that rises from the rock of being.

207. Strive to do good; refrain from pain-giving evil deeds; seek after the salvation of your soul; reject that which hinders such salvation. These are the ways to attain at bliss.

பறவை யரும்பொருள் இன்சொல் முநிறை
உறுதிக்கண் ஊனூண் விலங்கு—சிறியன
நீர்ப்புட் குயக்கலம் புல்லவை பூர்வது
பேர்த்தீண்டு வாரா நெறி. 208

உட்கப் படுமெழுத் தோரிரண் டாவதே
நட்கப் படுமெழுத்தும் அத்துணையே—ஒட்டி
இழுக்கா வெழுத்தொன் றிமிழ்கடற் றண்சேர்ப்ப !
விழுச்சார்வு வேண்டு பவர்க்கு. 209

முப்பெயர் மூன்றும் உடன்கூட்டி ஓரிடத்துத்
தப்பிய பின்றைத்தம் பேரொழித்—தப்பால்
பெறுபெயரைக் காயப் பெறுபவேல் வையத்
துறுமவனை யெல்லா மொருங்கு. 210

ஆற்றாமை யூர வறிவின்றி யாதொன்றும்
தேற்றா னெனப்பட்டு வாழ்தலின்—மாற்றி
மனையி னகன்றுபோய் மாபெருங் காட்டில்
நனையி லுடம்பிடுதல் நன்று. 211

நல்லற மெந்தை நிறையெம்மை நன்குணரும்
கல்வியென் தோழன் துணிவெம்பி—அல்லாத
பொய்ச்சுற்றத் தாரும் பொருளோ பொருளாய
இச்சுற்றத் தாரி லெனக்கு. 212

மக்களே பெண்டிர் மருமக்கள் தாய்தந்தை
ஒக்க வுடன்பிறந்தா ரென்றிவர்கள்—மிக்க
கடும்பகை யாக உழலும் உயிர்தான்
நெடுந்தடு மாற்றத்துள் நின்று. 213

208. Give gifts to those who seek you for them; speak kindly; in all virtuous matters be firm; care not for trifles; avoid association with the low; these are the secrets of avoiding re-birth.

209. O thou with the sounding cool coast line! Fear evil deeds; seek after salvation and hold by the knowledge of the Lord, if you want to hold by that which perishes not.

210. Whoever rid of the threefold deception of the world, the cheaters and of Religion and losing one's name grows indifferent to fame, he shall even here be sought after by all the world.

211. Rather than live despised as one foolish in himself and without any knowledge of what helps him to a life beyond, one could leave his house and give up his life and body in a big wilderness.

212. Virtue is my father; wisdom is my mother; knowledge that gives discrimination is my friend; courage is my brother; what is the good of others falsely claiming these relationships?

213. Children, wife, daughters-in-law, father and mother and brothers and sisters they drag one into perpetual misery and tribulation of mind.

அளற்றகத்துத் தாமரையாய் அம்மல ரின்றாங்
களற்றுடம் பாமெனினு நன்றாம்—அளற்றுடம்பின்
நன்ஞானம் நற்காட்சி நல்லொழுக்கம் என்றவை
தன்னால் தலைப்படுத லான். 214

தேற்றமில் லாத ஒருவனைப் பின்னின்றாங்
காற்ற நலிவர் இருநால்வர்—ஆற்றவும்
நல்லார்போல் ஐவர் பகைவளர்ப்பர் மூவரால்
செல்லும் அவன்பின் சிறந்து. 215

அருவினையும் ஆற்றுள் வருபயனும் ஆக்கும்
இருவினையும் நின்ற விளைவும்—திரிவின்றிக்
கண்டுணர்ந்தார்க் கல்லது காட்டதரும் நாட்டதரும்
கொண்டுரைப்பா னிற்றல் குதர். 216

ஆதியின் தொல்சீர் அறநெறிச் சாரத்தை
ஓதியுங் கேட்டும் உணர்ந்தவர்க்குச்—சோதி
பெருகிய உள்ளத்த ராய்வினைகள் தீர்ந்து
கருதியவை கூடல் எளிது. 217

எந்நூல்க ளோதினும் கேட்பினும் என்செய்யும்?
பொய்ந்நூ லவற்றின் பொருடெரிந்து—மெய்ந்நூல்
அறநெறிச் சாரம் அறிந்தான்வீ டெய்தும்
திறநெறிச் சாரந் தெளிந்து. 218

அவன்கொல் இவன்கொலென் றையப் படாதே
சிவன்கண்ணே செய்ம்மின்கள் சிந்தை—சிவன்றானும்
நின்றுகால் சீக்கும் நிழறிகழும் பிண்டிக்கீழ்
வென்றிச்சீர் முக்குடையான் வேந்து. 219

214. As from slush and mire rises the lotus that puts forth beautiful blossoms, so from this worthless body rise up wisdom, clear sight, good discipline. Therefore it is good to have the body.

215. One not endowed with power of discrimination, eight-fold evil eggs on; the five senses delude and three-fold humours destroy.

216. Except to those who have weighed and considered the nature and consequences of asceticism and a wordly life, it is vain to expound the nature of each to either of them.

217. To those who learn or listen to this work—the way of virtuous discipline—all things are easy and possible, as their evil will depart and their hearts will be illumined by the Lord's radiance.

218. What is the good of learning or listening to all sorts of books, the bad and the false ones? To know the true work—the essence of the path of righteousness—is the sure way to attain to salvation.

219. Waver not thinking perhaps this and perhaps that is the Lord; direct all your devotions to Siva that Lord who with his triple umbrella sits under the Asoka tree offering shade and relief to those who seek them.

முனைப்பாடி யானைச்சூர் முக்குடைச் செல்வன்
றனைப்பாடி வந்தேற்குத் தந்த பரிசில்
வினைப்பாடு கட்டழித்து வீட்டின்ப நல்கி
நினைப்பாடி வந்தோர்க்கு நீமீக வென்றான்
நிறைவிளக் குப்போ லிருந்து. 220

220. The Lord of Munaipadi with the triple umbrella over His head, gave me who sang His praise, this gift; that I shall be free from the evil of deeds; that I shall attain to salvation; and that like a well-lighted lamp I should impart light to those who seek me with songs!

பின் இணைப்பு

அருள்வட்ட மாக வறிவு கதிராய்ப்
பொருள்வட்ட மெல்லாம் விளக்கி—இருள்வட்டம்
மாற்றும் அறிவான ஞான வளரொளியான்
வேற்றிலிங்கந் தோன்றும் வெளிறு. க

மாமாங்க மாடல் மணற்குவித்தல் கல்லிடுதல்
தாமோங் குயர்வரைமேற் சாவீழ்தல்—காமங்கொண்
டாடோ டெருமை யறுத்தல் இவையுலக
மூடம் எனவுணரற் பாற்று. உ

சக்கரன் நான்முகன் சங்கரன் பூரணன்
புத்தன் கபிலன் கணாதரனென்—றெத்திறத்
தேகாந்த வாதிக ளெண்கேட்ட ஆதல்போல்
ஆகாதாம் ஆத்தன் றுணிவு. ங

கடம்பன்றான் றன்னொடு காம்படுதோள் வள்ளி
உடம்பினுங் கூட்டமதுவுவந்து கேட்பர்—அடங்கிக்
கொடுத்துண்மின் கொண்டொழுக்கங் காணுமி னென்பார்சொல்
அடுப்பேற்றி யாமைதீந் தற்று. ச

நன்ஞான நற்காட்சி நல்லொழுக்க மென்றிவை
தன்னான் முடித்தரு னில்லையேற்—பொன்னேபோல்
ஆவட்டஞ் செய்த வணிகலந் தேயகிற்போ
லாய்வட்ட நில்லா துடப்பு. ரு

நாலிறகிற் கண்ணிலதே யெனினு நன்பொருளின்
பேரிறையா னுண்பெயரிற் பிற்சிறக்கு மோரிரண்*
டிறகிற் கண்ணுளதே யெனினு மதனை
வெருண்டு விலங்காமற் கா. சு

குறிப்பு: இந்த ஆறு செய்யுள்களும் பொருள் விளக்கமின்மையால் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை.

*...மோரின்
இரண்டிறகிற் கண்ணுளதே தென்னி னதனை,
இங்ஙனமிருப்பின் பொருத்தமாம்.

Our Popular Publications

The Tamils Eighteen Hundred Years Ago
—V. Kanagasabai, B.A., B.L. Rs. 8-00

The Treatment of Nature in Sangam Literature
—Dr. M. Varadarajan, M.A., M.O.L., Ph.D. 7-00

The Great Twin Epics of Tamil
—V. Kanagasabai, B.A., B.L. 2-00

Tamil India
—M. S. Puranalingam Pillai, B.A., L.T. 4-50

The Life of Saint Appar
—K. Subramania Pillai, M.A., M.L. 1-00

Professor P. Sundaram Pillai Commemoration Volume
—Articles by Eminent Authors in Philosophy, History & Tamil 8-00

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LIMITED.
TIRUNELVELI. :: MADRAS-1.

Publication No: 198

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, MADRAS-1.

Head Office:

98, EAST CAR STREET, TIRUNELVELI.

Rs. 4-00.

Appar Achakam, Madras-1